

ئینجیل لوقا

زەمان سزانن بوخو، گشت جەماوەت وە دەیشت، خەریک دوعا کردن بین. ^{۱۱} وە ئەو هەئ فریشتەئ خوداوەند، کە وسایە دەس راس ئاگردان بوخو، گە، خوئ وە زەکەریا نیشان دا. ^{۱۲} وەختئ زەکەریا ئەو دی، ماتێ وە برد و ترس گشت گیانی گرده وەر. ^{۱۳} وەئ فریشتە گە وەپئ وەت: «زەکەریا، زاوردنه چو! دوعای تو وە جئ هاتێ. ژنە گەد ئلیزابت ئەرا تو کورێگ تیه ریدە دنیا و تو ناوئ نیدە یەحیا. ^{۱۴} تو دلد پر لە شادی و خوەشی بود و بر فرەتێگ لە وە دنیا هاتئ شادمانە و بون، ^{۱۵} چوینکە لە وەر چەو خوداوە، بو دەم پیا ئ گەورایگ. یەحیا نەبایە هەرایهەر دەم بیدە شراو یا چشتیل مەسکەر تر. تەنانەت وە زگ دالگ، پر لە روح القودوس بود و ^{۱۶} بر فرەتێگ لە قەوم ئیسرائیل وەرەو لائ خوداوەند، خودائ خویان تیه ریدەو. ^{۱۷} یەحیا وە روح خودا و هیز ئەلیاس پەتخەمەر، وەرچە خوداوەند تی تا دل باوگیل وەرەو لائ منائیل بکیشئ و ملچەفتە وکەرل وەرەو لائ زانیاری سالحانیل هەلوگەردنی، تا قەومێگ گورج ئەرا خوداوەند درس بکی. ^{۱۸} زەکەریا لە فریشتە گە پرسئ: «مە ئیە چوئ بزنام؟ من پیا ئ پیرێگم و ژنە گەمیش پیر بیە. ^{۱۹} فریشتە گە جواوئ دا: «من جبرەئیلیم کە لە وەر دەم خودا وسم. ئیرنگە کل کریامە تا وە گەرد تو قسێە بکەم و ئی مژگانیە بیەمە پید. ^{۲۰} ئیرنگە، لال بویدن و تا

تئوفیلوس پایە بەرز، وەبونه ئیە کە فرە لە کەسیل دەس وە نویساین ئەو هەئ کەفتیلە دانە کە لە لائ ئیمە وە دی هاتنە، ^۲ درس هەر ئەوجوهر کە ئەوانە کە لە سەرەتاو وە چو خویان شایەت بینە و خزمەتکاریل کەلام بینە، وە ئیمە سپاردنە، ^۳ منیش کە لە سەرەتاو وە گشت چشتێگ وردەو بویە، ئیجورە سەلاح دیم کە ئەوانە گلە وە گلە ئەرادان بنویسم تئوفیلوس پایە بەرز، ^۴ تا وە راسی ئەو چشتیلە کە یائ گردینە، دلتیاو و بوین.

پیشگویی وە دنیا هاتن یەحیائ تەعمیدەر

^۵ وە دەوران هیرودیس، پادشائ یەهودیە، کاهنێگ زەبی کردیا، زەکەریا ناو. کاهنیل خزمەتکاریل مابەد خوداوەند بین. زەکەریا وە کاهنیل دەسە ئیەبیا بی. ژنە گەبیشئ ئلیزابت لە نەتەوئ هارون بی. ^۱ هەر دگیان لە وەرچەو خوداوە سالح بین، رئ رهوشتیان وە پئ گشت حوکمیل و واجویل خوداوەند بی نەخس بی. ^۷ وەئ ئەوانە هوێج منائئ نیاشتن، چوینکە ئلیزابت نەزوک بی و هەر دگیان پیر بین. ^۸ یەئ جار کە نوئ خزمەت دەسە زەکەریا بی و ئویش وە پیشگای خودا کاهنی کردیا، ^۹ وە پئ نەریت خزمەت کاهنیل، تیرپشک خستن و ناو زەکەریا درهات تا بجوهر ناو مابەد خوداوەند و بوخو بسزئ. ^{۱۰} وە

۳۱ ئیسە، تو ئىملە بویدن، کورینگ تیه‌ریده دنیا و ناوی نیده عیسا. ۳۲ ئەوہ بوده ئایەم گەوراینگ، وەپ ئویشن کور خودای هەربەرز. خوداوەند خودا تەخت پادشایی باپیری داود دەیدە پی. ۳۳ تا ئەبەد وە بنەمالەئ یاقوب سەلتەنەت کەئد و پادشایە گەیشی هەراپهەر تەمام نیود. ۳۴ مریەم وە فریشتە گە پرسى: «ئیه چوی بود، ئی خو مە وە گەرد هوپچ پاینگ نویمە؟» ۳۵ فریشتە جواو دا: «روح‌القدس تئیدە سەرد و هیز خودای هەربەرز بوده سایەر بان سەرد. وە ئی بونە، ئەو منالە کە تئیدە دنیا، موقەدەس و کور خوداوەند وەپ ئویشن. ۳۶ ئەوہ سە ئلیزابتیش کە لە خزمیل خودەدە، وە دەورەئ پیری زگی پرە و کورینگ تیه‌ریده دنیا. ئەوہ کە ئویشن نەزوکە، ئیرنگە زگی شەش مانگانە. ۳۷ چوینکە هوپچ ئەمرینگ لە لای خوداوە مەحال نیە!» ۳۸ مریەم وەت: «مە کەنیز خوداوەندم. هەر چی لە باوەت مە وەتی، با بکری.» جا فریشتە گە لەلای چی.

دین مریەم لە ئلیزابت

۳۹ وە ئەو روژیلە، مریەم هەئساد و وە پەلە چپە ئەرا شارینگ وەناو کەزکویەیل ناوچەئ یەهودیە، ۴۰ چپە ناو مال زەکەریا، وە ئلیزابت سەلام کرد. ۴۱ وەختی ئلیزابت سەلام مریەم شەفت، منالەگەئ وەناو زگی جویلیاد و ئلیزابت لە روح‌القدس پر پی، ۴۲ وە دەنگ بەرز وەت: «تو وەناو ژنیل بمارکی و بمارکە منالەگەئ ناو زگدا! ۴۳ مە کیم کە دالگ خوداوەندم بایدە ئەرا لام؟ ۴۴ بنور، چوینکە وەختی دەنگ سەلام تو رەسیە گوشمەو منالەگە لە خوەشی وەناو زگم جویلیادەو.

روژ هەلکەفت ئی ئەمرە، تویەنای قسێە کردن نیری، چوینکە قسێەیل مە کە وە زەمان خوئی وە ئەنجام رەسد، باوەر نە کردی.»

۲۱ وە ئی ناو، جەماپەتیش چەوهری زەکەریا بین و حیران بوین لە دیر هاتنی وەناو مابەد. ۲۲ وەختی هاتە دەپشت، نەتویەنستیا وە گەرد مەردم قسێە بکی. جا زانستن رویاینگ وەناو مابەد دیە، چوینکە تەنیا ئیما و ئیشارە کردیاد و تویەنای قسێە کردن نیاشت. ۲۳ زەکەریا وەشون ئیه کە نوئی خزمەتی تەمام بی، چپە ئەرا مال.

۲۴ وەشون ماوہی، ژنەگەیشی ئلیزابت زگی پر پی و پەنج مانگ، خوئی لە مەردم شارەدو. ۲۵ ئلیزابت وەتیا: «خوداوەند ئەرام ئی کارە کردیە. خوداوەند وەناو ئی روژیلە مە خستیه سە ییز چەو خوئی و ئەو چشتە کە وەناو مەردم ئەرا مە، نەنگ و سەرشوری بی، لای برد.

پیشگویی وە دنیا هاتن عیسا

۲۶ وەختی ئلیزابت زگی شەش مانگ بوی، جبرەئیل فریشتە وە لای خوداوە کل کریادە ئەرا شارینگ وەناو ناوچەئ جەلیل کە ناسرە ناوی بی، ۲۷ تا بجوہ لای دویەتتازەوینگ وە ناو مریەم. مریەم دەزویران پاینگ بی، یوسف ناو، لە بنەمالەئ داود پادشا. ۲۸ فریشتە گە چپە لای و وەت: «سەلام وە تو، ئی ئەو کە سە کە خودا وەپ نەزەر کردیە. خوداوەند ها گەرد تو.» ۲۹ وەلی مریەم، وە شەفتن ئی قسێەیلە فرە پەشیو بی و وە گەرد خوئیەو فکر کرد ئیه چوی سەلامی بی. ۳۰ جا فریشتە گە وەپ وەت: «مریەم، زاورندەچو! خودا لوتفە پێد کردیە.

۵۶ مریهم نزیک سی مانگ له لای ئلیزابت مه ن و جا هاتهو ئهرا مال خوئان.

وه دنيا هاتن يه حياي ته عميد دهر

۵۷ دی وهخت زاین ئلیزابت رهسوی. کورینگ وه دنيا هاورد. ۵۸ هاوساگان و خزمیل وهختی شنهفتن که خوداوهند، رامهت فرهنگ وه حقی کردپه، وه گهردی شادمانه و بین. ۵۹ وهناو روژ ههیشتم، هاتنه ئهرا خهتهنه کردن مناله گه و تواسیان ناو باوگی زه که ریا بنه نه ملی. ۶۰ وهلی دالگ مناله گه وهت: «نه! ناوی بائه یه حیا بود.» ۶۱ ئهوانه وهتن: «وه خزمیل تو که سئی ئیجور ناوی نیاشتی.» ۶۲ جا وه ئیشاره، له باوگ مناله گه پرسین، که ناو مناله گه ئی توای چه بود. ۶۳ زه که ریا داوای تهخته پگ ئهرا نویساین کرد، وه ملی نویسا: «ناوی یه حیا س!» گشت ماتپانه و برد. ۶۴ زه که ریا زویزی، زوانی واز بی و دهم وه ستایش خودا واز کرد. ۶۵ ترس گشت هاوساگان گردوی وهناو مهردمیش وه سه رئا نسهر که ژکویهیل ناوچه ئی یه هودی له باوهت ئی چشتیله بیه قسیه و باس. ۶۶ ههر کهس ئی قسیه یله شنهفتیاد، وه دل خوئیه وهتیا که: «ئى مناله بوده چ که سیگ؟» چوینکه دهس خوداوهند وه گهردییه و بی.

زه که ریا نه بوته که ید

۶۷ جا ئه وهخته باوگی، زه که ریا، له روح القودوس پر بی و ئیجوره پیشگوی کرد: ۶۸ «پر بمارکه خوداوهند، خودای ئیسرائیل، چوینکه هاتیه سه مهیهت قهوم خوئی و رزگریان کردپه. ۶۹ خوداوهند شاخ نجاتیگ ئهرا ئیمه

۴۵ خواهش وه حال ئه وه که ئیمان هاورد، ههر چی که له لای خوداوهند وه پی وهتریاس، وه ئه نجام رهسئی.»

بهیت مریهم

۴۶ مریهم وهت: «گیانم ستایش خوداوهند که ید و ۴۷ روحم وه بونه ئی نجات دهرم خودا، که یف و خواهشی که ی، ۴۸ چوینکه نوریه که نیز سوک خوئی. جا وهیولا، گشت نه ته وهیل، بمارکم زانن، ۴۹ چوینکه ئه خودای تو یه نا که ناوی قودوسه، کاریل فره گه ورا پگ ئه رام کردپه. ۵۰ به زهی، پشت تا پشت، ئهرا گشت که سیلیگه که زاورپانه لی چود. ۵۱ خوداوهند وه بال بازو خوئی قهوهتی نیشان داس و که سیلی که وهناو فکریل دل خوئان لوبته رزن، تو یچانه یه که و. ۵۲ فه رمانزه واکان له بان تهخته گانیاں هاورده خوار و بی فیسیل سه ریه رزه و کرد؛ ۵۳ ورسته گان وه چشتیل خاس تیر کردپه وهلی دهوله مه نه گان، دهس خالی کلیان کردپه. ۵۴ خوداوهند رامهت خوئی هاورده هویر و خزمه تکار خوئی قهوم ئیسرائیل مهیهت داس، ۵۵ ههر ئه و جوره که وه باپیریلیمان ئیپراهیم و نه ته وهی واده داوی که تا ئه بهد ئیجوره بکی.»

وه گامیلان وه ری ئاشتی و سلامتی
رینماپی بکی.»

۸۰ مناله گهیش گه ورا بوید و وه روحه و،
قهوه ت گردید، تا ئه و روزه که خوهی وه قه و م
ئیسرائیل ئاشکرا بکی، له چوله وانی مهن.

وه دنیا هاتن عیسا مه سیح

۲ وه ئه و روژیه، ئاگوستوس قیسهر روم
حوکمینگ دا تا گشت مهردمیلی که وه
ژیر فه رمان روم بین سه رژماری بون. ۲ ئیه
یه کم سه رژمارینگ بی که وهختی کورینیوس،
فه رماندار سوریه بی ئه نجام گرد. ۳ جا، ههر
که س ئه را ناو نویسی چیه ئه را شاره گه یان
خوهی. ۴ یوسفیش له ناوچهی جهلیل له شار
ناسره که فته ری ئه را بهیت لحم له ناوچهی
یه هودییه، شار داود پادشا، چوینکه له نه ته وه و
بنه ماله ی داود پادشا بی. ۵ ئه وه چیه ئه را ئه وره
تا وه گهر د ده زویرانه گه ی مریه م که زگی پر بی،
ناو نویسی بکه ن. ۶ وهختی که وه ئه وره بین،
وهخت زاین مریه میش ره سی. ۷ ئه وه یه کم زگی
که کورینگ بی وه دنیا هاورد. مناله گه ی پتچاده
ناو کوئپیچگ و نادئ ناو ئاخوړیگ و خه فانی،
چوینکه وه ناو میوانخانه شونیک ئه را یان په یا
نوی.

شوانه گان و فریشته گان

۸ وه ئه و مهنته قه، شوانه یلیگ بین که
ریه نه گانیان شه وه کویه بی و کیشگی کیشیان.
۹ له ناکاوه فریشته ی خودا وهند وه لیان نازل
بی و نویر جه لال خودا وهند وه ده وریانه و
هه لات. شوانه گان وه ترسه و وه پرگ چوین.
۱۰ وه لی فریشته گه وه پیان وه ت: «مه ترسن،
چوینکه ئیرنگه مزگانی ئه را دان دیرم، خه وه ر
فره خوه شیگ که ئه را گشت قه ومیله.

ناو بنه ماله ی خزمه تکار خوه ی داود،
ناسه پاوه،

۷۰ ههر ئه و جوړه که له جارانه و
وه زوان په یخه مه ریل موقه ده س
خوه ی وه توی

۷۱ که ئیمه له ده س دشمنیل
وه گشت که سیلی که له ئیمه قینیان تی،

نجات ده ی،

۷۲ تا ئه و به زه ییه که وه باپیریلان واده
داوی وه جی بارئ و

په یمان موقه ده س خوه ی بارئده هویر؛
۷۳ ههر ئه و قه سه مه که

ئه را باوگمان ئیراهیم خوارد
۷۴ که ئیمه له ده س دشمنیلان

رژگاران بکی و

مه یه تمان یی که بی هو یج ترسیگ
بپهره سیمه ی،

۷۵ له لای ئه یو،

ته مام روژیل عمرمان موقه ده س و
سالحان بو یمن.

۷۶ جا تو، ئی روله م، وه پند ئویشن
په یخه مه ر خودای هه ره رز؛

چوینکه که فیده نوای خودا وهند تا ری
ئه رای گورجه و بکید،

۷۷ تا قه وم خودا ئاگدار بکی

که وه گهر د به خشین گونایلیان، نجات
په یا کهن.

۷۸ چوینکه خودای ئیمه دلی پر له رامه ته،
که وه ئی بونه رو شنای دهم شه وه کی

له به رزایی ئاسمانه و وه

ئیمه دروشیده و.

۷۹ تا وه که سیلینگ که هانه ناو تیه ریکی و
ژیر سایه ر مه رگ، نویر خوه ی

بدره وشیده و،

۲۲ وهختی که زهمان پاکهو بوین ئەوانه وه پێ شه‌ریعت موسا تهمام بی، یوسف و مریهم، عیسا بردنه ئەرا ئورشه‌لیم تا وه خوداوهند پیشکەش بکەن، ۲۳ هەر ئەو جورە که وه‌ناو شه‌ریعت خوداوهند نوپسریاس: «هەر نه‌وبەر نێریگ که تێده دنیا با‌یه پیشکەش خوداوهند بکری.» ۲۴ قوروانیگیش پیشکەش بکەن هەر ئەو جورە که وه‌ناو شه‌ریعت خوداوهند هاتیه، یانی «یهی جفت یاکه‌ریم یا دو گله وه‌چکه که‌موتەر».

۲۵ وه ئەو ده‌ورانه، پیا‌یگ دیندار و سالحان، وه ئورشه‌لیم زنه‌ی کردیا که ناوی شه‌معون بی، چه‌وه‌ری دلنه‌وایی قه‌وم ئیسراییل بی و پر وه روح‌القودوس بی. ۲۶ روح‌القودوس ئەرای ئاشکرا کردوی تا مه‌سیح خوداوهند نوینی، نه‌یه‌مری. ۲۷ جا شه‌معون وه رێنمایی روح خودا چیه ناو مابەد، وهختی که یوسف و مریهم، عیسای کورپه‌ هاوردن تا نه‌ریت شه‌ریعت ئەرای وه جا بارن، ۲۸ شه‌معون گردی باوش و ستایش خودا کرد و وه‌ت:

۲۹ «خوداوهندا، ئێرنگه وه پێ واده‌ی خوده،

خزمه‌تکاره‌گه‌د وه س‌لامه‌ت مره‌خه‌سی که‌ی.

۳۰ چونیکه چه‌ویلیم نجات تو دی،

۳۱ نجاتیگ که وه نوای چه‌و گشت

مله‌تیل گورچه‌و کردیده،

۳۲ نویریگ ئەرا ئاشکرا کردن راسی وه

باقی قه‌ومیل و

جه‌لالی ئەرا قه‌وم تو ئیسراییل.»

۳۳ دا‌لگ و باوگ عیسا وه قسیه‌لی که له باوه‌ت ئەو وه‌تریاد، سه‌ریان س‌ر مهن. ۳۴ ئمجا شه‌معون به‌ه‌رکه‌تیا‌ن داد و وه مریهم، دا‌لگ عیسا وه‌ت: «بنور، ئی مناله‌ بوده بایس که‌فتن

۱۱ چونیکه ئیمرو وه‌ناو شار داود پادشا، نجات ده‌ریگ ئەرا‌دان هاته دنیا. ئەوه خوداوهند مه‌سیحه. ۱۲ نیشانه‌گه‌یشی ئەرا‌دان ئیه‌سه که منالێگ پێچیا ناو کولپێچگ و خه‌فته‌یه‌سه ناو ئاخو‌ریگ و په‌یائی کین.» ۱۳ له‌ناکاه ده‌سه‌ی فره‌گه‌ورا‌یگ له‌ له‌شکه‌ریل ئاسمان دیار دان که وه‌گه‌رد فریشه‌گه‌وه ستایش خودا کردیان و وه‌تیا‌ن:

۱۴ «جه‌لال ئەرا خودا وه ئاسمان به‌رز و ئاشتی و س‌لامه‌تی ئەرا مه‌ردم‌پێگ که وه‌بان زه‌وی، خودا وه لیان خوه‌ش‌نوده!»

۱۵ جا وهختی فریشه‌گان هیشتنیا‌نه جا و چینه ئاسمان، شوانه‌گان وه به‌کتره‌کی وه‌تن: «بان بچیمنه ئەرا به‌یت‌لحم و ئی چشته که روی دریاس و خوداوهند ئیمه له لی ئاگا کردنه، بوینیم.» ۱۶ جا وه په‌له چین و مریهم و یوسف و مناله‌گه که وه‌ناو ئاخو‌ره‌گه خه‌فتوی دینه‌و. ۱۷ وهختی مناله‌گه دین، قسه‌یی که له باوه‌تی وه‌پیا‌ن وه‌تیا‌وی، په‌خشی کردن. ۱۸ هەر که‌یش شه‌نه‌فتیا‌د، وه قسه‌یی شوانه‌گان سه‌ریان س‌ر مه‌نیا‌د. ۱۹ وه‌لی مریهم، ئیه گشتی وه خاتر سپاردیا و وه‌ناو دل خوه‌ی وه پیا‌ن فکر کردیا. ۲۰ جا شوانه‌گان هەر ئەوجوره که خودا جه‌لال دیا‌ن و ه‌مه‌د و ستایشی کردیان، هاتنه‌و، وه‌بونه‌ی گشت چشتیلی که دین و شه‌فتن، هەر ئەو جورە بی که وه‌پیا‌ن وه‌تیا‌وی.

نه‌ریت پیشکەشی عیسا ناو خانه‌ی خودا

۲۱ وه روژ هه‌یشتم، وهختی مناله‌گه خه‌ته‌نه بی، ناوی نانه عیسا. هەر ئەو ناوه که فریشه‌گه، وه‌رجه ئەوه که مریهم زگی پر بود، نایوه ملی.

مینځه و. ^{۴۶} دهس ټاخر وهشون سږ روژ، وهناو مابهد دینیهو. له لای مه لاگان دینهئ نیشته و. وه قسیه یلیان گوش دیاد و له لیان پرسپار کردیا. ^{۴۷} ههر کهس قسیه یلی شنهفتیاد، له فامی و جواویلی که دیاد، سهری سږ مه نیاد. ^{۴۸} وهختی دالگ و باوگي دین عیسا ها نه وره، تاجو کردن. دالگي وهی و هت: «کورم، ئه را ئیجوره وه که ردیمان کردی؟ من و باوگد وه نگرانی فره یگه و وهشونده و گهردیایم.» ^{۴۹} وهلی عیسا و هت: «ئه را وهشون منه و گهردیاین: مهر نیه زانستیاین که من بایه وهناو ماں باوگم بوم؟» ^{۵۰} وهلی ئه وان مانای ئی قسیه که وه پیان و هت حالی نوین. ^{۵۱} ئمجا وه گهردیان که فته ری و چینه ئه را ناسره و قسیه یان گرده گوش. وهلی دالگي گشت ئی چشتیله وه دل خوځه و هیشتیاد.

^{۵۲} عیسا ههر روژ وه قامهت و زانیاری گه ورا بویاد، له لای خدا و مه ردمه و عه زیزتر بویاد.

یه حیا، هامار که ری مه سیح

۳ وهناو پانزه مین سال فره مانره وای تیریوس قیسهر روم، وهختی پنتیوس پیلاتوس فره ماندار یه هودییه بی و هیرودیس حاکم ناوچه ئی جه لیل، براگه یشتی فیلیپوس حاکم ئیتوریه و تراخونیتیس، لیسانیوسیش حاکم ثابیلینی بین، ^۲ هنا و قیافایش سهران کاهنیل بین، که لام خدا وهناو بیاوان وه یه حیا، کور زه که ریا، نازل بی. ^۳ یه حیا چیاده ئه را گشت جایل دوه وره وهر چه م ژوردون و ئه را مه ردم بانگه وازی کردیا که ئه را به خشین گونایلیان توبه بکه و خوسل ته عمید بگرن. ^۴ له ئی باوه ته وهناو کتاو ئه شعیه ای په یخه مهر نویسریاس که:

«دنگ ئه وه که وهناو بیاوان هاوار که ی،

و هه لسان فره ینگ له قهوم ئیسراییل، ههر ئیجوره بوده نیشانه ینگ که وه نوای وسن، ^۵ وه ئیجوره، فکریل دل فره له که سیلینگ ئاشکرا بود. شمشیر ینگیش جه رگ تو بری.»

^۶ وه نه وره په یخه مهر ینگ زنه پی کردیا، ناوی هنا بی، دویه ته فنهوئیل له هوز نه شیر، که فره پیر بوی. هنا وهشون ههفت سال که شوی کردوی، شویه گه ئی وه دهس داوی، ^۷ جا تا هه یشتا و چوار سالگی بیوه ژن مه نوی. هنا هه را ئه هر مابده که نیشته یه جی به لکه م شوه و روژ، وه روژه و دوعا خهریک په ره سش بی. ^۸ ههر ئه وهخته هه ناپش هاته ناو سپاس خودا کرد، وه گهرد گشت که سیل که چه وهری رزگاری ئور شه لیم بین، له باوه ته عیسا قسیه کرد.

^۹ وهختی یوسف و مریم نه ریت شه ریه ته خودا وهند کامل وه جا هاوردن، چینه ئه را شاره گه یان خویان ناسره، وهناو ناوچه ئی جه لیل. ^{۱۰} ههر ئیجوره، ئه و مناله گه ورا بویاد و قهوه ته گردیا. ئه وه پر له زانیاری بی و فیز خودا وه گهردیوه بی.

عیسای نوجوان ناو خانه ئی خودا

^{۱۱} دالگ و باوگ عیسا ههر سال ئه را جه شن پسه خ چیانه ئه را ئور شه لیم. ^{۱۲} وهختی عیسا بیه دوانزه سالی وه نه ریت جه شن، چینه ئه را ئور شه لیم. ^{۱۳} وهشون ئیه که جه شن ته مام بی، وهختی که فتنه ری بچنه و، عیسا که نوجوان ینگ بی وهناو ئور شه لیم مهن. وهلی دالگ و باوگي وه ئی ئه مره ئاگ نوین، ^{۱۴} چوی خیال کردیان ها ناو کاروان، یه ئی روژ ته مام وهناو ری بین. جا وهشونی چینه میخی عیسا وهناو خزم و ره فیه یلیان. ^{۱۵} وهختی په یائی نه کردن، هه لوگه ردیانه ئه را ئور شه لیم، وه

دا: «من ئیوه وه گهرد ئاو ته عمیددان دهم وه لئ که سئ تویه ناتر له من تئیدن که ته نانهت من شایسه نیم بهن که وشه گانی واز بکه م. ئه وه وه گهرد روح القودوس و ئاگر، ته عمیددان دهی.

^{۱۷} ئه یو شه نه گه ی ها ده سئ تا خه رمانه گه ی خوه ی شهن که ی و گه نمه گه وه ناو ئه مبار خوه ی گرده و بکئ، وه لئ که یه گه وه ناو ئاگریگ که نیه کوشریده و سزئید.

^{۱۸} وه ئیجوره یه حیا وه گهرد ئاموژیاریل فره یگ وه مه ردم مرگانی دیاد. ^{۱۹} وه لئ وه ختئ هیرودیس حاکم، له باوهت هیرودیا، براژئ و گشت خه تاکارییل ترینگ که کردوی، وه لئ یه حیا وه سه رزه نشت بی. ^{۲۰} یه حیا خسته زندان، وه ئیجوره ئی خه تایشئ وه گشت گه نه کاریلی زیایه و کرد.

ته عمید عیسا و بنه چه ئی

^{۲۱} وه ختئ مه ردم گشتئ ته عمید گردیان و عیسایش ته عمید گردوی و دوعا کردیا، ئاسمانیل واز بین و ^{۲۲} روح القودوس جور که موته ریگ وه لئ ئاره سه بی، ده نگیش له ئاسمانه و هات و وهت «تو کوره عه زیزه گه ی منی، فره له لئد خوه شنودم».

^{۲۳} عیسا نزیک سی ساڵ داشت که خزمه ته گه ی شرو کرد. وه گومان مه ردم ئه وه کور یوسف بی، یوسف کور هلی، ^{۲۴} هلی کور مه تتات، مه تتات کور لاوی، لاوی کور ملکی، ملکی کور یه ننا، یه ننا کور یوسف، ^{۲۵} یوسف کور مه تتاتیا، مه تتاتیا کور ئاموس، ئاموس کور ناحوم، ناحوم کور حسلی، حسلی کور نه ججه ی، ^{۲۶} نه ججه ی کور مه عهت، مه عهت کور مه تتاتیا، مه تتاتیا کور سمعین، سمعین کور یه سک، یه سک کور یه هودا،

«رئ خودا وه ند گورجه و بکه ن!

رئیلی راس بارن!

^۵ گشت گلا لیل پره و بون و گشت

کوبه یل و چیا یل ته خته و بون؛

رئیه چه فته گان، راسه و بون و رئه چال و

به رزه گان همار بون.

^۶ ئه وسه به شهر گشتئ نجات

خودا دویند.»

^۷ یه حیا وه جه مایه تیگ که هاتیانه ئه را لئ خوسل ته عمید بگرن وه تیا: «ئئ هه فی زاده یل، کی هه ره شه لئدان کرد تا له خه زه و وه روی دهر بچین؟ ^۸ جا کاریل که شایسه ی توبه بود ئه نجام بیه ن، له لئ خوه دان نویشن: «ئیراهیم به یخمه مر باپرمانه.» چوینکه وه پیدان ئویشم، خودا تویه ئی له ئی کوچگیله روله یل ئه را ئیراهیم درس بکئ. ^۹ هه ر ئیرنگه ییش ته وه ر نانه سه ریشه ی داریل. جا هه ر دارینگ که میوه ی خاس نارئ برئید و فره دریده ناو ئاگر.»

^{۱۰} جه مایهت له لئ پرسین: «جا چه بکیم؟» ^{۱۱} یه حیا جواو دا: «ئه وه که دو گله شه وی دیرئ، یه کیگئ بیده ئه وه که نئری، ئه ویش که خوارده مه نی دیرئ هه ر ئی کاره بکئ.» ^{۱۲} باجگریل حوکومه تیش هاتوین ته عمید بگرن. ئه وانیش له لئ پرسین: «ماموستا، ئئ ئیمه چه بکیم؟» ^{۱۳} وه پئان وهت: «وه ئه نازه یگ که ئه رادان دیاری کریاس فره تر نه سین.» ^{۱۴} سه ربازه گانیس له لئ پرسین: «ئئ ئیمه، ئیمه چه بکیم؟» وهت: «وه زور له که سئ پویل نه سین، بخت وه که سئ نه که ن، وه حه ق خوه دانیش قانی بون.»

^{۱۵} مه ردمیش وه کول دلّه و چه وه رئ بین و وه دل خوئانا وه تیان ئه رئ بو یه حیا هه ر ئه و مه سیحه بو؟ ^{۱۶} یه حیا ئیجوره جواویان

کرد. وهناو ټهو روژيله چشتيگ نه خوارد و ټهو چل روژه ته مام ي، عيسا ورسى ي. ٣ ټمجا ټبليس وهته پڼ: «ټه گهر کور خوداي، وه ئى کوچگه فه رمان بيه تا بوده نان.» ٤ عيسا جواو دا: «وهناو کتاو موقه دهس نويسرياس که ټنسان ته نيا وه نان زنى نيه.»

٥ ټمجا ټبليس بردى ټه را شون بهرزيگ و وه يه ي ټان گشت مه مله که تيل جهان وه پي نيشان دا و ٦ وهت: «مه گشت ئى ده سلات و جه لال ټه وانه ده ي پيډ، چوپنکه درياسه من و تختياري ديږم، وه ههر کهس بتوام بيه ي. ٧ جا، ټه گهر وه نوا م سجده بکي، ټيه گشتي بوده هن تو.» ٨ عيسا جواو دا: «وهناو کتاو موقه دهس نويسرياس،

«خودا وهند، خوداي خوه د بپهره س و

ته نيا وه ټه يو خزمه ت بکه.»

٩ ټمجا ټبليس بردى ټه را شار ټور شه ليم و بردى بهر زرين شون مابه د وه پي وهت: «ټه گهر کور خوداي، خود له ټيره وه بڅه خوار. ١٠ چوپنکه وهناو کتاو موقه دهس نويسرياس: «له باوهت تو وه فريشته گاني

فه رمان ده ي

تا بپاريزنه د.

١١ ټه وانه تو وه سه ر ده سيل خويان به ن

نه خوي پاد بيده قي کوچگي گه و.»

١٢ عيسا وه جواوى وهت: «کتاو موقه دهس وه تيه، »خودا وهند، خوداي خود ټه زمون مه که.» ١٣ وه ختي ټبليس گشت ټه زمونه گاني ته مام ي، هيسته جي تا وه ختيگ تر.

عيسا خزمه ته گه ي شرو کرد

١٤ عيسا وه هيژ روح خودا هاته و ټه را ناوچه ي جه ليل و خه وه ري وه سه ر ټانسه ر ټه و

٢٧ يه هودا کور يوحه نان، يوحه نان کور ريسا، ريسا کور زروبابل، زروبابل کور شئه لتي ټيل، شئه لتي ټيل کور نيږي، ٢٨ نيږي کور ملکي، ملکي کور ټه ددي، ټه ددي کور قوسام، قوسام کور ټلمدام، ټلمدام کور عير، ٢٩ عير کور يوشه ع، يوشه ع کور ټلعازار، ټلعازار کور يوريم، يوريم کور مه تتات، مه تتات کور لاوي، ٣٠ لاوي کور شه معون، شه معون کور يه هودا، يه هودا کور يوسف، يوسف کور يونام، يونام کور ټلياقيم، ٣١ ټلياقيم کور مليا، مليا کور منا، منا کور مه تتاتا، مه تتاتا کور ناتان، ناتان کور داود، ٣٢ داود کور يه سا، يه سا کور عوبيد، عوبيد کور بوعه ز، بوعه ز کور سه لمون، سه لمون کور نه حشون، ٣٣ نه حشون کور عه ميناداب، عه ميناداب کور رام، رام کور حسرون، حسرون کور فرس، فرس کور يه هودا، ٣٤ يه هودا کور ياقوب، ياقوب کور ټه سحاق، ټه سحاق کور ټيبراهيم، ټيبراهيم کور تاره ح، تاره ح کور ناحور، ٣٥ ناحور کور سروج، سروج کور رعو، رعو کور فه له ج، فه له ج کور عبر، عبر کور شله خ، ٣٦ شله خ کور قينان، قينان کور ټه رفه کشاد، ټه رفه کشاد کور سام، سام کور نوح، نوح کور له مک، ٣٧ له مک کور مه توشاله ح، مه توشاله ح کور خه نوخ، خه نوخ کور يارد، يارد کور مه هه له لټيل، مه هه له لټيل کور قينان، ٣٨ قينان کور ټه نوش، ټه نوش کور شيس، شيس کور ټايه م، کور خودا ي.

عيسا وهناو ټه زمون

٤ عيسا پر له روح القودوس له چه م ټوردون هاتياد و وه رټيماي روح خودا چيه ناو بياوان. ٢ وه ټه وره شه يتان چل روژ ټه زموني

راسی وه پیدان ئویشم که وه دهوران ئه لياس په پخه مه، وه ختی که سی سال و کوتیگ ئاسمان به سربایوی و وشکسالی سهختیگ ئه و ولاته گردویه وه، بیوه ژنیل فره یگ وهناو ولات ئیسرائیل بین. ^{۲۶} وه لی ئه لياس په پخه مه کل نه کریا لای هوچ کامیان مه له لای بیوه ژنی وهناو شار سهرهفه وه میلکان سیدون. ^{۲۷} وه دهوران ئلیشه ع په پخه مه ریش جوزامیه گان فره یگ وه ئیسرائیل بین، وه لی هوچ کام وه جوزامه گیان شه فا نه گردن بیجگه نه عه مان سوریا نی. ^{۲۸} ئمجا گشت که سیلی که وهناو که نیسه بین، وه ختی ئی قسیه یله شنه فتن فره توره بین و ^{۲۹} هه لسان، وه شاره گه کردنی دهیشت و بردنی ئه را لیوه ی کویه یگ که شاره گه له بانی درس بوی، تا له ئه وره بخه نی خوار. ^{۳۰} وه لی ئه یو وهناویان ره د بی و چی.

شه فای بیای خودار

^{۳۱} وه شونی عیسا چیه ئه را شار که فهرانحوم، شاریگ وهناو ناوچه ی جهلیل، وه روژ شه بات که ههر ئه و شه مه ی موقه دهس جویله که یله وه مه ردیم تالیم دیاد. ^{۳۲} ئه وانیش له تالیمه گانی سهریان سی مه نوی، چوینکه که لای دهسلات دار بی. ^{۳۳} وه لی وهناو که نیسه گه، پایگ بی دیو گردویه ی که روح ناپاک داشت. وه دهنگ بهرز هاوار کرد: ^{۳۴} «ئی عیسا ناسری، تو چه توایده ئیمه؟ هاتیده خاپورمان بکی؟ زانم تو کید؛ تو ئه و قودوس خودایده!» ^{۳۵} عیسا ته شه ریگ داده روح ناپاکه گه وهت: «بیده نگ به له ئه و پیایشه به وه دهیشت!» ئمجا دیوه گه، وه نوای چه و گشت پایگه کوتاده زهوی و بی ئه وه که زیانی وه پی بره سنی، له لی هاته

مه نه ته قه پیچیا د. ^{۱۵} ئه وه وهناو که نیسه گانیان تالیم دیاد و گشت یه کیگیش وه لی تاریف کردیان.

قه بول نه کردن عیسا وه ناسره

^{۱۶} عیسا چیه ئه را شار ناسره که وه ئه وره گه ورا بوی، وه روژ شه بات که ههر ئه و شه مه ی موقه دهس جویله که یله، جور هه مویشه چیه ناو که نیسه. هه لسا تا که لام خودا بخوه نی. ^{۱۷} تومار ئه شه یای په پخه مه ره دانه پی. وه ختی وازی کرد، به شی وه لی دیه و که فهرمایش که ید:

^{۱۸} «روح خودا وهند ها ملمه و، چوینکه من مهسح و دهسنیشان کردیه تا وه دهسته نگیل مزگانی بیهم. کلم کردیه تا رزگاری گیروده یل و بینای کوریل جار بیهم و سته م کیشه یلش رزگاریان بکه م و ^{۱۹} سال لوتف خودا وهند جار بیهم.»

^{۲۰} ئمجا عیسا توماره گه پیچادی و داده ی دهس خزمه تکار که نیسه گه و دانیشته. گشتی ئه وانه وهناو که نیسه چه و پروینه پی. ^{۲۱} جا ئه و وهخته ئیجوره شو کرده قسیه کردن: «ئیمرو ئی نویسریای کتاو موقه دهسه، وه ختی که گوش دیاینه لی هاته دی.» ^{۲۲} گشتی وه خاسی باسی کردیان و وه ئه و که لام فیز به خشیه سهریان سی مه نوی و وه تیان: «مه ر ئیه کور یوسف نیه؟» ^{۲۳} عیسا وه پیان وهت: «بی گومان ئی مهسله ته ئه را من تیره رتن که "ئی ته بیب خودد شه فا بیه! هه رچی که شنه فتمینه وهناو که فهرانحوم کردیده، وه ئیرا وهناو شاره گه یان خوه دیش بکه.» ^{۲۴} ئمجا عیسا وهت: «وه راسی، وه پیدان ئویشم که هوچ په پخه مه ره و شاره گه یان خوه ی په سه نی نیه کهن. ^{۲۵} وه

٤٤ ئمجا بهردهوام وهناو كه نيسه يل يه هوديه
پنخام خودا جار ديدا.

يه كمين شاگرديل عيسا

٥ يهئ روژ عيسا وه ليوهئ دهرياجهئ
جنيسارت وساوي مهردميش وه گشت
لايگهو هويژم برديانه ئهرا لاي تا كه لام
خودا بشنهفن،^٢ ئهيو وه ليوهئ دهرياجه
دو گله قايق دي، كه ماسي گرهگان له لي
هاتونيه دهيشت خهريك شوردن تورهگانيان
بين.^٣ عيسا چيه ناو يه كيگيان كه هن
شه معون بي، له لي تواس قايقه كه كه مي
وه ليوهئ دهرياجه كه دويريهو بخهئ. ئمجا
خوهئ دانيشته ناو قايقه كه و شرو كرده
تاليم داين مهردم.^٤ وهختي قسيهيلي تهمام
بي، وه شه معون وهت: «قايقه كه بوه شون
قويليگ و تورهگان ئهرا ماسي گردن فره بيه
نه ناو ئاوه كه.»^٥ شه معون جواو دا: «ماموستا،
دويه شهو تا خود شهو كه فره ته قالا كرديم
و چشتي نه گرديم. وه لي وه بونهئ ئيه كه تو
ئوبيشي، تورهگان فره ديمنه ناو ئاو.»^٦ وهختي
ئي كاره كردن، ئهوقره ماسي گردن كه چشتي
نهمه نوي تورهگانيان بدرئ!^٧ جا وه ئيشاره وه
هاوكاره گاني كه وهناو ئه قايقه كه بين وهتن
تا بانه مهيه تيان. ئهوانيش هاتن و ههر دو
قايقه كه ئهوقره وه ماسي پر كردن كه چشتي
نهمه نوي بچنه ژير ئاو.^٨ وهختي شه معون
پتروس ئيه دي، كه فته مل پاي عيسا و وهت:
«ئ خوداوه ند، دويره و بكهفه مه، چونكه
پيايگ گوناكارم!»^٩ چ خوهئ و چ هاوكاريلي
له ئه وه همگه ماسيه گردوين تاجو كردوين.
١٠ ياقوب و يوحنا، كوريل زبديش، كه
هاوكار شه معون بين، ههر ئي حاله داشتن.

دهيشت. ٣٦ مهردم گشتي سهريان سر مهنوي
وه يه كتره كي وه تيان: «ئيه چ كه لام يگه؟
ئهوقره دهسلات و هيژ ديري، وه روحيل
ناپاك فرمان دهئ و تيه نه دهيشت!»^{٣٧} وه
ئيجوره خهوهر كاريلي وه سه زئانسه ر ئه
مهنته قه پيچيا.

عيسا فره وه كه سيل شه فا ديا

٣٨ جا ئه وهخته عيسا كه نيسه كه
هيشته جي و چيه ئهرا مال شه معون.
خه سويره شه معون گن جوري تهو
كردوي. جا، وه عيسا تواسن مهيه تي بيدين.
٣٩ ئه ويش وه بان سهري له لاي جيه كه ئي
وساد و ته شه ريگ دا ته وه كه و ته وه كه ئي بريا.
ئه ويش زويزي هه لئساده سه ر پا و خهريك
ميوانداريان بي.
٤٠ وهختي بيه ئيواره، گشت كه سيل
كه نه خه شيل جوروا جور داشتن،
نه خه شه گانيان هاوردنه ئهرا لاي عيسا،
ئه ويش دهس نا مل گله وه گله يان و شه فا يان
دا. ٤١ ديوبيليش له قير فره نيگيان هاتيانه
دهيشت و هاوار كرديان و وه تيان: «تو كور
خوداي!» وه لي ئهيو ته شه ري ديا ده لئان و
نه ئيشتياد قسيه يگ بكهن، چونكه زانستيان
مه سيحه.

بانگه وازي عيسا وهناو كه نيسه يل

٤٢ دم شهو كه ئي، عيسا چيه ئهرا شون
چوليگ. وه لي مهردم وه شونهو گهرديان و
وهختي وه ئه شونه كه بي ره سين، تواسيان
نيلن له لايان بچود.^{٤٣} وه لي عيسا وه پيان وهت:
«من بايه مرگاني پادشاي خودا وه شاريل
تريش بيه، چونكه ئهرا ئيه كل كريامه.»

ئەورە بوی رېنگ پەتە نه کردن، چینه بان خانگ و له بین سوفالەگان فەلەجەگە وه جیه‌گەیهو شوری کردنه خوار وه ناوړاس جه‌ماپه‌ته‌گه، نانەئ وه‌ر دهم عیسا. ۲۰ وه‌ختی عیسا ئیمان ئەوانه دی، وه‌ت: «پیاگە، گونایلد به‌خشی!» ۲۱ وه‌ئ فەریسیه‌یل و ماموستایل ته‌ورات وه‌گەرد خوێانا فکر کردیان: «ئیه‌ کیه‌ کفر که‌ی؟ کی بیجگه‌ خودا تویه‌نی گونایل بو‌ه‌خشی؟» ۲۲ وه‌ئ عیسا زانست وه‌ چه‌ فکر که‌ن له‌ لیان پرسى: «ئەرا وه‌ناو دلەو ئیجوره‌ فکر کین؟» ۲۳ وه‌تن کامیان ئاسانتره‌ "گونایلد به‌خشی" یا ئیه‌ که‌ "هەئس و رى بکه‌"؟ ۲۴ ئێرنگە‌یش تا بزانی کور ئنسان وه‌بان زه‌وى ده‌سلات به‌خشین گونایل دېرئ عیسا وه‌ پیا فەلەجەگە وه‌ت: «وه‌پئد ئویشم، هەئس، جیه‌گە‌ده‌ هەئگر و بچوه‌ ئەرا مال!» ۲۵ زویزی، پیاگە وه‌ نوایان هەئساده‌ سەر پا و ئەو چشته‌ که‌ وه‌ ملئ هە‌ل‌ژیاوی هە‌ئگر و وه‌ ستایش کردن خودا چیه‌ ئەرا مال. ۲۶ گشتیان وه‌ ئى ماجرا سەریان سې مه‌نوی و ستایش خودا کردیان و هەر ئەوجوره‌ که‌ ترس گشت وجودیان گردوی، وه‌تیان: «ئیمرو چشتیل ئەلاجوی دیمن.»

ده‌نگ کردن لاوی

۲۷ ئمجا عیسا له‌ ئەو ماله‌ هاته‌ ده‌یشت و باجگرنگ دی، ناوی لاوی ی، وه‌ ئەو شونه‌ که‌ باج گردیان دانیشتوی. وه‌پئ وه‌ت: «وه‌شون منه‌و به‌و.» ۲۸ لاوی هەئس، گشت چشتیگ هیشته‌جی و وه‌شون عیسا که‌فته‌ رى چی. ۲۹ لاوی وه‌ناو ماله‌گە‌ئى خوه‌ئى میوانی گه‌وراڤگ ئەرا عیسا خسته‌ رى، جهم گه‌وراڤگ له‌ باجگریل و باقی مه‌ردم وه‌گە‌ردپانه‌و نیشتونیه‌ سەر سفره‌. ۳۰ وه‌ئ فەریسیه‌یل

عیسا وه‌ شه‌معون وه‌ت: «زاوردنه‌چو، وه‌یولا مه‌ردم راو که‌ئد.» ۳۱ جا ئەوانیش قایقه‌گانیان بردنه‌ ساحل و گشت چشتیگ هیشتنه‌جی، که‌فته‌ شون عیسا و چین.

شه‌فای پیاى جوزامی

۳۲ یه‌ئ روژتر که‌ عیسا وه‌ناو یه‌کی وه‌ شاره‌گان ی، پیاڤگ هات که‌ جوزام گشت گیانی گردویه‌ وه‌ر. وه‌ختی چه‌وئى که‌فته‌ عیسا، خوه‌ئى خسته‌ مل پائ و ل‌لکید وه‌ت: «گه‌وره‌م، ئەگەر بتواى تویه‌نئد شه‌فام بئى.» ۳۳ عیسا ده‌س درێژه‌و کرد و ده‌س ناده‌ قئ وه‌ت: «مه‌ توام؛ شه‌فا بگرا» زویزی، له‌ جوزام شه‌فا گرد. ۳۴ ئمجا عیسا وه‌پئ ئەمر کرد: «وه‌ که‌سئ چشتئ نویش، وه‌ئ بچو خوه‌د وه‌ کاهن نیشان بیه‌ و ئەرا شه‌فای خوه‌د ئەو قوروانیه‌ که‌ موسای په‌یخه‌مه‌ر ئەمر کردیه‌، پیشکه‌ش بکه‌ تا ئەرا ئەوانه‌ بو‌ده‌ شاپه‌تیگ.» ۳۵ هەر ئیجوره‌، خوه‌ره‌ کاریل فره‌تر په‌خشه‌و بو‌یاد، ئەوقره‌ که‌ جه‌ماپه‌تیل فره‌یگ گردوه‌ بو‌یان تا قسیه‌یلی بشنه‌فن و له‌ نه‌خوه‌شیلیان شه‌فا په‌تە بکه‌ن. ۳۶ وه‌ئ عیسا فره‌تر چیاده‌ ئەرا جایل چوئیکه‌و دوعا کردیاد.

شه‌فای پیاى فەلەج

۳۷ روژى له‌ روژه‌یل که‌ عیسا تالیم دیداد، زانایل فرقه‌ئى فەریسی و قازیل شه‌ریعه‌ت وه‌ گشت شاریل جه‌لیل و یه‌هودیه‌ و ته‌نانه‌ت له‌ ئورشه‌لیمیش هاتوین و دا نیشتون. هیز خوداوه‌ندیش ئەرا شه‌فای نه‌خوه‌شیل وه‌گە‌رد عیسا ی. ۳۸ وه‌ ئى وه‌خته‌ چه‌ن گله‌ پیا هاتن که‌ فەله‌جیگ وه‌بان ته‌ختیگه‌و هاوردیان. تواسیان بو‌ه‌ئى ناو مال و بنه‌ئى وه‌ر دهم عیسا. ۳۹ وه‌ئ چوینکه‌ جه‌ماپه‌ت فره‌یگ وه‌

خاون روژ شهبات

۶ یه‌ئ روژ شهبات که ههر ئه‌و شه‌مه‌ئ موقه‌ده‌س جویله‌که‌بله، عیسا وه‌ناو زه‌ویزاریل گه‌نم رهد بویا شاگردیلیشئ گول گه‌نمه‌گان که‌نپان و سایانه‌ئ ناو ده‌س و خواردیانی. ۲ وه‌لئ چهن گله له زانایل فرقه‌ئ فه‌ریسی وه‌تن: «ئه‌را کارئ کین که ئه‌نجام دایئ وه روژ شهبات ره‌وا نیه‌؟» ۳ عیسا جواو دا: «مه‌ر نه‌خوه‌نینه داود پادشا چه کرد، وه‌ختئ خوه‌ئ و یاره‌گانئ ورسیان بی، ۴ که چوی چیه ناو مالّ خدا و نانئ که ته‌قدیس بی خوارد و داده یاره‌گانیشئ، ههر چهن خواردن ئه‌وه ته‌نیا ئه‌را کاهنیل ره‌واس؟» ۵ ئمجا وه‌شونئ فه‌رمایش کرد: «کور ئنسان سایو روژ شه‌باهه.»

شه‌فای پیای عه‌لیل

۶ یه‌ئ شهبات تر، چیه ناو که‌ننسه و شرو کرده تالیم داین. پیایگ وه ئه‌وره بی که ده‌س راسی وشک بوی. ۷ ماموستایل ته‌ورات و فه‌ریسیه‌یل، عیسا خستونیه ییز چه‌و تا بوینن وه روژ شهبات که‌سیگ شه‌فا ده‌ئ یا نه؛ چونیکه وه فکر ده‌سپنچکئ بین تا بخت گوناڤگ بکه‌نه پته‌و. ۸ وه‌لئ عیسا که وه فکریلپان ناگا بی، وه پیایگه که ده‌سئ وشک بوی وه‌ت: «هه‌لّس و وه نوای گشتیه‌کی بوسیه.» ئه‌ویش هه‌لّساد و وه‌ناوراسیان وساده سه‌ر پاوه. ۹ عیسا وه‌پپان وه‌ت: «له ئیوه پرسم، کامیان وه روژ شهبات ره‌واس: خاصی یا خراوی، نجات گیان ئنسان یا نابود کردنی؟»

و ده‌سه‌یگ له ماموستایل ته‌ورات که له فرقه‌ئ ئه‌وانه بین، وه خوته‌خوت کردن وه شاگرده‌گان عیسا وه‌تن: «ئه‌را ئیوه وه‌گه‌رد باجگریل و گوناکاریل نیشینه خواردن و نوشاین؟» ۳۱ عیسا جواو دا: «نه‌خوه‌شیلن هه‌وه‌جیان که‌فیه ته‌بیب، نه ئایه‌میل ساق. ۳۲ من ناتمه تا سالحان به‌لکه‌م تا گوناکاریل ده‌نگ بکه‌مه ئه‌را توبه کردن.»

پرسیار له باوه‌ت روژه

۳۳ ئه‌وانه وه عیسا وه‌تن: «شاگردیل یه‌حیا فره‌تر روژه گرن و دوعا که‌ن؛ شاگردیل فه‌ریسیه‌گانیش ههر ئیجورنه، وه‌لئ شاگردیل تو هه‌مویشه هانه ناو خواردن و نوشاین.» ۳۴ عیسا جواو دا: «چوی تویه‌نمین میوانیل سویر تا وه‌ختئ زاوا ها گه‌ردیانه‌و واداریان بکیمه روژه گردن؟ ۳۵ وه‌لئ روژیلی ره‌سئ زاوا له لیان سێنیه‌ئ. وه‌ناو ئه‌و روژیه‌له، روژه گرن.» ۳۶ جا ئی مه‌سله‌ته ئه‌راپان هاورد: «هو‌یچکه‌س تیکه‌ڤگ له دلنگ نو نیه‌وری تا پینه بکیده قئ دلنگ کویه‌نه‌یگه‌و. چونیکه ئه‌گه‌ر ئی کاره بکئ، ههم دلنگ نوه‌گه درپید و ههم پارچه نوه‌گه وه قئ دلنگ کویه‌نه پینه‌ی ناجوریکه. ۳۷ که‌سیگیش شراو نو نیه‌کیده ناو مه‌شکه‌یل کویه‌نه. چونیکه ئه‌گه‌ر ئی کاره بکئ، شراو نو مه‌شکه‌گان درپید و شراوه‌گه ریشئ و مه‌شکه‌گانیش وه کیس چهن. ۳۸ شراو نو باڤه بکیدی ناو مه‌شکه‌یل نو. ۳۹ که‌سیگیش وه‌شون خواردن شراو کویه‌نه دی شراو نو دلی نیه‌توای چونیکه ئویشئ: “شراو کویه‌نه خاستره.”»

چونیکه پادشایی خودا ئهرا ئیوهس.
^{۲۱}خویش وه حال ئیوه که ئیرنگه ورسین،
 چونیکه تیر بوین.
 خویش وه حال ئیوه که ئیرنگه گیره کین،
 چونیکه کهفینه خهنه.

^{۲۲}«خویش وه حال ئیوه ئه و هخته که
 مهردم وه بونهی کور ئنسان، قینیا نه لیدان
 تید و وهناو جهم خوین که نه دانه دهیشت
 و خراو دهنه پیدان و بهدناودان کهن.
^{۲۳}ئه و روزه، شای و هه لپه رگه بکهن، چونیکه
 پاداشدان وهناو ئاسمان گه وراس. ئهرا ئیه که
 بایر ئیلانیس وه گهر د په یخه مه ریل هه ر ئی کاره
 کردن.

^{۲۴}«وه ئی وای وه حال ئیوه که
 دهوله مه نین،

چونیکه روزه یل خویش خوهدان
 گوزهرانیه.

^{۲۵}وای وه حال ئیوه که ئیرنگه تیرین،
 چونیکه ورسیدان بود.

وای وه حال ئیوه که ئیرنگه دهمه خه نین،
 چونیکه نازییه تبار بوین و کهفینه گیره.

^{۲۶}«وای وه حال ئیوه وهختی مهردم گشتی
 تاریفه لیدان بکهن، چونیکه بایر ئیلانیس
 وه گهر د په یخه مه ریل دروه کانیه هه ر ئی کاره
 کردن.

دوس داشتن دشمنه نیل

^{۲۷}«وه ئی ئی که سیلی که گوش دینه لیتم،
 وه پیدان ئویشم دشمنه نیل خوهدانیس دوس
 بیاشتون و وه ئهوانه که قینیا نه لیدان ئی،
 خاسی بکهن. ^{۲۸}ئهرا هه ر کهس نووردان کرد
 بهرکته بتوان و هه ر کهس ئازاردان دا ئه رایی
 دوغای خیر بکهن. ^{۲۹}ئه گهر کهس چه پالهی
 دا ناو گوش راسد، ئه ولادیش ئه رایی بگر.

^{۱۰}جا چه و خردا ناو گشتیان وه پیاگه وهت:
 «دهسد دریژه و بکه!» ئه ویش دهسی دریژه و
 کرد و دهسی ساقه و بی. ^{۱۱}وه ئی ئهوانه فره توره
 بین و وه گهر د یه کتره کی نیشتنه هاو فکری کردن
 که وه گهر د عیسا چه بکهن.

هه نوژاردن دوانزه رهسول

^{۱۲}یه ئی روزه له ئه و روزه یل، عیسا چیه ئهرا
 بان کویه یگ تا دوعا بکی شه و تا شه و کی
 خه ریک په ره سش کردن خودا بی. ^{۱۳}شه و کی
 شه فقه شاگرد گانی چری، وه ناوین دوانزه
 نه فهر له لیان دیاری کرد و وه پیان وهت
 رهسول: ^{۱۴}شه معون که ناوی ناده پتروس،
 ئاندریاس برای پتروس، یاقوب، یوحنا،
 فیلیپوس، بهرتولما، ^{۱۵}مهتا، توما، یاقوب
 کور حه لفای، شه معون ماروف وه ولات
 پاریز، ^{۱۶}یهودا کور یاقوب و یهودای
 ئه سخه ریوتی که وه عیسا خیانهت کرد.

‘خویش وه حال ئیوه’

^{۱۷}عیسا وه گهر د شاگردی هاته خوار
 وه شون تهختاییگ وساد. قیر فره یگ وه
 شاگردی و یه بر مهردم وه سه ر ئانسه ر
 یه هودی، ئور شه لیم و شاریل ده ورو وهر
 ده ریای سویر و سیدون، وه ئه وره بین.
^{۱۸}ئیانه هاتوین تا قسه یل عیسا بشنه فن و
 وه نه خوه شیلان شه فا بگرن؛ ئهوانه ئی که
 روحیل ناپاک ئازاریان دید، شه فا گردیان.
^{۱۹}مهردم گشتی زور دیان دهس بته نه قی عیسا،
 چونیکه هیژگ وه ئی هاتیاده دهیشت گشتی
 شه فا دید.

^{۲۰}ئمجا عیسا روی کرده شاگرد گانی و
 وهت:

«خویش وه حال ئیوه که دهسته نگی،

۳۹ عیسا مهسله تیگیش ئه راڤان هاورد: «کور تویه ئی دهس کوریک تر بگرئد؟ ههر دو گیان نیه که فنه ناو چال؟ ۴۰ شاگرد، وه ماموستا گه ئی خوه ئی سهرتر نیه، وه ئی ههر کهس تالیم و ته ربیه ئی وه که مال بره سی، بوده جور ماموستا گه ئی خوه ئی.

۴۱ «ئه را پهر که ینگ وه ناو چهو براگه دوانید، وه ئی هوشده کوته دارئیک که ها ناو چهو خوه، نیه؟ ۴۲ چوی تویه ئید وه براگه دوانی: "براگه م، بیل تا ئه و پهر کیه وه ناو چهو ده ری بارم، وه ئی کوته داره گه ئی ناو چهو خوه دوانید؟ ئی ئایه م دوروی، به کم جار کوته داره گه ئی ناو چهو خوه دهر بار، ئمجا خاستر دوانید تا پهر که به گه وه ناو چهو براگه دهر باری.

دار و میوه گه ئی

۴۳ «هو یچ دار خاسیگ، میوه ئی خراو نیده دهس و هو یچ دار خراویگ، میوه ئی خاس نیده دهس. ۴۴ ههر دارنیک وه میوه گه ئی تویه ئی بناسی. نه له درگ تویه ئی هه نجیر بچی و نه له تویرگ، تویه ئی ئه نگویر بچی! ۴۵ ئایه م خاس وه خه زانه ی خاس دلی، خاسی وه بار تیه ری و ئایه م خراو وه خه زانه ی خراو دلی، خراوی. چوینکه زوان له ئه و چشته ئویشی که دل له لی نیقه ئتوزه.

ماله گه د له بان کوچگ درس بکه

۴۶ «ئیه چوینه که وه پیم ئویشین گه وره م، گه وره م، وه ئی وه ئه و چشته که ئویشم گوش نیه ته کنین؟ ۴۷ ئه وه که تیده لای من و قسیه یلم شنه فید و گوش ته کئی، وه پیدان نیشان ده م مینیده چ که سیگ. ۴۸ ئه وه

ئه گهر که سی به تیه گه د له وهر دهر هاورد، شهویه گه دیش بیه پی. ۴۰ ئه گهر که سیگ داوای چشتی له لید کرد، بیه پی، ئه گه ریش وه زور مالد برد، له لی داوای مه که. ۴۱ ری رهوشدان وه گه رد مه رد ههر ئه وجوره بود که تواین وه گه رد دانه و بکرئید.

۴۲ «ئه گهر ته نیا دوس ئه و که سیله بیاشتوین که دوسدان دیرن، چ نه فی ئه رادان دیری؟ ته نانه ت گوناکارلیش وه ئه وانه که دوسیان دیرن، مابه ت کهن. ۴۳ ئه گهر ته نیا وه که سیلی خاسی بکین که وه پیدان خاسی کهن. ئی چ نه فی ئه رادان دیری؟ ته نانه ت گوناکارلیش ئی کاره کهن. ۴۴ ئه گه ریش ته نیا وه که سیلی قهر د بیین وه ئمید ئیه که له لی بسیننیه و، چ نه فی ئه رادان دیری؟ ته نانه ت گوناکارلیش وه گوناکارل قهر د دهن تا روژی که قهر ده گه له لیان بسیننیه و. ۴۵ وه ئی ئیه و، دشه نیلدان دوس بیاشتون و وه پیدان خاسی بکه ن و قهر د بیه نه پیدان و ئی ئمیده نیاشتون که له لیان بسیننیه و، چوینکه پاداشدان فره گه وره م و بوینه روله ئی خودای ههر به رز، چوینکه ئه وه وه گه رد ناسپاسیل و به دکاره یل، میزه بانه. ۴۶ جا وه به زه پی بون، ههر ئه وجوره که باوگدان وه به زه پیته.

داوه ری کردن مه رد م

۴۷ «داوه ری نه کهن تا داوه ری نه کرئین. ماکوم نه کهن تا ماکوم نوین. بوه خشن تا بوه خشرین. ۴۸ بیین تا وه پیدان بیه رئید. په یمانیه گ پر، ته پیای، ته کان دریای و سه ررئ رشتیده داواندان! چوینکه وه گه رد ههر په یمانیه گ که بیین، وه گه رد ههر ئه و په یمانیه درئیده پیدان.»

دیرم. وه یه کی بوبیشم، "بجو"، چود؛ وه یه کی تریش بوبیشم، "بهو"، تید. وه خولامه گه بوبیشم، "ئی کاره بکه"، کهید. ۹ عیسا وهختی ئیه شنهفت، فره ئه لاجوی هات روی کرده مهردمی که وهشونیهو هاتیان وهت: «وهپیدان ئوبیشم، ئیجور ئیمانینگ ته نانهت وهناو قهوم ئیسرائیلیش نئیمه». ۱۰ وهختی ئه و کل کریایه گان هاتنهو ئهرا مال دین خولامه گه ساق و سلامته وه بیه.

زنیهو کردن کور بیوه ژن

۱۱ چهن روژتر، عیسا چیه ئهرا شارینگ که ناوی نائین بی. شاگردیل و جهماپهت فره یگیش ناو ری وه گهردیوه بین. ۱۲ وهختی نزیک دهروازه ئی شاره گه بویا، مردگینگ دی داشتن بردیانی که تهنیا کور بیوه ژنیگ بی. قیر فره یگیش وه مهردم شاره گه وه گهرد ژنه گه وه بین. ۱۳ وهختی عیسای خوداوه ند چهوئ کهفته ژنه گه، دلئ ئهرا ئی سزیا و وهت: «گیره مه که». ۱۴ ئمجا چیه نزیک و دهس ناده قی تابوته گه. کهسیلی که تابوته گه هه لگردوین، وسان. عیسا وهت: «ئی جوان، وهپید ئوبیشم، هه لئس!» ۱۵ مردگه گه راسه و بی و شرو کرده قسیه کردن! عیسا کوره گه سپارده دهس دالگی. ۱۶ مهردمگیش گشتی ترس و سام گردیان و نیشته ستایش خودا و وهتیان: «په یخه مهر گه وراپگ وه ناومان ئاشکرا بیه. خودا هاتیه سه مهیه ت قهوم خوهی». ۱۷ خه وهر ئی کار عیسا وه گشت یه هودیوه و مهنته قهیل ده وروه ری پپچیا.

شک کردن یه حیا وه عیسا

۱۸ شاگردیل یه حیا وه تمام ئی هه لکه فتیله، ئاگاداری کردن. ئمجا ئه ویش دو گله له لیان

مینیده که سی که توای مالی بسازی، زه ویتگ هه لکه نید و قویلی که ی و بنه وای ماله گه وه بان کوچگ درسی که ی. تا وهختی سهیل باید و لافاو بایده مل ئه و ماله، نه تویه ئی ته کانی بیید، چونیکه قایم درس کریاس. ۱۹ وهلی ئه وه که قسیه بلم شنه فید و گوش نیه ته کئی، مینیده که سی که مائیگ بی بنه وای، وه بان زهوی خالی سازه. وهختی لافاو بایده مل ئه و ماله، زویزی رمیا و ویرانی فره گه وراپگ وه جی هیشته.

ئیمان نه فسه رومی

۲۰ وهختی عیسا گشت قسیه یلی وه گهرد مهردم تهمام کرد، هاته ئهرا شار که فره رناحوم. ۲۱ وه ئه وره نه فسه ریگ رومی بی و خولامیگ داشت که فره ئهرا ئی عهزیز بی، نه خوهش که فتوی و داشت مردیا. ۲۲ وهختی نه فسه ره گه له باوهت عیسا شنهفت، چهن نه فهر له گه ورایل قهوم جویله که کل کرده ئهرا لای تا له لی بتوان بای و خولامه گئی شه فا بیید. ۲۳ ئه وانیش هاتنه ئهرا لای عیسا و لانکیانه پی وهتن: «ئی پیا شایسه س ئی لتفه وه حه قی بکی، چونیکه ملهت ئیمه دوس دیری و که نیسه گه مانیش درس کردیه». ۲۴ ئمجا عیسا وه گهردیانه و چی. وهختی ره سیه نزیک ماله گه، ئه و نه فسه ره چهن نه فهر له ره فیه یلی وه گهرد ئی پیخامه کل کرده ئهرا لای عیسا که: «گه وهرم، خوهد زامهت مه یه، چونیکه مه شایسه نیم بایده ژیر سهقف ماله گه». ۲۵ ههر ئیجوره، ته نانهت خوهمیش شایسه نه زانستم بامه ئهرا لاد. تو تهنیا یه که لیمه بویش، خولامه گه شه فا پیا که ی. ۲۶ چونیکه من خوهمیش که سیگم که هامه ژیر فهرمان. سه ربازیلیگیش وه ژیر فهرمان خوهم

۲۸ وه پیدان ئویشم که سئ گهوراتر له یه حیا له دالگ نه زایه؛ وه لئ بویجگترین وه ناو پادشایی خودا، وه نه وه گهوراتره.»

۲۹ گشت مهردمیلنگ که ئی قسیه بله شنه فتن، ته نانته باجگریش وهتن که خودا دادپهروهه، چونکه وه دهس یه حیا ته عمید گردوین. ۳۰ وه لئ زانایل فرقه ئی فرهیسی و قازیل شهریه ته که قه بول نه کردن وه دهس یه حیا ته عمید بگرن، خاست خودا ئهرا خوئان رهه کردن.

۳۱ عیسا بهردهوام بی وهت: «جا، مهردم ئی دهوره زهمانه وه چه وینه بکه م؟ مه ننه چه؟ ۳۲ مه ننه منالینگ که وه ناو بازار نیشن و یه کتره کی چرن:

«ئهرا دان دوزه له ژهنیم، هه لپه رگه نه کردین؛

مور هاوردیم، شین نه کردین.»

۳۳ چونکه یه حیا ته عمیدد ره هات که نه نان خواردیا و نه شر او نوشیا؛ وه تین، «خوداره.» ۳۴ کور ئنسان هاتیه، خوئد و نوشید؛ ئویشین، «بنورنه پیه و، پاینگه نوسن و شر او خوره، دوس باجگریل و گوناکاریل.» ۳۵ وه لئ یاسی و درسی زانیاری، له بهریلیه وه که فیه دهشت.

به خشین ژن به یکاره

۳۶ یه ئی روژ یه کی له فرهیسیه یل عیسا دهنگ کرد تا وه گهردی نان بخوی. ئه ویش چیه ئهرا مال فرهیسیه که و نیشته سهه سفره. ۳۷ وه ناو ئه و شاره، ژن به یکاره یگ زنه بی کردیا وهختی شنهفت عیسا وه ناو مال ئه وه فرهیسیه مئوانه، قاو مه رمه ریگ، پر له روین خواهش بو، وه گهرد خوئو هاورد، ۳۸ وه گیره کردن له پشت سهه عیسا له لئ پای وساد. وهختی ئه سهر چهوئ

چرئ و ۱۹ وه گهرد ئی پیخامه کلیان کرده ئهرا لئ عیسای خودا وهند تا له لئ بیرسن: «تو ههر ئه وهیده که بائه بائد، یا چه وهرئ یه کیگ تر بویم؟» ۲۰ جا ئه و دو نه فهره هاتنه لئ عیسا، وهتن: «یه حیا ته عمیدد ره ئیمه کل کردیه تا پرسیره لئد بکیم تو ههر ئه وهیده که بائه بائد، یا چه وهرئ یه کیگ تر بویم؟» ۲۱ ههر ئه و ساته، عیسا قتر فره یگ که توبش نه خوه شیل و ژانیل و روحیل شه پاشو بین، شه فا دا و کوریل فره یگ بیناوه کرد. ۲۲ ئمجا وه جواو ئه وانه که هاتوین فره مایش کرد: «بچن و ههرچ که دینه و شنهفتینه وه یه حیا بویشن، کوریل دوینن، شه له گان ری کهن، جوزامیه گان شه فا گرن، که ریل شنهفن، مردگیل زنیه و بون و وه که مده سیل خوه ره خواهش درئید. ۲۳ خواهش وه حال که سئ که وه من شک نه کی.»

۲۴ وهختی شاگردیل یه حیا چین، عیسا له باوهت یه حیا شرو کرده قسیه، وه جه مائهت وهت: «ئیهو چینه ناو بیاوان تا چ چشتیگ بوینن؟ چین تا زه لینگ بوینن که وا شه کنیده وهی؟ ۲۵ جا ئهرا دین چ چشتیگ چین؟ ئهرا دین پاینگ که دلنگ گران قیمهت کردیه سه وه ره؟ ئه وانه که دلنگیل گران قیمهت که نه وه ره وه لئاو ته شریفات زنه بی کهن، هانه ناو قه سریل پادشایل. ۲۶ جا ئی ئهرا دین چ چین؟ ئهرا دین په یخه مه ریگ؟ به ئی، وه پیدان ئویشم ئه وه که سینگ که له په یخه مه ریش سه رتزه. ۲۷ ئه وه ههر ئه وه سه کتاو موقه دهس له باوهت نویساس:

«ئیرنگه مه پیخام هاوه ره خوه م وه رهجه

تو کل که م

تا رته گه ده وه نوای پاد گورجه و بکی.»

مهسلهت جفتیار

وهشون ئهوه، عیسا شار وه شار و
 ۸ ئاواپی وه ئاواپی گردیاد و مزگانی پادشایی
 خودا رهسانید و بانگهوازی کردیا. ئهوه دوانزه
 شاگردیشه وه گهردییه و بین،^۲ ههر ئیجوریسه
 قیژی له ژنیل که وه روحیل شهرئاشو و
 نهخهشی شهفا بهتا کردوبن وه گهردییه و بین:
 مریهم ماروف وه مهجدهلیه که ههفت دیو له
 لی دهر چوین،^۳ یونانا ژن خوزا، کار وه دهس
 هیرودیس، سوسهن و قیژی ژنیل تر. ئی ژنیه
 وه دارایی خوئان، مهیهت عیسا و شاگردیلی
 دیان.

۴ وهختی مهردم وه شاریل فرهیگه وه هاتیان
 تا عیسا بوینن، جهماپهت فرهیگ گرده و بی،
 عیسا ئی مهسلهته هاورد: ^۵ «روژی جفتیاری
 ئهرا تویهم خستن چیه دهیشت. وهختی
 تویهم خستیا، قیژی له لی کهفته ناو ری
 و پاولا بی بالهندهیل ئاسمان خواردنیا.
 ۶ قیژی تر کهفته ناو زهوی کوچگین وهختی
 جویق دا، چوبیکه نم نیاشت وشکهو بی.
 ۷ قیژیتریش کهفته ناو درکهگان و درکهگان
 وه گهرد تویهمهگان گهورا بوین، تویهمهگان
 خنکان. ^۸ وهلی قیژی وه تویهمهگان کهفته
 ناو زهوی خاسیگ و گهورا بی و سهده بهرابهر
 بهر هاورد.» وهختی ئیانه وهت، وه دهنگ
 بهرز وهت: «ههر کهس گوش شنهوا دیری،
 بشنهفی!»

۹ وهختی شاگردهگانی مانای ئی مهسلهته له
 لی پرسین. ^{۱۰} وهت: «دهرک رازیل پادشایی
 خودا درباسه ئیوه، وهلی وه گهرد کهسیلی تر
 وه شکل مهسلهت قسیه کهم، تا:

رشیاده مل پایل عیسا وه گهرد گیسئی وشکیانهو
 کرد. وهشونی پایلی ماچ کرد و روبه که مائییه
 پایلیه. ^{۳۹} وهختی فرهیسی خاون میوانی ئیه
 دی، وه گهرد خوئیه وهت: «ئهگهر ئی پیا
 وه راسی پهئخه مهر بویاد، زانستیا ئی ژنه که
 دهس دا قهئیه و کیه و چوی ژنیگه بی خهلاف
 زانستیا که بهئیکارهس.» ^{۴۰} عیسا وهپی وهت:
 «ئی شهمعون، توام چشتی بویشمه پید.»
 وهت: «فرهمایش بکه، ماموستا!» ^{۴۱} عیسا
 وهت: «کهسیگ وه دو نهفر قهرد داوید:
 وه یه کی پانسهد دینار، وه یه کیگ تر پهنجا
 دینار. ^{۴۲} وهلی وهختی چشتی نیاشتن بیههه پی،
 قهرد ههر دوانیان بهخشی. ئیژنگه وه گومان
 تو کامیان فرهتر دوس داشت؟» ^{۴۳} شهمعون
 جواو دا: «وه گومانم ئهوه که قهرد فرهتریگ
 داشت و بهخشی.» عیسا وهت: «درس وهتی.»
 ۴۴ جا ئهوه وهخته ئیشاره وه ژنه که کرد و وه
 شهمعون وهت: «ئی ژنه دوینید؟ مه هاتمه
 مالد و تو ئهرا شوردن پایلم ئاو ناوردی، وهلی
 ئی ژنه وه گهرد ئهسر چهویلی پایلم شورد و
 وه گهرد گیسئی وشکیانهو کرد! ^{۴۵} تو ماچم
 نه کردی، وهلی ئی ژنه له وهختیگه وه هاتمه ناو،
 وه ماچ کردن پایلم دهس ههله گهرد. ^{۴۶} تو
 روین نه مالدیه سهرم، وهلی ئهوه روین خواهش
 بو مائییه پایلم. ^{۴۷} جا وه تو ئویشم، مابهت
 فرهیگ ئهوه وه بونهی ئیهسه که گونایل
 فرهیگی بهخشی. وهلی ئهوه که کهمتر بهخشی،
 کهمتریش مابهت کهی. ^{۴۸} ئمجا عیسا روی
 کرده ئهوه ژنه و وهت: «گونایلد بهخشی!»
 ۴۹ میوانیل وه یه کتره کی وهتن: «ئیه کیه که
 گونایلیش بهخشید؟» ^{۵۰} عیسا وه ئهوه ژنه
 وهت: «ئیماندا نجات دا، وه سلامهت بچو!»

«بنورن، وهلی نوین؛

بشنهفن، وهلی نهفامن.»

دالگ و برایل عیسا

۱۹ وه ئی وهخته، دالگ و برایل عیسا هاتن تا بوینن، وهلی ئهوقره مهردم شلخ بین، نهتویهنستن وهپی نزیکهو بون. ۲۰ ئمجا وهپی خهوهردان: «دالگ و برایلده دهیشت وسانه توان بویننه.» ۲۱ وه جواویان وهت: «دالگ و برایلده کهسیلگن کهلام خودا شنهفن و وه جی تیهرنی.»

ئارام کردن توفان دهریا

۲۲ روژی عیسا وه شاگردهگان وهت: «بچیمنه ئهرا ئهولای دهریاچهگه.» جا سوار قایق بین و کهفتنه ری. ۲۳ وهختی داشتن چیان، عیسا خهویهو برد. لهناکاوا دهریاچهگه بیه واهیلان خراوی جوری که پر ناو قایقهگه بیه ئاو، گیاننایان کهفته خهتهر. ۲۴ شاگردیل چینه ئهرا لای عیسا و ههلیسانن. وهتن: «ماموستا، ماموستا، دیریم له بین چیمنا!» عیسا ههلساد و تهشهری داده وا و تافیل دهریاچهگه. توفان تهمام بی و ئاشاسیگ بهرقرار بی. ۲۵ ئمجا وهپیان وهت: «ئیمانندان ها کو؟» شاگردیل وه ترسهو سهریان سر مهنیه و وه یهکترهکی پرسیان: «ئیه کیه که تهنانهت وه وا و ئاو فهردمان دی و له لی فهردمان بهن.»

شهفای پیای خوددار

۲۶ ئمجا رهسینه مهنتهقهی جهراسیان وه روی وه روی جهلیل، که وه ئهولای دهریاچهگه بی. ۲۷ وهختی عیسا پا ناده ناو

۱۱ «مانای مهسلهتهگه ئیهسه: تویهم، کهلام خوداس. ۱۲ تویهمیلی که کهفنه ناو ری، کهسیلگن کهلام شنهفن، وهلی ئبلیس تید و له دلپان دهریا تیهری بیدی، تا نهتویهنن ئیمان بارن و نجات پهیا بکهن. ۱۳ تویهمیلی کهفنه ناو زهوی کوچگن کهسیلگن وهختی کهلام شنهفن، وه شادی قهبولی کهن وهلی کهلام وهناویان ریشه نیهکوئی. ئیانه زهمان کهمی ئیمان دیرن، وهلی له وهخت تهزمون، له ئیمان کهفن. ۱۴ تویهمیلی کهفنه ناو درگیل، کهسیلگن که کهلام خودا شنهفن، وهلی وهختی ری خویان چن، نگرانلیل و دهولههمنی و خهشیل زنهپی خنکنیدیان و بهر نیهتیهرن. ۱۵ وهلی تویهمیلی کهفنه ناو زهوی خاس، کهسیلگن کهلام خودا وهگهر دال پاک و خاس شنهفن و خویان پارتینن، بهردهوام مین و بهر تیهرن.»

مهسلهت چراخ

۱۶ «هویچکهس چراخیگ روشن نیهکی تا سهوهته بنیده بانی یا بنیدهی ژیر تهختیگ! بهلکهم چراخهگه وهبان چراخدان نیدی تا ههر کهس بایده ناو، نویرهگه بویی. ۱۷ چوینکه هویچ چشتی شارپیهو نیه ئاشکرا نود و هویچ چشتی نقوم نیه مالوم و دیار نود. ۱۸ جا هوشدان بود چوی شنهفین، چوینکه وه ئهوه کهسه که دیری فرهتر درتید وه ئهوه کهسه که نیری، ههر ئهوهیشه گومان کهی دیری، له لی سیرهدهو.»

گشت مهردم مهنتهقهئ جهراسيان وه عيسا
تواسن له لايان بچود، چوينكه ترس فرهيگ
گردوهيان. تهيويش سوار قايق بي وهاتهو.
۲۸ پيايگ كه ديوهگان له لي هاتوينه دهيشت،
لالكيه عيسا بيلي وه گهرديهو بچود، وهلي عيسا
رهوانهئ كرد وهت: ۲۹ «بچوه ئهرا مال خوهدان
و ئهوه كه خودا ئهراډ كرديته، بويشهو.» ئمجا
چي و وه سه رئا نسهر شارهگه خهوهر دا كه
عيسا ئهراي چه كرديته.

شەفای ژن نهخووش و زنيه کردن دويته يايروس

۴۰ وهختي عيسا هاتهو، مهردم وه گهرمي
چينه پيريهو، چوينكه گشت يه كي چهوهري
بين. ۴۱ وه ئي وهخته، پيايگ يايروس ناو، كه
سهروك كهنيسه بي، هات و كهفته مل پاي
عيسا، لالكياده بي تا بائه ئهرا مالي، ۴۲ چوينكه
تهنيا دويته گهي كه نزيك دوانزه سالي بي،
داشتيا مرديا.

وهختي عيسا وهناو ري بي، جهمايته فرهيگ
دهوري گردوين. ۴۳ وه ئهوه ناوه، ژنيگ بي
دوانزه سال تويش خوينيزي بي وه ههر چهن
گشت دارايه گهي خهرج تهبييل كردوي، وهلي
كه سيگ نهتويه نستوي خاسيهو بكي. ۴۴ ژنه كه
له پشت سهر عيسا نزيكهو بي و دهس
دا ليهوي بهتیه گهي. زويزي خوينيزيه گهي
بريا. ۴۵ عيسا پرسى: «كي دهس دا قيمهوه؟»
وهختي هويچكهس نهچيه ژيري، پتروس وهت:
«ماموستا، مهردم دهورد گردنه و له ههر
لايگهو زور تهرنه ملدهوا!» ۴۶ وهلي عيسا
وهت: «يه كي دهس داسه قيمهوه! چوينكه
زانستم هيژيگ له لييم هاته دهيشت! ۴۷ ئهوه
ژنه وهختي دي نيهتويهني بشاريديهو، وه ترس
و لهرزهو هاته نوای كهفته مل پاي، وه نوای

ساحل، بهرخوارده پيايگ كه هن ئهوه شاره
بي و تويش ديوي كه ماوهي فرهيگ دننگ
نهكردويه وهرو وهناو مال زنهبي نهكردوي،
بهلكهم وهناو قهويريل مهنياد. ۲۸ وهختي ئهوه،
عيسا دي، قيران و كهفته مل پاي و وه دننگ
بهرز هاوار كرد: «ئي عيسا، كور خوداي
ههر بهرز، تو چ كاري وه مه ديري؟ لالكيه مهو
عهزاوم نيهي!» ۲۹ چوينكه عيسا وه روح ناپاك
دهستور داويد له لي بائه دهيشت. چوينكه ئهوه
روحه چهن جار گردويهي، ههر چهن دهس
و پاي وه زنجير بهسيان و چهويانيش وهپيهو
بي، زنجيرهگان برياد و ديوي پياگه بردياده ئهرا
جايل چوليگ. ۳۰ عيسا له لي پرسى: «ناود
چهس؟» جواو دا: «لهشكهو،» چوينكه ديويل
فريهنگ چوينه ناويهو. ۳۱ ديوهگان لالكيانه
عيسا و تواسن دهستور نيده پيان تا بچنه جهان
مردگيل.

۳۲ وه ئهوه نزيكيه، ريهن گهويرايگ وراز وه
پاي چيايگ خهريك خواردن بين. ديوهگان
لالكيانه عيسا تا بيليد بچنه ناو ورازهگان،
تهيويش هيشت. ۳۳ ئمجا ديوهگان وه
بياگه هاتنه دهيشت و چينه ناو ورازهگان،
ورازهگانيش وه سهروهو خواركي چياگهوه هويژه
كردنه ناو دهرياجهگه و خنكيان.

۳۴ وهختي ورازوانهگان ئيه دين، دهر چين
و ئي خهوهره وهناو شار و ئاواي، پهخش
كردن. ۳۵ ئمجا مهردم هاتنه دهيشت تا ههر
چي كه ههلكهفتوي بوين، وهختي رهسينه لاي
عيسا و چهويان كهفته ئهوه پيا كه ديوهگان
له لي هاتوينه دهيشت، دننگ كرديسه وهرو
جور ئايهم عاقل وه نوای پاي عيسا نيسته،
زاوريان چي. ۳۶ كهسيلى كه ئي رويداوه وه
چهو دوين، ئهرا مهردم باسي كردن كه پيا
خوودارهگه چوي شهفا پهيا كرد. ۳۷ ئمجا

که چینه ناو، تا وهخت تهرک ئهو شونه، وهناو ئهو ماله بمین. ^۵ وه ههر شونینگ مهردم پهزیرادان نوین، وه وهخت تهرک شاره گه یان، توز پایلدان بته کنن تا شایه تیگ وه زد ئه وانه بود. ^۶ ئمجا کهفتنه ری، ئاواپی وه ئاواپی گهردیان و رهسیانه ههر شونینگ، خه وهر خوهش بانگه وازی کردیان و نهخوه شیلش شهفا دیان.

^۷ خه وهر گشت ئی هه لکه فتیله وه گوش هیرودیس حاکم ره سی. هیرودیس سهری سر مه نوی وه بونه ئی هه که برینگ وه تیان عیسا ههر ئهو به حیاسه وه ناو مردگیل زنیه و بیه. ^۸ برینگ تریش وه تیان ئه لیس په یخه مهر که ئاشکرا بیه، وه یه برتریش وه تیان به کی وه په یخه مهریل جارانه که زنیه و بیه. ^۹ وه لی هیرودیس وهت: «مه سهر به حیا وه گیانی جیاوه کردم. ئی ئه کیه که ئی چشتیله له باوه ئی شنه فم؟» جا ته قالا کردیا عیسا بوینی.

نان داین په ننج هزار نه فدر

^{۱۰} وهختی ره سولهیل هاتنه و، ههر چی کردوین ئه را عیسا وهتته ئی. ئمجا ته وانیش وه گهرد خوه ئی برده ئه را شارینگ وه ناو بهیت سیدا تا وه ئه وره ته نیا بون. ^{۱۱} وه لی مهردم زانستن و وه شونیا نه و چین. عیسا ته وانیش قه بول کرد و وه گهردیان له باوهت پادشایی خودا قسیه کرد و که سیلینگیش هه وه جی وه خاسه و بوین، داشتن شهفایان دا. ^{۱۲} نزیک ئیواره، ئهو دوانزه شاگرده گه ئی هاتنه ئه را لای وهتن: «مهردم مره خهس بکه تا بچه ئه را ئاواپیل و سهر زه ویل دهر وهر خوارده مهنی و سهر پانگ بویننه و، چوینکه ئیرا شون چو لنگه.» ^{۱۳} عیسا وه جواویان وهت: «ئیوه خوه دان چشتینگ ئه را خواردن

گشتیه کی وهت وه چ بونه ئی دهس داسه قیه و وه چوی زویزی شهفا په ئا کردیه. ^{۱۴} عیسا وه پی وهت: «دویه ته گهم، ئیمانده شهفا داس. وه سلامهت بچو.»

^{۱۵} عیسا هیمرای قسیه کردیا که یه کی له مال یایروس، سهروک که نیسه گه، هات و وهت: «دویه ته گهد مرد، دی ماموستا مه خه زامهت.» ^{۱۶} عیسا وهختی ئیه شنهفت، وه یایروس وهت: «رخد نه چوا! ته نیا ئیمان بیاشتوی! دویه ته گهد شهفا په ئا که ی.» ^{۱۷} وهختی ره سیه مال یایروس، نه تیشته که سی بیجگه پتروس و یوحنا و یاقوب و دالگ و باوگ دویه ته گه وه گهردی بچه مال. ^{۱۸} گشت مهردم ئه را دویه ته گه گیرستیان و شین کردیان. عیسا وهت: «گیره مه کهن، چوینکه نه مریدیه به لکه م خهفتیه.» ^{۱۹} ته وانیش وه عیسا توبیله کی کردیان، وه بونه ئی ئیه که زانستیان دویه ته گه مردگه. ^{۲۰} وه لی عیسا دهس دویه ته گه گرد وهت: «دویه ته گهم، هه لئس!» ^{۲۱} روحی هاته و زویزی وه جا گه ئی هه لئس. عیسا فه رمایش کرد تا چشتی ئه را خواردن بیه نه پی. ^{۲۲} دالگ و باوگ دویه ته گه سهریان سر مه نوی، وه لی ئه یو وه پیان ئه مر کرد که ئی هه لکه فته له لای که سیگه و باسی نه کهن.

ماموریهت دوانزه شاگرد

۹ عیسا ئهو دوانزه شاگرده وه دهر یه که وه گردیانه و کرد و هیز و دهسلات دا پیان ئه را دهر کردن گشت دیویل و شهفای نهخوه شیل؛ ^۱ جا کلیان کرد تا پادشایی خودا بانگه وازی بکهن و نهخوه شیل شهفا بیهن. ^۲ وه پیان وهت: «هویچ چشتینگ ئه را گهردیان نه وهین، نه گوچان، نه کوله بار، نه نان، نه بویل و نه شهوی زیابه یگ. ^۳ وه ههر مالینگ

نجات یی، وه دهسئ دهئ؛ وهلئ ههر کهس وهبونهئ مه گیانی له دهس یی، گیان خوهئ نجات دهئ. ^{۲۵} ئهرا ئایهه چ سودیگ دیرئ گشت جهان بوئدهو، وهلئ گیان خوهئ بوخی یا وه کیسی یی. ^{۲۶} چوینکه ههر کهس له من و قسیه یلم عاری بای، کور ئنسانیش ئه وهخته که وه گهرد جه لال خوهئ و جه لال باوگ و فریشته یل موقه دهس بای، له لئ عاری تی. ^{۲۷} وه راسی وه پیدان ئویشم، برینگ وه ئیرا وسانه تا پادشایی خودا نوین، تام مردن نیه کهن.

گوریان بوین شیوهئ عیسا

^{۲۸} نزیک هه یشت روژ وهشون ئی قسیه یله، عیسا پتروس و یوحنا و یاقوب وه گهرد خوئو، بردبانه ئهرا بان کوبه یگ تا دوعا بکی. ^{۲۹} ههر ئه و ئانه که دوعا کردیا، شیوهئ ده مچه وی گوپریا و دلنگه گهئ چه رم و نوپرانیه و بی. ^{۳۰} له ناکاوا دو پیا، موسای په یخه مهر و ئه لیا س په یخه مهر، دیاردان، وه گهردیه و نیشته قسیه و باس کردن. ^{۳۱} ئه وانه وه گهرد شکو و جه لال، ئاشکرا بوین و له باوهت مردن عیسا باس کردیان که بائه وه ئی زویه وه ناو ئورشه لیم هه لیکه فی. ^{۳۲} پتروس و هاوړه گانی فره خه و گردوه یان، وهلئ وهختی کامل هاتنه خه وهر و هوشیاره و بین، شکو و جه لال عیسا دین و ئه و دو پیا که له لایه و وساوین. ^{۳۳} وهختی ئه و دو پیا وه لای عیسا چیان، پتروس وهت: «ماموستا، فره خاسه هایمنه ئیرا! بیل تا سئ گله کولاً درس بکیم، یه کی ئهرا تو، یه کی ئهرا موسا و یه کی گیش ئهرا ئه لیا س.» پتروس نیه زانستیا دیرئ چه ئویشی. ^{۳۴} ئی قسیه هیمرائ وه سهر زوان پتروس بی که هه وریگ هات سایه ر خسته سهریان.

بیه نه پیان.» وهتن: «ئیمه بئجگه په نچ نان و دو ماسی چشتیگ تر نیریم، مهر ئیه که بچیم و ئهرا گشت ئی مه ردمه خوارده مهنی بسینیم.» ^{۱۴} وه ئه وره نزیک په نچ هه زار پیا بین. عیسا وه شاگردیلی فره رمایش کرد: «مه ردم بکه نه ده سه یل په نجا نه فره ری و بیل دانیشن.» ^{۱۵} شاگردیل ئی کاره کردن و گشتیان دانیشن. ^{۱۶} ئمجا عیسا په نچ نان و دو ماسیه که گرده دهس و نوریه ئاسمان و به ره که تی دا، لهت کرد و دادهئ شاگرده گان تا بنه نه نوای دهس مه ردم. ^{۱۷} ئمجا گشتیان خواردن و تیر بین و دوانزه سه وه ته ییش وه کوته نانه گان مه نویه و گرده و کردن.

ئیقرار پتروس له باوهت عیسا

^{۱۸} یهئ روژ عیسا وه ته نیای دوعا کردیا و ته نیا شاگردیلی وه گهردیه و بین. له لیان پرسئ: «مه ردم ئویشن مه کیم؟» ^{۱۹} جواو دان: «برینگ ئویشن یه حیای ته عمیدده ره، برینگ تر ئویشن ئه لیا س په یخه مهری و برینگ تریش تو یه کی له په یخه مهریل روژگار جارانه زانن که زنیه و بیه.» ^{۲۰} عیسا له لیان پرسئ: «ئیوه چه؟ ئیوه مه وه کی زانین؟» پتروس جواو دا: «مه سیح خودا.»

^{۲۱} ئمجا عیسا نوایان گرد و دهستور دا ئیه وه که سئ نویشن، ^{۲۲} وهت: «بائه کور ئنسان ره نچ فره یگ بکیشئ و گه ورا یل قه وم و سهران کاهنیل و ماموستایل ته ورات ره دئ بکه ن و بکوشرئ و وه روژ سیه م زنیه و بود.»

^{۲۳} ئمجا عیسا وه گشتیان فره رمایش کرد: «ئه گهر که سئ بتوای بکه فیده شون مه، بائه وه خوهئ دهس بکیشئ، ههر روژ سه لیب خوهئ هه لبرگئ و وهشون منه و بای. ^{۲۴} چوینکه ههر کهس بتوای گیان خوهئ

به‌لکه‌م له لټان شارپايه‌و تا دهرکي نه‌که‌ن؛ و زاورټان چياد له ئي باوه‌ته چشتي له لي پيرسن.

گه‌ورايي ها ناو چه؟

٤٦ يه‌ي روژ ئي باسه‌ كه‌فته ناو شاگرديل كه‌ كامټان وه‌ گشتي گه‌وراتره. ٤٧ عيسا كه‌ وه‌ فكريل دلټان ناگا بي، منالټيگ هيژ دا نادئ لاي خوټو، ٤٨ وه‌پټان وه‌ت: «ههر كه‌س ئي منالټه وه‌ ناو منه‌و قه‌بوټ بكي، مه‌ قه‌بوټ كرديټه؛ ههر كه‌يش مه‌ قه‌بوټ بكي، ئه‌و كه‌سه‌ قه‌بوټ كرديټه كه‌ مه‌ كل كرديټه. چويناكه‌ وه‌ناو ئيوه‌ ئه‌و كه‌سه‌ گه‌وراتره كه‌ وه‌ گشتي بويچگتر بود.» ٤٩ يوچه‌نا وه‌ت: «ماموستا، يه‌كي ديمن وه‌ ناو تنه‌و دټو دهر كرديا، وه‌لي وه‌بونه‌ي ئيه‌ كه‌ له‌ ئيمه‌ نوي، نه‌يشتمينه‌ي.» ٥٠ عيسا وه‌ت: «نواي نه‌گرن، چويناكه‌ ههر كه‌س وه‌ زد ئيوه‌ نيه‌، ها گهرد ئيوه‌.»

قه‌بوټ نه‌كردن عيسا وه‌ سامره

٥١ وه‌ختي كه‌ زهمان به‌رزو كردن عيسا وه‌ ئاسمان نزيكه‌و بي، پشت ئه‌رائ به‌ساد و وه‌ره‌و ئورشه‌ليم كه‌فته‌ ري. ٥٢ وه‌رجه‌ خوه‌ي چهن نه‌فه‌ر كل كرد تا بچنه‌ يه‌كي وه‌ ئاواييل سامريه‌گان تا شونټيگ ئه‌رائ گورجه‌و بكه‌ن. ٥٣ وه‌لي مه‌ردم ئه‌وره‌، عيسا قه‌بوټي نه‌كردن، چويناكه‌ ئه‌را ئورشه‌ليم چياد. ٥٤ وه‌ختي شاگرديلي، ياقوب و يوچه‌نا، ئيه‌ دين، وه‌تن: «گه‌وره‌م، تواي بويشيم وه‌ ئاسمانه‌و ئاگر بواړي تا گشتټان نابود بكي ههر ئه‌و جوړه كه‌ ئه‌لياس په‌يخه‌مه‌ر كردي؟» ٥٥ وه‌لي عيسا هه‌لگه‌رديا و خوريه‌ مليان. وه‌ت: «ئيوه‌ نيه‌زانين وه‌ كام روحن! ٥٦ چويناكه‌ كور

وه‌ختي هه‌وره‌گه‌ گردټانه‌ وه‌ر، شاگرديل زاورټان چوي. ٣٥ ئمجا دهنكيگ وه‌ناو هه‌وره‌گه‌وه‌ هات: «ئيه‌سه‌ كور من كه‌ هه‌ليوژاردمه؛ گوش بټه‌نه‌ لي!» ٣٦ وه‌ختي ئه‌و دهنكه‌ ته‌مام بي، عيسا وه‌ ته‌نيا دينه‌ي. شاگرديل ئيه‌ وه‌ بين خوټان هيشتمه‌ي، ئه‌و زهمانه‌ وه‌ ههر چي كه‌ دوين كه‌سي ئاگدار نه‌كردن.

شه‌فای کورټيگ كه‌ روح ناپاك داشت

٣٧ ئي روژه‌گه‌ي، وه‌ختي وه‌بان كويه‌وه‌ هاتنه‌ خوار، جه‌ماټه‌ت فره‌نگ چه‌وه‌ري عيسا بوين. ٣٨ له‌ناكاوه‌ پياټيگ وه‌ناو جه‌ماټه‌ته‌و هاوار كرد: «ماموستا، لالكمه‌ پټد بنوره‌ ئي كور منه‌، چويناكه‌ ههر ئي به‌ي قنجگه‌ دټرم. ٣٩ روح ناپاكيگ گريده‌ي و له‌ناكاوه‌ كه‌پده‌ي قال وركه‌ كه‌فيده‌ گياي، جوري كه‌ ده‌مي كه‌ف كه‌ي. ئي روچه‌ وه‌ زامه‌ت وازه‌ لي تيهرئ و تا شه‌له‌مه‌رگي نه‌كي وټلي نيه‌كي. ٤٠ مه‌ لالكمه‌ شاگرده‌گان له‌ لي بكه‌نه‌ي ده‌يشته‌، وه‌لي نه‌تويه‌نستن.» ٤١ عيسا جواو دا: «ئي نه‌ته‌وه‌ي بي ئيمان و له‌ ري ده‌رچي، تا وه‌ كه‌ي وه‌گهرد ئيوه‌ بمټنم و تامولدان بكه‌م؟ كوره‌گه‌د باره‌ ئه‌را ئټرا.» ٤٢ ههر ئه‌و وه‌خته‌ كه‌ كوره‌گه‌ هاتيا، ديوه‌گه‌ کوتادي زه‌ويا گياي خسته‌ي ركه‌. وه‌لي عيسا ته‌شه‌ريگ دا ئه‌و روح ناپاك و كوره‌گه‌ شه‌فای دا و سپارده‌ي ده‌س باوغي. ٤٣ مه‌ردم گشتي وه‌ گه‌ورايي خودا سه‌ريان سر مه‌نوي.

ههر ئه‌و وه‌خته‌ كه‌ گشت مه‌ردم وه‌ كاريل عيسا تاجو كرديان، عيسا وه‌ شاگرديلي وه‌ت: ٤٤ «وه‌ ئي چشتيله‌ كه‌ توام وه‌پټدان بويشم خاس گوش بگرن: كور ئنسان درټيده‌ ده‌س مه‌ردم.» ٤٥ وه‌لي نه‌فامين عيسا چه‌ ئويشي؛

وه ئى ماله. ٦ ته گهر وهناو ئه و ماله كه سئ ئال
 ئاشتى و سلامه تي بو، سلام ئيوه وه ئه وه داگير
 بود؛ ته گهر نه، تيدهو ئه را خوه دان. ٧ وهناو
 ئه و ماله بمين و ههر چى دانه پيدان، بخوهن
 و بنوشن، چوئيكه كاركه ر حه قيه، حه ق دهس
 بگرئ. وه ئى مال و ئه و ماله نه كئن. ٨ وهختئ
 چينه ناو شارنگ وه گهرمى قه بولدان كردن،
 ههر چى نانه نوادان، بخوهن. ٩ نه خوه شيل
 ئه و ره شهفا بيهين و بويشن: "پادشايي خودا
 وه پيدان نزيكه و بيه. ١٠ وهلى وهختئ چينه
 ناو شارنگ و قه بولدان نه كردن، بچنه ناو
 كويچه يل ئه و شاره و بويشن: ١١ "ئيمه
 ته نانه توز شاره گه دانيش كه نيشتيه سه
 قئ پايلمانه و، ته كنيمئ ملدانه و. وهلى بزنان
 پادشايي خودا نزيكه و بيه. ١٢ وه پيدان ئويشم
 وه روژ داوه ري، تامول موجازات ئه را شار
 سودوم ئاسانتره تا ئه را ئه و شاره.

١٣ «واي وه حالد، ئئ شار خوره زين! واي
 وه حالد، ئئ شار به يت سيدا! چوئيكه ته گهر
 موزه يليگ وهناو ئيوه كريا وهناو شاريل
 سور و سيدون بكرياد، مه رد م ئه و ره ههر وه
 زويه و جل و به لاس ئازيه تي كريدانه و هره و
 نيشتيانه خوله كه و و توبه كريدان. ١٤ وهلى
 وه روژ داوه ري، تامول موجازات ئه را شار
 سور و سيدون ئاسانتره تا ئه را ئيوه. ١٥ تيش
 ئئ كه فهرناحوم، تواسيائ تا وه فه له ك سه ر
 به رزه كه ي؟ هه را ئه هره، به لكه م كه فيده بن
 جهان مرديگيل.

١٦ «ههر كه س گوش بيديه ئيوه، وه من
 گوش داس؛ ههر كه يش ئيوه قه بول نه كئ، مه
 قه بول نه كرديه؛ وهلى ههر كه س مه قه بول
 نه كئ، ئه وه كه مه كل كرديته قه بول نه كرديه.»
 ١٧ ئه و هه فتا نه فهره وه شادي هاتنه و هتن:
 «گه و ره م، ته نانه ت ديوليش وه ناو تنه و له

ئسان ناتيه تا گيان مه رد م له لئان بسينئ
 به لكه م هاتيه تا نجات بيدين.» ئمجا چينه
 ئه را ئاواينگر.

تاوان پيره وى وه عيسا

٥٧ وهناو رئ، يه كي وه عيسا وهت: «ئه را ههر
 كوره بچيد، وه شونده و تيه م.» ٥٨ عيسا جواو
 دا: «روويل كونا رووى ديرن و باله نده يل
 ئاسمان لانه، وهلى كور ئسان شوننگ ئه را
 سه ر وه زه وى ناين نئرى.» ٥٩ عيسا وه يه كيگ
 تر وهت: «بكه فه شون مه.» وهلى ئه وه وهت:
 «گه و ره م، بيل به كم جار بچم ههر وهخت
 باوگم مرده، خاك بكه م و وه شونئ با م.» ٦٠ عيسا
 وه پئ وهت: «بيل تا مرديگيل، مرديگيل خويان
 خاك بكه ن؛ تو بچو پادشايي خودا بانگه وازى
 بكه.» ٦١ يه كيگ تر وهت: «گه و ره م، مه له
 تو پيره وى كه م، وهلى يه كم جار بيل تا بچم و
 له خاوخزانه گه م مائئا واپي بكه م.» ٦٢ عيسا وه
 جواوى وهت: «كه سئ كه دهس كرده جفت
 كردن و بنوريده پشت سه ري، وه ده رد پادشايي
 خودا نيه خوه ئ.»

ماموريه ت هه فتا شاگرد

١. وه شون ئه وه، عيسا خودا وه ند هه فتا
 نه فهرتريش دهس نشان كرد و دو
 وه دو وه رجه خوه ئ كليان كرد ئه را ههر شار
 و ههر شوننگ كه تواسيا بچود. ٢ وه پيان
 وهت: «كشتكال فره س وهلى كاركه ر كه م. جا،
 له ساو كشتكاله گه داوا بكه ن كاركه ريل ئه را
 دره و كشتكاله گه ئ كل بكن. ٣ بچن! مه ئيوه
 جور وه رك كلدان كه مه ناو گورگيل. ٤ كيسه ئ
 پويل يا كوله بار يا كه وش وه گه رد خوه دانه و
 نوين و وهناو رئ سلام هويچكه س مه كه ن.
 ٥ چينه ههر مائنگ، يه كم جار بويشن: "سلام

خوهر زنهي ئه به دى؟»^{۲۶} عيسا وه جواوى وهت: «وه ناو ته ورات چه نويساس؟ له لى چه حاليد بود؟»^{۲۷} جواو دا: «خودا وهند خوداى خوده وه ته مام دل و وه ته مام گيان و وه ته مام قه وهت و وه ته مام فكر خوده دوس بياشتو؛» وه «هاوسا گه د جور خوده دوس بياشتو.»^{۲۸} عيسا وهت: «درس جواو داى. ئيه وه جا بار تا زنهي ئه به دى بياشتويد.»

^{۲۹} وهلى ئه وه ئه را ئيه كه خوهى وه ئايه م پاكي نيشان بىي وه عيسا پرسى: «ئى جا هاوساى مه كيه؟»^{۳۰} عيسا وه جواوى ئيجوره وهت: «پياڭگ له ئورشه ليم وه رهو شار ئه ريجا چيا. وه ناو رى كه فته دهس دزىل. رويتانى، توپاننى و نيمه گيان وىلى كردن و چين.^{۳۱} له ناكاوه كاھنيگ هه ر له ئه و ربه رهد بوياد. وهلى وهختى چه وى كه فته ئه و پيا، ربه گه ئى چه فته و كرد و له ئه و لاي جاده گه وه چى.^{۳۲} هه ر ويجوره يه لاويگيش كه خزمه تكار مابه د بى هه ر وه ئه و ره رهد بوياد. ئه و يش وهختى ره سيه ئه و ره پياگه دى، ربه گه ئى چه فته و كرد و وه ئه و لاي جاده گه وه چى.^{۳۳} وهلى رتوياريگ كه له مه ردم سامره بى وهختى ره سى ئه و ره پياگه دى، دلى ئه راي سزيا.^{۳۴} چيه ئه را لاي، شراو كرده بان زامه گاننى و وه روين چه ورى كرد و به سادى. ئمجا نادى سوار خه رگه ي و بردى ئه را كاروانسرايگ و هيوه تى كرد.^{۳۵} ئى روزه گه ئى، دو دينار دا ساڻو كاروانسه راگه و وهت: «له ئى پيا هيوه ت بكه ئه گه ريش فره تر له ئيه خه رج كردى، وهختى هاتمه و ده مى پيد.»^{۳۶} ئيرنگه تو فكر كه ي له ئى سى نه فته ره كاميان هاوساى ئه و پيا بى كه كه فته و به دهس

ئيمه گوش ته كنن.»^{۱۸} عيسا وه پيان وهت: «شه يتان ديم كه جور پرويسكه وه ئاسمانه و كه فتياده خوار.^{۱۹} ئيرنگه ده سلآت ده مه پيدان كه ماريل و دماره كوئيل و گشت هيز دشمنه پاولا بكين و هويچ چشتيگ وه ليدان زهره ر نيه ره سنيڊ.^{۲۰} وهلى له ئيه شادمانه و نه ون كه روحيل له ليدان گوش ته كنن به لكه م شادى ئيوه وه ئيه بود كه ناودان له ئاسمان نويسرياس.»

^{۲۱} هه ر ئه و وهخته، عيسا جار دا: «باوگه، خاون ئاسمان و زه وى، سپاسد كه م ئى چشتيله، له زانباريل و ئايه ميلڭ كه فام دبرين شارديده سه و ئه را منايل بويچگ ئاشكراى كرديده. ئه رى، باوگه، چوينكه خوه شنودى تو وه ئيه بى.^{۲۲} باوگم گشت چشتيگ وه مه سپارديه. هويچكه س نيه زانى كور كيه بيجگه باوگ، هويچكه يش نيه زانى باوگ كيه بيجگه كور و ئه وانه كه كور بتوائى باوگ ئه را ئيان ئاشكراى بكى.»

^{۲۳} ئمجا له ته نيابي روى كرده شاگرديل و وهت: «خوهش وه حال چه وىلى كه هه ر چى ئيوه دوينين، دوينى.^{۲۴} چوينكه وه پيدان ئو يشم فره ڭ وه په ئخه مه ريل و پادشايل ئاوهختى داشتن ئه وه كه ئيوه دوينين، بوين و نين، ئه و يش كه ئيوه شنه فين، بشنه فن و نه شنه فتن.»

مه سه له ت سامرى خاس

^{۲۵} يه رى روزه يه كى له قازيل شه ريعة ت هه لسا د تا وه گه رد ئى پرسيا ره، عيسا ئه زمون بكى: «ئى ماموستا، چه بكه م تا بومه ميرانى

چونیکه ئیمه‌یش گشت قهررداریلیمان
به‌خشیمن.

مه‌خهره‌مانه ناو ئه‌زمون»

٥ ئمجا وه‌پیان وه‌ت: «کیه له لیدان که
دوسیگ بیاشتود، وه نیمه شهو بچوه ئه‌را لای
و بویشی: ”ره‌فیق، سئ گله نان وه قهرد بیه
پیم،^٦ چونیکه یه‌کی له ره‌فیقیلیم له رته‌وه‌رسیه،
چشتی نیرم بنه‌مه وهر ده‌سی،”^٧ ئه‌ویش
وه‌ناو مال جوو یی: ”زامه‌تم مه‌یه. دهره‌گه
قولفه و مناله‌گانم وه‌گهردمه‌و هانه ناو جئ.
نیه‌تویه‌نم وه جیه‌گه‌م هه‌لسم چشتی بیه‌مه
پید؟”^٨ وه‌پیدان ئویشم، ههر چهن وه‌بونه‌ئ
دوسی هیژ نه‌گری نان نییده پئ، وه‌بونه‌ئ
ئاو‌روی هه‌ل‌سید و ههر چی که هه‌وه‌جیه ده‌یده
پئ.

٩ «جا وه‌پیدان ئویشم، داوا بکه‌ن که درنیده
پیدان؛ مینه بکه‌ن که دوینینه‌و؛ دهر بکو‌تن،
که وه رویدان واز بود. ^{١٠} چونیکه ههر
که‌س داوا بکئ، وه ده‌س تیه‌رید؛ ههر که‌یش
مینه بکئ، دوینیده‌و؛ ههر که‌یش دهر بکو‌ئ،
وه روی واز بود. ^{١١} ئیوه باوگیل، کامدان،
ئه‌گهر کوره‌گه‌ئ داوا‌ئ ماسیه لئ بکئ، ماریگ
ده‌پده پئ؟ ^{١٢} یا ئه‌گهر داوا‌ئ خایگ بکئ،
دماره‌کو‌ل‌یگ ده‌پده پئ؟ ^{١٣} جا ئه‌گهر ئیوه
وه‌گهر گشت به‌ئ زاتیدان زانین که بائه وه
منایلدان خه‌لاتییل خاس بیه‌ین، چه‌ئ فرهرتر
باوگ ئاسمانیدان، روح‌القودوس وه ههر که‌س
که داوا له لئ بکئ، به‌خشیدن.»

عیسا وه‌سه‌روک روحیل ناپاک

^{١٤} عیسا دئو لائی له یه‌کی کردیا ده‌یشت.
وه‌ختی دئوه‌گه‌ چیه ده‌یشت، پیا لاله‌گه
تویه‌نست قسیه بکئ و مه‌ردم گشتی سه‌ریان

دزیل؟^{٣٧} قازی شه‌ریعه‌ته‌گه جوو دا: «ئه‌وه
که به‌زه‌یی هاته‌ پئه‌و.» عیسا وه‌پئ وه‌ت: «بچو
تنیش ههر ئی کاره بکه.»

ناو مال مریهم و مارتا

^{٣٨} وه‌ختی وه‌ناو رئ ئورشه‌لیم بین، عیسا
چیه ناو ئاوا‌ی‌یگ. وه ئه‌وره ژنیگ مارتا ناو
عیسا ده‌نگ کرده ئه‌را مال. ^{٣٩} مارتا خویشکی
داشت مریهم ناو. مریهم له لای پای خوداوه‌ند
دانیشتوی وه قسیه‌یلی گوش دیاد. ^{٤٠} وه‌لئ
مارتا یه‌ئ‌سه‌ر خه‌ریک گورجه‌و کردن میوانی
بی، چیه ئه‌را لای عیسا وه‌ت: «گه‌وره‌م، ئه‌راد
گرنگ نیه خویشگه‌گه‌م هیشتیه‌سمه جا وه
ته‌نیا کاره‌گان که‌م؟ بویشه پئ مه‌یه‌تم یئ!»
^{٤١} وه‌لئ عیسا خوداوه‌ند جوو دا: «مارتا!
مارتا! تو چشتیل فره‌یگ نگران و په‌شئود
که‌ی، ^{٤٢} ئیزنگه ته‌نیا یه چشت گرنگه؛
مریه‌میش به‌شه‌ خاسه‌گه هه‌ل‌وار‌دیه، که له
لئ نیه‌سین‌زیده‌و.»

تالیم له باوه‌ت دوعا

١١ روژیگ عیسا وه شون‌یگه‌و خه‌ریک
دوعا کردن بی. وه‌ختی دوعا‌گه‌ئ
ته‌مام بی، یه‌کی له شاگردیلی وه‌پئ وه‌ت:
«گه‌وره‌م، دوعا کردن یا‌تمان بیه، ههر
ئه‌وجوره که یه‌حیا وه شاگردیلی یائ دا.»
^٢ عیسا وه‌پیان وه‌ت: «ههر وه‌خت دوعا کین،
بویشن:

»”باوگه،

ناود موقه‌ده‌س بود،

پادشایی تو بای‌د،

^٣ نان روژانه‌مان ههر روژ بیه پیمان.

^٤ گونا‌یلیمان بو‌ه‌خش،

ناوئ نیشته جئ بون. ئاخر ئەو ئایەمە خراوتر
لە روژ بە کەمی بود.»^{۲۷}
و هختئ عیسا ئی قسیه یله کردیا، ژنیگ
و هئاو مەردەمەو وە دەنگ بەرز وەت: «خوێش
وە حال ژنیگ کە تو زایە و شیر داسە پێد.»^{۲۸}
و هلی عیسا وەت: «نە، بە لکەم خوێش وە
حال ئەوانە کە کەلام خودا شەنەفن و وە جئ
تیهرن.»

داوا کردن نیشانه یگ وە عیسا

و هختئ جەمائیەت داشت فرەترەو بويا
عیسا وەت: «ئئ نەتەو، نەتەو هلی فرە
شەڕا شونگن. داوا ئ نیشانه یگ کەن! و هلی
نیشانه یگ نیر پێدە پیا ن بیجگە نیشانه ی یونس
پەخە مەر.^{۳۰} چوینکە هەر ئەوجورە کە یونس
پەخە مەر نیشانه یگ بی ئەرا مەردم شار
نینهوا، کور ئسانیش ئەرا ئ نەتەو هە
نیشانه یگ.^{۳۱} لە روژ داوهری، مەلە کە ئ
باشور وە گەرد ئ نەتەو زنیو بود و ما کومیا ن
کە پێد، چوینکە ئەو وە ئەو سەر دنیا هات
تا زانیاری سلیمان پادشا بشنەف، بنورن،
کە سێگ گەورتر وە سلیمان پادشا ها ئیرا.
^{۳۲} مەردم شار نینهوا لە روژ داوهری وە گەرد
ئ نەتەو زنیو بون و ما کومیا ن کەن، چوینکە
ئەوانە وە بونە ئ بانگەوازی یونس توبە کردن،
بنورن، کە سێگ گەورتر لە یونس ها ئیرا.

چراخ جەسە

^{۳۳} «هویچکەس چراخیگ روشن نیە کئ تا
بشارید پەو یا بنیدە ئ ژیر سەو تە یگ، بە لکەم
چراخە گە وە بان چراخدان نیدئ تا هەر کەس
بایدە ناو نویره گە بوینی.^{۳۴} چەو تو، چراخ
جەسە ئ تە. ئە گەر چەود ساق بود، گیاند
گشتئ روشناو بود. و هلی ئە گەر چەود ساق

سەر مەن.^{۱۵} و هلی برینگ وە تیان: «ئە یو دیویل،
و مە یەت بە لەزبول، سە روک دیویل، کە پێدە
دە یشت.»^{۱۶} برینگ تریش ئەرا ئیە کە ئە زمونی
بکەن، داوا ئ نیشانه یگ ئاسمانی لە ئ کردن.
^{۱۷} و هلی عیسا کە فکریلپان زانست وە پیا ن
و هت: «هەر مە ملە کە ئی کە وە زد خوێ
هە لسی، نابود بود، ناو هەر مائیگی ش کە
بودە دو دە سەو، رە پێدە یە کەو.^{۱۸} ئە گەر
شە ی تانی ش وە زد خوێ هە لسی، ئ چو
حوکومە تە گە ئ بە رە دوام مینی؟ چوینکە ئیو
ئویشین مە دیویل، و مە یەت بە لەزبول کە مە
دە یشت.^{۱۹} ئە گەر مە وە مە یەت بە لەزبول
دیویل کە مە دە یشت، شا گردیل ئیو وە
مە یەت کئ ئەوانە کە نە دە یشت؟ جا ئ
شا گردیل دانه، بونە داوهریل دان.^{۲۰} و هلی ئە گەر
مە وە گەرد کلک خودا دیویل دەر کەم، د لنی
بون پادشایی خودا هاتی سە ملدانهو.^{۲۱} هەر
و هخت پیا یگ وە هیژ کە وە تە مامی چە کدارە،
لە ماله گە ئ پاسەوانی بکئ، دارایە گە ئ لە
ئە مانە.^{۲۲} و هلی و هختئ کە سئ وە هیژتر وە
ئەو هویژم باریدە پئ و زور بگریە ملی، ئەو
چە کە گە ییشە کە پشت وە پئ بە ساس لە ئ
سینیدە ئ و غە نیمە تە گە ئ بە ش بە شەو کئ.
^{۲۳} هەر کەس وە گەرد مە نیە، وە زد مە و
هەر کەس وە گەرد مە گردەو نە کئ، تو یچنیدە
یە کەو.

^{۲۴} «و هختئ روح ناپاک وە کە سئ تیدە
دە یشت، وەرەو جایل وشک و بی ئاو چود تا
شونینگ ئەرا مەن بوینیدەو. و هلی و هختئ پە ئا
نە کرد وە خوێ ئویشئ: "مالە گەم کە لە ئ
هاتمە دە یشت، وە دوا رە چمە ناوئ."^{۲۵} و هلی
و هختئ رە سە دەو رە مالە گە گزئ دریائ و
ترک تە میس دوینی،^{۲۶} جا چود و هە ف ت روح
شەڕا شوتر لە خوێ تیه رئ و گشتیان چنە

وہت: «وای وہ حال ئیوہیش، ئی قازیل شہریعت، چونکہ باریل قورسیگ نینہ بان شان مہردم، وەلئ خوہدان نیہتواین تہنانت کلکیگ ئہرا مہبہت داین تہکان بیین.^{۴۷} وای وہ حال ئیوہ، چونکہ ئہرا پەتخہمہریلی کہ وە دەس باوگیلدان کوشریانہ، مہقرہ سازین! وە^{۴۸} وە راسی کہ ہەر ئیجورہ کار ئہوانہ مور کوتین. ئہوانہ پەتخہمہریل کوشتن و ئیوہ مہقہرہ ئہرائان درس کین.^{۴۹} وە ئی بونہ زانیاری خودا فہرمایش کردیہ کہ "مہ ئہرا ئہوانہ پەتخہمہریل و رەسولہیل کل کہم. وەلئ بریگیان کوشن و بریگیان عہزاو دہن."^{۵۰} جا، خوین گشت پەتخہمہریلی کہ خوینئان لہ دامہزرانن جہان تا ئیرنگہ رشیاس ہا مل ئی نہتہوہ،^{۵۱} لہ خوین ہابیل گردیہ تا خوین زہکەریا کہ وە بین قوروانگا و شون موقہدەس مابەد کوشیا. بەلئ، وەپیدان ئویشم کہ ئی نہتہوہ ئہرا خوین ئی ہەمگہ حساو دەیدیہ.^{۵۲} وای وہ حال ئیوہ ئی قازیل شہریعت! چونکہ کلبل ماریفەت ہەلگردینہ، نہ خوہدان چینہ ناو، نہ ہیلین کہسیل تر بچنہ ناو.»^{۵۳} وەختئ عیسا چیاہدەیش، ماموستایل تہورات و فہریسیہیل سەخت وەگەرد ئہوہ وە موخالفەت ہەئسان و لہ باوہت چشتیل فرہیگ پرسیارہ لئ کردن،^{۵۴} جا کوئ لہ لئ گردوین و لہ فتراقا بین تا قسیہیگ لہ دەمئ دەر بائ و بخەنئ دام.

ہەرہشہ وە ہانداین

۱۲ وە ئی وەختہ، ہەزاران نہفەر گردہو بین، ئہوقرہ کہ پا نیانہ مل یەکەو. عیسا یەکم جار وەگەرد شاگردیل خوئ شرو کردہ قسیہ کردن وەت: «لہ خەویرترش فہریسیہیل کہ ہەر ئہو دورویہسە، دویری

نود، گیاند گشتئ پر وە تہیریکی بود.^{۳۵} ئمجا ہوشد بو نہخوائئ نویریگ کہ ہا ناو تو، تہیریکی بود.^{۳۶} ئہگەر گیاند گشتئ پر لہ روشنائی بود و یە توزیش لہ لئ تہیریگ نود، گیاند گشتئ بریقہ دەئ، جور وەختئ کہ نویر چراخیگ کہفتیہسە ملدەو.»

سەرزنشت رابەرل دینی

^{۳۷} وەختئ عیسا قسیہگانی تہمام بی، یەکی وە زانایل فرقہئ فہریسی، ئہرا نان خواردن دہنگی کرد. ئہیویش چیہ ئہرا مالی و دانیش. ^{۳۸} وەلئ فہریسیہگہ وەختئ دی، عیسا وەرچہ نان خواردن دەسیلی نہشورد، ئہلاجوی ہات. ^{۳۹} ئمجا عیسا خوداوەند وەپئ وەت: «ئیوہ فہریسیہیل دەیشت پیالہ و پئیشقاو پاکہو کین، وەلئ وە ناخەو پر وە تہما و ناپاکین! ^{۴۰} ئی نہفامیل، ئہوہ کہ دەیشتئ درس کردیہ، ناویشئ درس نہکردیہ؟ ^{۴۱} جا لہ ئہو چشتیلہ کہ وەناو پیالہ و پئیشقاو دیرین سەدەقہ بیئەن، تا گشت چشتیگ ئہرادان پاکہو بود.

^{۴۲} «وای وہ حال ئیوہ فہریسیہیل! ئیوہ لہ نہعناع و سوداب و ہەر جور سەوزنگ دە یەک دین، وەلئ دادپەرورہی خودا نادیدہ گرین و مابەت لہ ہویردان چیہ. ئیانہ بائہ وە جا باوردیاین و ئہوانیشہ نہخستیاینہ پشت گوش.^{۴۳} وای وہ حال ئیوہ ئی فہریسیہیل! چونکہ خوہشدان تئ لہ خاسترین شون کہنيسہیل بنیشین و مہردم وەناو کوچیہ و بازار سلامدان بکہن.^{۴۴} وای وہ حال ئیوہ! چونکہ جور قہوریلگیگ کہ نوقمہو بینہ، مہردمیش نہزانستہ لہ بانیان رئ کەن.»

^{۴۵} یەکی لہ قازیل شہریعت وە جواو عیسا وەت: «ماموستا، تو وەگەرد ئی قسیہیلہ دیرئ وە پئیمانیش خراو دەئ.»^{۴۶} عیسا

«پياگه، کي مه وهناو ئيوه کردپهسه قازي يا بهشکهر؟»^{۱۵} ئمجا عيسا وه مهردم وهت: «هوشدان بود و له ههر جور حرس و تهما پاريز بکين، چوپنکه زنه ي ئنسان وه فراواني دارايه گه ي نه.»^{۱۶} ئمجا ئي مهسلته تهرايان هاورد: «پياي دهوله مه نيگ، زه ويزاره گه ي بهر فره يگ دا دهس.^{۱۷} جا وه گهرد خوئيه و فکر کرد، "چه بکه م، چوپنکه شونيگ تهرا ئه مبار کردن خهرمانه گه م نيرم؟" ^{۱۸} ئمجا وهت: "زانستم چه بائه بکه م! ئه مباره گنم رمنم و ئه مباريل گهوراتري درس که م و گشت گه نم و چشته گنم وهناو ئه وانه گرده و که م.^{۱۹} ئه وسا وه خوه م ئويشم: کوره گيانه گه م، تهرا چهن ساليگ دارايي فره يگ گرده و کرديده. ئيرنگه وه خيال ره حهت زنه يي بکه؛ بخوه و بنوش و که يف بکه." ^{۲۰} وه ي خودا وه پي وهت: "ئي نهزان! ههر ئيمشه و گياند له ليد سينريه ي. جا ههر چي گرده و کرديده، تهرا کي ميني؟" ^{۲۱} ئيه ئاخر که ستيگه که تهرا خوه ي مال و دارايي گرده و که ي، وه ي له لاي خوداوه دهوله مه نه.»

نگران نهو

^{۲۲} ئمجا عيسا وه شاگرديل خوه ي وهت: «جا وه ئيوه ئويشم، نه نگران زنه پيدان بون که چه بخوين و نه نگران جهسه دان که چه بکينه وهر. ^{۲۳} چوپنکه زنه يي وه خواردن و جهسه وه دلنگ، گرنگره. ^{۲۴} بنورنه غه لاييل: نه کالن و نه دره و که ن، نه که يان ديرن و نه ئه مبار؛ وه ي خودا روزيان دي. جا ئيوه چه ني فره تر له باله نده يل تيه رزيه ن! ^{۲۵} کيه له ئيوه که بتويه ني وه گهرد نگراني، ساتيگ وه عومر خوه ي فره تره و بکي؟ ^{۲۶} جا، ئه گهر ئيوه نيه تويه نين ئيجور کار بويچگي بکين، وه بونه ي

بکه ن.^۲ هويچ چشت شارپايه و نيه ئاشکرا نود و هويچ چشت نوفوميگ نيه ديار نود.^۳ جا ههر چي وهناو تيه ريکي وه تينه، وهناو روشناي شنه فین، وه ههر چي وه پشت ده ريل به سرياي بچه کردينه، له بان مائل جار درتيد.

^۴ «ره فيقيلم، وه ئيوه ئويشم له که سيلی که جهسه کوشن و فره تر له ئيه نيه تويه نن کاري بکه ن، رخدان نه چود.^۵ وه ي وه پيدان نيشان ده م له کي بائه رخدان بچود: له ئه وه که وه شون کوشتن جهسه، ده سلات ئيه دي ري بختيده جهه نم. به ي، وه ئيوه ئويشم، له ئه وه سه که بائه رخدان بچود.^۶ مهر پهنج مه لويچگ نيه فروشنه دو پويل سيه؟ وه ي خو، ته نانهت به کي له ئه وانه له هوير خودا نيه چود.^۷ ته نانهت موييل سهر ئيوه وه ته مامي ژمارياس. رخدان نه چود، ئيوه فره تر له هه زاران مه لويچگ تيه رزيه ن.

^۸ «وه پيدان ئويشم، ههر که س له لاي مه ردمه و وه مه ئيقرار بکي، کور ئنسانيش وه نوای فريشته يل خودا ئيقرائي که يد.^۹ وه ي ههر که س له لاي مه ردم من ره د بکي، وه نوای فريشته يل خودا ره د کريه د.^{۱۰} ههر که س قسيه يگ وه زد کور ئنسان بويشي، به خشريه د، وه ي ئه وه که وه روح القودوس کفر بکي، نيه وه خشري ي.^{۱۱} وه ختي ئيوه بردندانه تهرا که نيسه يل و نوای حا کميل و فه رمانره و ايل، نگران نه ون چوي له خوه دان ده فا بکين يا چه بويشين، ^{۱۲} چوپنکه روح القودوس ههر ته وه خته يايان ده ي چه بائه بويشين.»

مهسلته دهوله مه نهزان

^{۱۳} له ناکاوه يه کي وهناو مه ردم وه پي وهت: «ماموستا، وه براگه م بويش ميرات باوگمان وه گهردمه و به شي بکي.» ^{۱۴} عيسا جواو دا:

کردنیان به سید؛ به لئ، تیه ری نیدیانه سهر سفره و تیده نوا، له لئان میوانداری که ی. ۳۸ خوهش وه حال خولامیلگ که وهختی گه وره یان له رپه و ره سی، چ وه نیمه شه و، چ شه وه کی شه فقه، نه وانه وه خه وهر و هوشیار دویید.

۳۹ «وه لئ ئیه بزنان ته گهر خاون مال بزانشیا دز وه چ ساتیگ تید، نه یشتید وه ماله گه ی دزی بکی. ۴۰ ئمجا ئیوه یش گورجه و بون، چوینکه کور ئسان وه به ی ساتیگ تی که فکریشی نیه کین.»

۴۱ پتروس پرسی: «گه وره م، ئی مه سله ته نه را نیمه هاوردی یا نه را گشتی؟» ۴۲ عیسا خوداوه ند وه جاوی وهت: «ئ ئی وه کاروه دهس ئه مین و زانا کیه که نه رواوه گه ی نه وه ناسه بان سهر خزمه تکاریل ماله گه ی خوه ی تا بهش نان نه وانه وه وهخت خوه ی یی؟ ۴۳ خوهش وه حال نه و خولامه که وهختی نه رواوه گه ی بایده و، دویی خهریک کار کردنه. ۴۴ وه راسی وه پیدان ئویشم، نه وه دا نیده بان سهر گشت دارایه گه ی خوه ی. ۴۵ وه لئ نه گهر نه و خولامه وه خوه ی بویشی که «نه روا و ه هاتنی دیر کردنه،» شو بکیده کوتاین خولامیل و که نزیل و بنیشیده خواردن و نوشاین و سه رخوهش کردن، ۴۶ نه وسا نه رواوه گه ی وه روژی که خولامه گه فکریشی نیه کی وه به ی ساتیگ که له لی ناگا نیه تید و ههر وه نه وره له ناوړاسه و که یدیه دو کوته و، خیدی شونی که خپانه تکاریل خه ن.

۴۷ «خولامیگ که خاست نه رواوه گه ی زانید وه لئ خوه ی نه را نه نجامی گورجه و نیه کی، قه مچی فره یگ خوه ی. ۴۸ وه لئ نه وه که خاست نه رواوه گه ی نیه زانی و کاری که ی که

چه نگران باقیین؟ ۲۷ بنورنه گوئیل سوسه ن چوی گه ورا بون؛ نه زامهت کیشن و نه ته شی رسن. وه ئیوه ئویشم ته نانهت سلیمان پادشایش وه گهر ده مام شکو و جه لالیه و جور به کی له نه وانه ره نگی ن نوی. ۲۸ جا نه گهر خودا گزگیای ده یشت که ئیمرو ههس و سو فره دریده ناو ته نویر، ئیجور دایپوشنی، چه نی فره تر ئیوه داپوشنی، ئی که م ئیمانیل! ۲۹ جا وه شون ئیه نه ون که چه بخوبن یا چه بنوشین؛ نگرانیش نه ون. ۳۰ چوینکه گشت مله تیل دنیا وه شون ئیجور چشتیلیگن، وه لئ باوگ ئاسمانیدان زانی که وه ئی هه مگه چشته هه وه جیدان که فی. ۳۱ به لکه م ئیوه، وه شون پادشایی نه وه بون، که ئیانیشه گشتی درتیده پیدان.

۳۲ «ئ ریهن بویجگ، زاوردان نه چود، چوینکه خوه شنودی باوگ ئیوه ئیه سه که ئی پادشایه بییده پیدان. ۳۳ ههر چی دیرین بفروشن و بته نه ده سته نگیل؛ نه را خوه دان کیسه یلگ گورجه و بکه ن که نه پویترکیید و گهنجی که بنی نیه تید و نه و ئاسمان گرده و بکه ن، شون یگ که نه دز تید وه نه بید ده یه لی. ۳۴ چوینکه گهنجدان وه ههر کوره بود، دلدانیش ها نه وره.

گورجه و بوین نه را وه دواره هاتن مه سیح

۳۵ «ناوقه نه را خزمهت بوه سن و چراخیلدان روشن بیلن. ۳۶ جور که سیلی بون که چه وهر پین، گه وره یان له سویر بایده و، تا وهختی له رپه و ره سی و دهر کوتا، زویزی دهر نه رایی واز بکه ن. ۳۷ خوهش وه حال خولامیلگ که وهختی گه وره یان بایده و، نه وانه وه خه وهر و هوشیار دویید. وه راسی، وه پیدان ئویشم، خوه ی ناوقه نه را خزمهت

تا وهناو رڼ وه گهر دڼ دوسی بکڼ، نه خوائ
بکیشېده لای قازی و قازی تو وه مامور
بسپاری و بکه فیه زندان. ^{۵۹} وه پند ئویشم که تا
قروش ئاخړی نیید، هه راته هره وه زندان نیه تیده
دهیشت.

دهنگ کردن نهرا توبه

۱۳ ههر نهو زهمانه، بریگ له که سیلی که
وه نهو ره بین، له باوهت نهو مهردمیل
ناوچه ئی جه لیله نهرا عیسا وه تیان که چوی
پیلاتوس فهراندار رومی، نهوانه کوشتوی و
خوینیان وه گهرد خوین قوروانیلیلان کردویه
یه کهو. ^{۶۰} عیسا وه جاوایان وهت: «گومان
کین، وه بونه ئی ئیه که ئی جه لیله گانه که
ئيجوره زهر کیشانه، له باقی مهردم جه لیل
گوناکارتر بینه؟ ^{۶۱} نه، وه پیدان ئویشم که
ئيجوره نیه. به لکه مه نه گهر توبه نه کین،
ئيوهیش، گشتدان ههر ئيجوره نابود بوین.
^{۶۲} یا گومان کین نهو هه یژده نه فهره که برج
سیلوئام که فته ملتیان و مردن، له باقی مهردمیل
نیشته جی شار ئورشه لیم خه تاکارتر بینه؟ ^{۶۳} نه،
وه پیدان ئویشم که ئيجوره نیه. به لکه مه نه گهر
توبه نه کین، ئيوهیش گشتدان ههر ئيجوره
نابود بوین.»

^{۶۴} تمجا عیسا ئی مهسلته هاورد: «پیاښ
دار هه نجریگ وهناو باخ نه نگیره گه ئی چقان.
وهختی تواس میوه گه ئی بچنی، چشتی وه فیه وه
په یا نه کرد. ^{۶۵} وه باخه وانه گه ئی وهت: "بنور،
مه ئیرنگه سئ ساله نهرا میوه چین ئی داره
تیه مه وهلی چشتی نیوینمه. داره گه بور، نهرا
خاکه گه داگیر بکڼ؟" ^{۶۶} وهلی نهووه جواو دا:

لایق قه مچی، قه مچی که متری خوهی. وه ههر
که پیش فره تر بیریه ید، داوائی فره تریش له لی
که ن؛ ههر که پیش کار فره تر یگ بسپارنه ده سی،
فره تریش جواوگو بود.

هه ره شه له باوهت ناکوکی و جیایی

^{۶۷} «من هاتمه تا ناگر وه بان زهوی روشن
بکه م، خوزگه تا ئیرنگه روشن بویا! ^{۶۸} وهلی
مه خوسل ته عمیدینگ دیرم که بایه بگرم و
تا وه نه نجام بره سئ چه ئی هامه ژیر فشار.
^{۶۹} ئی گومان کین هاتمه تا ناشتی و سلامه تی وه
زهوی بارم؟ نه، به لکه مه هاتمه تا جیایی بخه مه
ناودان. ^{۷۰} چوینکه له ئیه ولا، له مائیگ که
پهنج نه فهر وهناوئ بود جیایی که فی؛ سئ وه زد
دو بون و دو وه زد سئ. ^{۷۱} باوگ وه زد کور و
کور وه زد باوگ، دالگ وه زد دویهت و دویهت
وه زد دالگ، خه سویره وه زد وهوی و وهوی وه
زد خه سویره.»

ناسین زهمانیل

^{۷۲} عیسا ئیهیشه وه جه مایهت وهت:
«وهختی دوینین هه ور یگ وه روژئاوا دهر
هات، زویزی ئویشین: "واران وارید،" وارانیش
واری. ^{۷۳} وهختی وا له باشور هه ل که ی،
ئویشین: "ههوا گرمه و بود،" ههر ئيجوریشه
بود. ^{۷۴} ئی دورویل! ئیوه که خاس زانین چوی
شپوهی زهوی و ئاسمان بخوهنن، ئی چوی
نیه تویه نین زهمانی که هاینه ناوئ بخوهنن؟
^{۷۵} «نهرا نیه تویه نین نهو چشته که درسه
نهرا خوهدان داوهری بکڼ؟ ^{۷۶} وهختی وه گهرد
شاکیه گه چیده نهرا لای قازی، ته قالا بکه

مهسلهت دهنگ خه ردهل و مهسلهت خه ویرترش

۱۸ ئمجا عیسا وهت: «پادشایی خودا مینډه چه؟ وه چه بهراوردی بکه؟» ۱۹ جور دهنگ خه ردهلیگه پاینگ هه لگرد و وهناو باخه گه ئ کالئ. ئەو دهنگه سهوز کرد و بیه دارنگ، هه ئەو جوړه باله ندهیل ئاسمان هاتن و وه بان پهله گانئ لانه درس کردن.»

۲۰ وه دواره وهت: «پادشایی خودا وه چه بهراورد بکه؟» ۲۱ جور خه ویرترشیگه که ژنیگ هه لگرد و وه گهرد سئ لنگه ئارد دادهئ یه کهو تا گشت خه ویره گه هه ل بائ.»

دهر تهنگ

۲۲ عیسا وهناو رئ ئورشه لیم، چیا ده ئئ شاربل و ئاویله تالیم دیداد. ۲۳ وه ئئ ناوه، یه کی له ئئ پرسئ: «گه وره، ته نیا قیر که می له مهردم نجات په ئا کهن؟» عیسا وه پئان وهت: ۲۴ «فره ته قالا بکهن تا له دهر تهنگ بچنه ناو، چوینکه وه پئان ئویشم، فره له که سیلنگ زور کهن تا بچنه ناو، وه لئ نیه تویه نن. ۲۵ وهختئ سائو مال هه لئسید و دهره گه به سئ، وه دهیشت مینن و دهر کوتین و ئویشین: «گه وره، دهره گه ئه را ئیمه واز بکه!» وه لئ ئه وه جواو دئ: ئیوه نیه ناسم؛ نیه زانم هن کوره بن. ۲۶ ئیوه ئویشین: «ئیمه وه گهرد تو خواردیم و نوشایم، تو وهناو کویچه گانمان تالیم دیای. ۲۷ وه لئ ئه وه ئویشئ:

«گه وره، بیل تا یه سال تریش بمیخ. ده ورئ که نم و کوتی دم. ۹ ئه گهر سائی تر میوه هاورد خو خاس؛ ئه گهر ناورد ئه وهخته بورئ.»»

شه فای ژن عه لیل

۱۰ یه ئ روژ شه بات که هه ر ئه وه شه مه ئ موقه دهس جوبله که یله، عیسا وهناو که نیسه بگ تالیم دیداد. ۱۱ وه ئه وره ژنیگ بی که روح ناپاکینگ هه یژده سال عه لیلی کردوی. پشتئ چه میای و هوچ جورنگیش تویه نای راسه و بین نیاشت. ۱۲ وهختئ عیسا دیه ئ، چرپئ لای خوه ئ و وهت: «ژنه گه، له نه خوه شییه گه د شه فا گردئ!» ۱۳ ئمجا دهس ناده ملئ و ژنه گه زویزی راسه و بی و ستایش خودا کرد. ۱۴ وه لئ سه روک که نیسه وه بونه ئ ئیه که عیسا وه روژ شه بات شه فا داوید توره بی و وه مهردم وهت: «شهش روژ ئه را کار کردن دیرین. وهناو ئه و روژیه بان و شه فا بگرن، نه وهناو روژ شه بات.»

۱۵ عیسا خودا وهند وه جواوی وهت: «ئئ دوروییل! هوچ کام له لیدان وه روژ شه بات مانگا یا خه ره گه ئ له تویه واز نیه کی بارئده ئ دهیشت ئاوی یئ؟ ۱۶ جا نه بایه ئ ژنه که له نه ته وه ئ ئیراهیمه و شه بتان هه یژده ساله گیروده ئ کردپه، وه روژ شه بات وه ئ گیروده یه رزگار بکری؟» ۱۷ وهختئ عیسا ئیه وهت، موخالفی گشتیان خجاله ته و بین، وه لئ مهردم گشتئ وه ئه وه همگه کاریل ئه لاجویه شادمانه و بین.

عیسا ئهرا نان خواردن چویه ئهرا مال یه کی وه رابه ریل فرقه ی فهریسی، ئهوانه که وه ئه وره بینه خاس چهویانه عیسا بی. ۲ روی وه روی عیسا پایگ بی که گیانی ئاو هاوردوی. ۳ عیسا له قازیل شهریهت و فهریسیهیل پرسى: «شهفا داین وه روژ شهبات رهواس یا نه؟» ۴ ئهوانه بیدهنگ مهن. جا عیسا پایگه گردی و شهفای دا و کلیه و کرد. ۵ ئمجا عیسا روی کرده پتان و پرسى: «کیه له لیدان کوره گه ی یا مانگه گه ی وه روژ شهبات بکه فیه ناو چایگ و زویزی ده ری ناری؟» ۶ ئهوانه جواوگ نیاشتن که بیهن.

دهرس بی فیسى

۷ عیسا وهختی دی، میوانیل چوی بان مهجس ئهرا خوئان گرن، ئی مهسله ته ئهراپان هاورد: ۸ «وهختی که سئى ئهرا سویرتگ دهنکد که ی، وه بان مهجس مهنیش، نهخوای یه کیگ ناودارتر له تو دهنک کریاوی. ۹ ئه وهخته سائو مهجس که دهنک ههر دگدان کردیه، تید و وه تو ئویشی: "جیه گهد بیه ئیه. ئه وهخته خه جالهت بوید و ملد لاره وه که یید و چیده خوار مهجس نیشید. ۱۰ وهلی ههر وهخت یه کی میواند بکی، بچو وه خوارترین شون مهجس بنیش، تا وهختی خاون میوانی بای، وه پید بویشی: "دوسه گهم، بهو بنیشه ئه وانه. " جا ئه وه وهخته له لای باقی میوانیل سه ریه رزه بویدن. ۱۱ چونیکه ههر کهس خوه ی گه وراوه بکی، بویچگه و بو، ههر کهس خوه ی بویچگه و بکی، سه ریه رزه بود.

۱۲ ئمجا عیسا وه سائو مهجس وهت: «وهختی میوانی نان نیمه رو یا ئیواره ده ی، دهنک ره فیه قیل و برایل و قه و میل و هاوسایل ده و له مه نید مه که؛ چونیکه ئه وانیش دهنک

"ئیه نه ناسم؛ نه زانم هن کوره ی. له مه دویره و بکه فن، ئی خراوکاریل!" ۱۸ وهختی دوینین ئیبراهیم و ئه سحاق و یاقوب و گشت په یخه مه ریل هانه ناو پادشایی خودا، وه لی ئیه مارومین، جا له ئه وره بوده گیره و دگان وه بان یه ک ساین. ۲۹ مه رد له روژه لات و روژئاوا و باکور و باشور تیهن و وه سه ر سفره ی پادشایی خودا دانیشن. ۳۰ ئیه بزائن، ئاخرینیلی ههن بونه یه کمین و یه کمینی که بونه ئاخر.

خه مباری عیسا ئهرا ئورشه لیم

۳۱ وه ئه وهخته، چهن نه فهرنگ وه زانایل فرقه ی فهریسی هاتنه ئهرا لای عیسا و وهتن: «ئیره بیه جی و یچوه ئهرا شونیکتر، چونیکه هیرودیس حاکم توای بکوشیده ت.» ۳۲ عیسا وه پتان وهت: «بچن وه ئه و رویه بویشن: "ئیمرو و سو دئویل که مه دهیشت و مه رد میش شهفا ده م، وه روژ سییه م کار خوه م ته مام که م. ۳۳ وه لی ئیمرو و سو و دسو بایه وه ری خوه م به رده وام بوم، چونیکه مه حال په یخه مه ر وه دهیشت ئورشه لیم بکوشی." ۳۴ ئی ئورشه لیم، ئی ئورشه لیم، ئی قاتل په یخه مه ریل و کوچگوارانکه ره سوله یلی که کل کریه نه لای تو! چهن جار تو اسم جور مامرتگ که جویجگه گانی وه ژیر بالیل خوه ی گرده و که یید، مناله گاند گرده و بکه م، وه لی نه تواسی! ۳۵ ئیرنگه ماله گه دان ئهرا خوه دان چول بمینی. وه پیدان ئویشم دی مه نیونین تا وهختیگ که بویشین: "بمارکه ئه وه که وه ناو خودا وهند تی."

شهفای پایگ وه روژ شهبات

یه ی روژ شهبات که ههر ئه وه شه مه ی موقه دهس جویله که یله

کام وه ئهوانه که دهنگیان کردویم، دهم وه قی
ئی نان ئیواره نیهن.»

نرخ پیروهوی له مهسیح

۲۵ مهردم فرهتگ وه گهرد عیسا بین. روی
کرده پتان و وهت: ۲۶ «ههر کهس وهشون
منهو بای له باوگ و دالگ، ژن و منال، برا
و خویشک و تنانته له گیان خوهی دهس
نهشوری، نیهتویهنی بوده شاگرد مه. ۲۷ ههر
کهیش سهلیب خوهی نهگره کولهو وهشون
منهو نای، نیهتویهنی بوده شاگرد مه.

۲۸ «کبه له لیدان که بتوای برچگ بنیاد
بنید و یهکم جار نهنیشید تا خهرجهگهی
حساو کتاو بکی و بوینی تویهنای تهمام کردنی
دیتری یا نه؟ ۲۹ چوینکه نهگره بنهوائی بئی وهلی
نهتویهنی تا بان بویدهی، ههر کهس بوینیدی،
توبلهکی وهپن کهنید، ۳۰ ئویشی: "ئی پیا شرو
کرده سازینی، وهلی نهتویهنست تهمامی بکی!"

۳۱ «وه یا کام پادشا بیه که چویه شهر
وه گهرد پادشایگ تر بی ئهوه که یهکم جار
بنیشی و فکر بکی که وه گهرد ده هزار سهرباز
تویهنی بچوده نوای کهسی که وه گهرد بیس
هزار سهرباز هاتیهسه سهری؟ ۳۲ نه گهریش
تویهنا نیتری وه نوای بوسی، تا لهشکه دشمه
دویره، نمایهندهتگ کل کهی تا وه گهردی
ناشتی بکی. ۳۳ جا ههر ئیجوره هویج کام وه
ئیهویش تا وه گشت دارایی خوهدان دهس
نهشورین، نیهتویهنین بوینه شاگرد مه.

۳۴ «نمهک خاسه، وهلی نهگره تایی له دهس
یئی، چوی بو وه دواره سولهو بکری؟ ۳۵ نه وه
کار زهوی تی و نه وه دهرد مشتی کوت؛ بهلکه
رشنی دویر. ههر کهس گوش شنهوا دیتری،
بشنهفی!»

کهن و ههر ئیجوره ئهوهزی دویی. ۱۳ جا
وهختی میوانی دهی، دهنگ کهمدهس و فهلهج
و شهل کوریل بکه، ۱۴ که بهختهوهر بویدن؛
چوینکه ئهوانه چشتی نهرن ئهوهزی وهپد
بیهنهو. ئمجا تو پاداشد ئهوهخته که نایهمل
سالح زنیه و بون، گرید.»

مهسلهت میوانی گهورا

۱۵ وهختی یهکی له میوانیلی که وه گهرد عیسا
هاوسفره بی ئیه شنهفت، وهت: «خوهش
وه حال ئهوه که وهناو میوانی پادشایی خودا
نان خوهی.» ۱۶ جا عیسا وهپن وهت: «یهکی
میوانی گهورایگ خسته ری و قیر فرهتگ
دهنگ کرد. ۱۷ جا وهخت نان ئیواره که
رهسی، خوڵامهگهی کل کرد تا وه دهنگ
کریابه گان بویشی، "گشت چشتیگ گورجه
بان." ۱۸ وهلی ئهوانه ههر کامیان دهسپچکیتگ
هاوردن. یهکی وهت: "زهویگ سهندمه باپه
بچم بوینمی. لالکمه پید بوهخشهه. ۱۹ یهکیگ
تر وهت: "پهنج جفت گا سهندمه، ئیرنگهیش
توام بکهفمه ری تا بزائم چوین. لالکمه پید
بوهخشهه." ۲۰ سییهمیش وهت: "تازه ژن
خوایمه، وه ئی بونه نیهتویهنم بام." ۲۱ ئمجا
خوڵامهگه هاتهو ئهرواوهگهی وه ئی چشتیه
ئاگدار کرد. جا سایو مال توره بی و وه
خوڵامهگهی دهستور دا تا زوی بچوده ناو
کویچه و بازار شارهگه دهستهنگ و فهلهج
و کور و شلهگان باری. ۲۲ خوڵامهگه وهت:
"گهورهم، دهستورد نهنجام دام، وهلی هیمرای
جا ههس." ۲۳ ئمجا ئهرواوهگهی وهت: "بچوه
ناو جاده و چهپه رته گان دهشت شارهگه ههر
وه زوریش بیه مهردم باره ئهرا ئی میوانی منه
تا ماله گهم پرهه بود. ۲۴ وهپیدان بویشم هویج

مهسلهت پهس گوم بی

مهسلهت کور گوم بی

۱۵

جا باجگريل و گوناکاريل گشتيان له لای عیسا گردهو بویان تا قسبه یلی بشنه فن. ۲ وهلی زانایل فرقه ی فهریسی و ماموستایل ته ورات وه خوته خوت کردن وه تیان: «ئی پیا گوناکاريل قه بول که ید و وه گهر دپانه و هاوسفره بود.»

۳ جا عیسا ئی مهسلهته ئه را یان هاورد: «کیه له لیدان که سهد گله پهس بیاشتود و وهختی یه کی له ئهوانه گوم بود، ئه و نه وود و نو گله وه ئه و ده پشته نیلیده جی و وهشون ئه و یه ی گله گوم بیه نه چود تا بوینیدیه و؟ ۴ وهختی پهسه گوم بیه گه دپیه و، وه خوهشی خیدی مل شان و ۵ چوده ئه را مال، ره فیهیل و هاوساگانی چرید و ئویشی: "وه گهرد منه و شادی بکه، چوینکه پهسه گوم بیه گه په یای کردم. ۶ وه پیدان ئویشم، هر ئیجوره ئه را یه ی گوناکار که توبه که ید، جهشن و شادی گه وراترید و ئاسمان بهر پا بود تا ئه را نه وود و نو ئایه م سالحانه که هه و جی وه توبه نیرن.»

مهسلهت سکه ی گوم بی

۸ «وه یا کام ژنه که ده سکه ی نقره بیاشتود و وهختی یه کی وه ئهوانه گوم بود، چراختیگ روشن نه کید و ماله گه گزی تید و تا نوینیدیه و دهس له وشکنن هه ئه گری؟ ۹ جا وهختی دپیه و، ره فیهیل و هاوساگانی چرید و ئویشی: "وه گهردمه و شادی بکه، چوینکه سکه گوم بویه گه م دیمه و." ۱۰ وه پیدان ئویشم، هر ئیجوره وهختی گوناکاریدگ توبه بکی فریشته یل خودا شادی کنه.»

۱۱ ئمجا عیسا وهشونی فهرمایش کرد: «پیا یدگ دو گله کور داشت. ۱۲ یه ی روژ کور بو یچکه گه وه باوگی وهت: "باوگه، به شینگ که له دارایه گهد وه مه ره سی، ئیسه بیه ری پیم." ئمجا باوگی دارایه گه ی وه بین ئه و دو گله به شه و کرد. ۱۳ وهشون چه ی، کور بو یچکه گه هر چی داشت گرده و کرد و چیه ئه را ولات دویریگ و دارایه گه یی وه ئه و وه ئه لواتی داده ی وایا. ۱۴ وهختی هر چی داشت خهرجی کرد، قاتوقری سهختی وه ئه و ولاته هات ئه ویش که فته ته نگی سهختیگ. ۱۵ جا چی و بیه خزمه تکار به کی له مه ردمیل ئه و ولاته. ئه ویش کلی کرده سهر زهویه گانی تا ورازه گانی بله وهری. ۱۶ کوره گه ئاوهختی وه دلی مهن که وه خوراک ورازه گان زگ خوه ی تیر بکی، وه لی هو یچکه س چشتی وه ی نیاتید. ۱۷ دهس ئاخر هاته خوه ی و وهت: "ئی خو کار که رگان باوگم نان زیایه ییش دیرن و مه له ئیرا له ورسایه و دیرم مرم. ۱۸ ئیه سه هه ئسم چمه ئه را لای باوگم وه پی ئویشم: "باوگه، وه ئاسمان و وه تو گونا کردم. ۱۹ دی من لایق نیم کورد وه حساو بام. جور یه کی له کار که ره گاند وه گهردمه و ری ره وشت بکه."»

۲۰ «جا هه ئساد و که فته ری وهره و مال باوگی، وه لی باوگی که وه دویره و دیه ی دلی ئه را ی سزید و وه دو چیه ئه را لای، گردی باوشه و تیر ماچی کرد. ۲۱ کوره گه وهت: "باوگه، وه ئاسمان و وه تو گونا کردم. دی لایق نیم کورد وه حساو بام." ۲۲ وه لی باوگی وه خولامه گانی وهت: "زوی بجن! خاسترین به تیه

۲ کاروهدهسه گه ی چرئ و له لی پرسی: "ئیه چهس که له باوهت تو شنهفم؟ حساوه گاند بکه و دی نیه تویه نی کاروهدهس مه بوید."

۳ «کاروهدهس وه گهرد خوئو فکر کرد: "چه بکه؟" ئهروا توای له کار بکیده مه دهیشت. تویه نای بیل کوتاينیش نیرم و له گتای کردنیش عارم تی. ۴ زانستم چه بائه بکهم تا وهختی له کاروهدهسئی لام بردن، که سیلی بون ریم بینه مال خوتان. ۵ ئمجا، قهردداریل ئهرواوه گه ی گله وه گله چریه یان. له یه کمین پرسی: "چه نی قهرددار ئهرواوه گه می؟" ۶ جواو دا: "سه د خومره روین زیتون." وهت: "سوره تحساوه گه د بگر، زوی بنیش و بنویس، په نجا خومره!" ۷ ئمجا وه دویمی پرسی: "تو چه نی قهردداری؟" جواو دا: "سه د خهروار گهنم." وهت: "سوره تحساوه گه د بگر و بنویس هه یشتا خهروار!"

۸ «ئهروا، وه کاروهدهس فیلباز ئافه رمیگ وهت، چوینکه له روی فام کار کردوی؛ وه بونه ی ئیه که منایل ئی دهوره زهمانه وه هه لس بنیش وه گهرد هاوده وره یلیان، وه منایل نویر زانترن. ۹ وه پیدان ئویشم مال ئی دنیای گه نیایه ئهرا په تا کردن ره فقهیل خه رج بکهن تا وهختی ماله گه چشتی وه لی نه من، وه ناو مایل ئه به دی نیشته جیدان بکهن.

۱۰ «که سی که وه ناو کاریل بویچگ ئه مین بود، وه ناو کاریل گه ورايش ئه مینه، که سیگیش که وه ناو کاریل بویچگ ئه مین نود، وه ناو کاریل گه ورايش ئه مین نیه. ۱۱ ئمجا ئه گهر له باوهت مال دارایی نارهوای ئی دنیا ئه مین نوین، کیه که مال دارایی راسه کانی وه ئیوه بسپاری؟ ۱۲ ئه گهریش له باوهت مال دارایی که سیگ تر ئه مین نوین، کیه که مال دارایی خوه دان بئیده پیدان؟ ۱۳ هوچ خزمه تکارینگ نیه تویه نی دو

بارن بکه نه وه ری. کلکه وانه ینگ بکه نه کلکی و کهوشیش بکه نه پای. ۱۳ گور پهرواریگ بارن، سه ری بورن تا بخوه یمن و جهشن بگریمن. ۱۴ چوینکه ئی کور منه مردوی، وه دواره زنیو بیه؛ گوم بوی، په یا بی! ئمجا جهشن گردن و شادی کردن.

۱۵ «وه ئی وهخته کوره گه وراگه که وه ناو زهویزار بی، وهختی نزیک مال بی و دهنگ ساز دیول و هه لپه رگه شنهفت، ۱۶ یه کی له خزمه تکاریل چرئ له لی پرسی: "چ خه وهرنگه؟" ۱۷ خزمه تکاره گه جواو دا: "براگه د هاتیه سه و باوگد گور پهرواریگ سه ر بریه، چوینکه کوره گه ی وه سلآمته دیه سه و. ۱۸ وه لی کوره گه وراگه، فره توره بی و نه تواس بچوده ئهرا مال. جا باوگی هاته دهیشت و لالکیاده پی. ۱۹ وه لی وه جواو باوگی وهت: "بنور، ئیه چهن ساله جور یه خولام خزمته وه پید کردم و هه را ئه هر وه ژیر فرماند دهر نه چیمه. وه لی تو هوچ وهخت ته نانهت یه گیسکه کورپه ینگ وه پیم نیایده تا وه گهرد ره فقیلم میوانیگ بخرمه ری. ۲۰ وه لی ئیرنگه ئی کورده هاتیه سه و، کورینگ که دارایه گه د وه گهرد له شفروشیل داده وایا، ئهرا ی گور پهرواریگ سه ر بریده! ۲۱ باوگی وهت: "کوره گم، تو هه ر هاید هه رد منه و، هه ر چی که دیرم، هن تنه. ۲۲ وه لی ئیرنگه بائه جهشن بگریم و شادی بکیم، چوینکه ئی براده مردوی، زنیو بی؛ گوم بوی، په یا بی!"

مهسلهت کاروهدهس زیرهک

۱۶ ئمجا عیسا وه شاگردیل خوه ی وهت: «دهوله مهنیگ کاروهدهس یگ داشت. وهختی شکایهت وه پی ره سی که کاروهدهسه گه ی دیر دارایه گه ی دهیده وایا،

فریشتہ تیل بردن ئہرا لائی ئیبراہیم پەئخەمەر. پیا دەولەمەنە گەش بەش مرد و ئەویش خاکی کردن. ۲۳ جا وەختی چەو هیژ داد و دی که وە جہان مردگیل ها ناو عەزاو، لە دویرەو ئیبراہیم پەئخەمەر دی که ئیلعازەریش وە لایەو بی. ۲۴ جا وە دەنگ بەرز وەت: "باوگ مە ئیبراہیم، بەزەبێد بایدە پێم و ئیلعازەر ئەرام کل که تا تک کلکی وەناو ئاو تەر بکی و زوانم هونکەو بکی، چوینکە وەناو ئی ناگرە عەزاو کیشم. ۲۵ وەلی ئیبراہیم جواو دا: "پولەم، بارە هویرد که تو وەناو زنەبی، لە چشتیل خاس خودە لەزەت بردی، ئەو وەختە چشتیل خراو نسو ئیلعازەر بی. ئیرنگە ئەو وە ئیرا ها ناو ئاشاسیگ و تو ھایدە ناو عەزاو. ۲۶ تازە بیجگە ئیە، گلال گەورایگ ها بین ئیمە و ئیوہ؛ ئەوانە که بتوان وە ئیرەو بانە ئەرا لائی تو نیەتوینەن و ئەوانیش که ھانە ئەورە نیەتوینەن بانە ئەرا لائی ئیمە." ۲۷ پیا دەولەمەنە گە وەت: باوگە، لالکەم پێد ئیلعازەر کل بکە ئەرا مال باوگم، ۲۸ چوینکە مە پەنج برا دێرم. کلی بکە تا ھەرەشە بیدە براگنم، نەخوای ئەوانیش بکەفە ئی شون عەزاو. ۲۹ وەلی ئیبراہیم وەت: "ئەوانە موسا و پەئخەمەرل دێرن، با وە قسیەیلە ئەوانە گوش بێنەن. ۳۰ پیا دەولەمەنە گە وەت: "نە، باوگ ئیمە ئیبراہیم، بەلکەم ئەگەر کەسی وەناو مردگیل بچوہ ئەرا لایان، توبە کەن." ۳۱ ئیبراہیم وەپی وەت: "ئەگەر گوش نینەنە موسا و پەئخەمەرل، تەنانەت ئەگەر کەسی وەناو مردگیل زنیەو بود، باوہر نیە کەن."

خەلەتانی گونا

۱۷ ئمجا عیسا وە شاگردیل خوئی وەت: «خەلەتانیل گونا ھەر ھەس، وەلی

گلە ئەروا و خزمەت بکی، چوینکە یا لە یەکی قینی ئی و دوس ئەواکە دێری، یا سەرسپاردەئی یەکی بود و ئەواکە وە ھویچ حساو کەئی. نیەتوینەن ھەم خزمەتکار خودا بوین، ھەم خزمەتکار پویل.»

۱۴ زانایل فرقەئی فەریسی پویل دوس وەختی ئی قسیەیلە شەفتن، وە عیسا تویلەکی کردن. ۱۵ عیسا وەپیان وەت: «ئێوہ ئەو کەسێلینە کە خوەدان وە مەردم، سالح نیشان دین، وەلی خودا وە دلدان ئاگا و بیناس. ھەر چشتی کە وە لائی مەردمەو قورپ فرہنگ دێری، خودا قیزی لە لی تی!

۱۶ «تەورات و پەئخەمەرل تا زەمان یەحیا بین. وەشون ئەوہ، خەوہر خوہش پادشایی خودا درتید و گشتیەکی وە زور و تەقلائی خوئیان توان بچنە ناوی. ۱۷ وەلی، ئاسانترە ئاسمان و زەوی لە بین بچود تا ئیە کە خالیگ وە تەورات بکەفی!

۱۸ «ھەر کەس ژنەگەئی تەلاق بی و ژنیگ تر بخوازی، داوانپێسی کردیە، ھەر ئیجوریشە ھەر کەس ژن تەلاق دریائی بخوازی، داوانپێسی کردیە.

دەولەمەن و ئیلعازەر کەمدەس

۱۹ «پیا دەولەمەننگ بی کە دلنگ ئەرخەوانی لە کەتان نازک کردیا وەرەو ھەر رۆژ خەریک خوہش گوزەرائی بی. ۲۰ کەمدەسیگ ئیلعازەر ناو، کە گیانی پر لە زام و زویخ بی نیانی دەر مال ئەو پیا. ۲۱ ئیلعازەر ئاوہختی داشت وەگەرد بن دەفریلی کە وەبان سفەرئی دەولەمەنەگە کەفتیاد زەوی، خوہئی تیر بکی. تەنانەت گەمالیلش ھاتیان زامەگانی لیسیانەو. ۲۲ ئمجا، ئەو پیا کەمدەسە مرد و

کردن: «ئۇ عيسا، ئۇ ماموستا، بەزەيىد بائىدە پېمانا.»^{۱۴} وهختى عيسا ئەوانە دى، وەت: «بچن خوەدان وه کاهن نیشان بېن.» ئەوانە کەفتنە رى و ھەر وەناو رى، لە جوزام پاکەو بېن.^{۱۵} يەکی لە ئەوانە وهختى دى شەفا گەردیە، ھەر ئەو جورە کە وە دەنگ بەرز ستایش خودا کردیا، ھاتەو^{۱۶} خوەی خستە مل پائى عيسا و سېاسى کرد. ئەو جوزامیە سامرى یی.^{۱۷} عيسا وەت: «مەر ئەو دە نەفەرە گشتى پاکەو نوینە؟ ئۇ ئەو نو نەفەرە گەئى تر ھانە کو؟»^{۱۸} بېچکە ئۇ بېگانە، کەسئى تر ناتەو تا ستایش خودا بکئید؟»^{۱۹} ئمجا وەپئ وەت: «ھەئس و بچو، ئیمانە شەفاد داس.»

ھاتن پادشایى خودا

^{۲۰} عيسا وە جواو زانايل فرقهئى فەریسى کە پرسوین پادشایى خودا کەى تې، وەت: «ھاتن پادشایى خودا نیه تویەنى وە نورپن بوینیدى،^{۲۱} کەسئىگیش نیویشیدن بنور ھا ئېرا، یا ھا ئەورە، چوینکە پادشایى خودا ھا ناو ئیو.»^{۲۲} ئمجا وە شاگردیل وەت: «یەئ وهختیگ تى ئاوخت ئیە دېرین، یەکی لە روژەیل کور ئنسان بوینن، وەلى چەودانە پى نیه کەفئ.^{۲۳} مەردم وەپیدان ئویشن: "بنور ئەو ھا ئەورە،" یا بنور "ئەو ھا ئېرا." وەلى نەچن و نە کەفنه شون ئەوانە.^{۲۴} چوینکە ھەر ئەو جورە کە ھەورە ترېقە وە یەئ ئان بلاجە کەید و ئاسمانیش وە ئى سەرە تا ئەو سەر روشنەو کەید، کور ئنسانیش وە روژ خوەئى ھەر ئیجورە بود.^{۲۵} وەلى یەکم جار بائە رەنج فرەئىگ بکیشید و لە لائى ئى نەتەو ڕەد بکرى.^{۲۶} روژەیل کور ئنسان ھەر بو دە جور روژگار نوح.^{۲۷} مەردم خواردیان و نوشیان و ژن خوازیان و شوى کردیان تا ئەو روژە کە

واى وە حال ئەو کەسە کە ئى خەلە تیانیلە لە رى ئەو ەتید.^۲ ئەرائى خاستر ئیە بى ھارئاسیایى بختەنە ملئ و فرەى بېنە ناو دەریا تا ئیە کە بايس گونائى یەکیگ وە ئى بوپچگیلە بود.^۳ جا ھوشدانە خوەدانەو بود. ئەگەر براگەد گونا کرد، بگرئى گازتاو، ئەگەر توبە کرد، بوەختى.^۴ ئەگەر روژى ھەفت جار وە حەق تو گونا کرد، و ھەفت جار ھاتە ئەرا لاد و وەت: "توبە کەم،" ئەو بوەختى.»^۵ رەسولەیل وە عيسا خودا وەند وەتن: «ئیمان ئیمە فرەو بەک!»^۶ عيسا خودا وەند وەت: «ئەگەر ئیمانئىگ وە بوپچگی دەنگ خەردەلئىگ بیاختوین، تویەنین وە ئى دار تویە بویشین لە ریشەو ەدەر بەو بچقە ناو دەریا، گوشە لیدان تەکئى.»

^۷ «کام لە ئیو، وەختى کە خولامە گەئى وە جفت کردن یا لەو ەرانن پەسەگان وە دەشت بائەو، وەپئ بویشى: "زوى بەو، بنیش نانەگەد بخو؟" مەر نیویشى: نان ئیوارەئى مە گورجەو بکە ناو قەئى بوەس و بەو میوانداریه لیم بکە تا بخو وە بنوشم، ئمجا وەشون مە تو بخو وە بنوش؟" مەر بائە سېاسگوزار خولامە گەئى بود کە دەستورئى وە جا ھاوردئە؟^{۱۰} جا، ئیویش وەختى ھەر چى وەپیدان فەرمان دریاس، وە جا بارن، بویشن: "خولامیل بى منەتیم و تەنیا ئەنجام وەزیفە کردیمە."»

شەفای دە جوزامی

^{۱۱} عيسا وەختى چیادە ئەرا ئورشەلیم، لە مەرز ناوچەیل سامرە و جەلیل رەد بوید. ^{۱۲} وەختى چیه ناو یەکی وە ئاویەگان، وەگەرد دە نەفەر جوزامی روى وە روى بى. ئەوانە لە دویرەو وساوین^{۱۳} وە دەنگ بەرز ھاوار

ٺهرا لائ و وهتيا: هه قم له دشمنم بسين.
 ٤ قازي تا ماوهنگ دهرهه نوي. وهلي دهس
 ناخر له لائ خوهي وهت: ”ههر چهن ترسيگ
 له خودا نيرم و دهرهه مهربميش نيم،^٥ وهلي
 چوينكه ئي بيوه ژنه هر مه خيده زامهت،
 هه ق سينم، نه خوائ يه سهره بايد و بيزارم
 بكي! ٦ ئمجا عيسا خوداوهند فهرمايش كرد:
 »هنهفتين ئي قازي بي ئسافه چه وهت؟
 ٧ تيرنگه، خودا وه داد هه لوارديل خوهي كه
 شهو و روژ وه دهرگاي هاوار كه، نيرهسي؟
 ئي كار ههر خيدي دما؟^٨ وه پيدان ئوئيشم وه
 ئي زويه وه داديان رهسي. وهلي وهختي كور
 ئنسان باي، ئي بو وه بان زهوي ئيمان په يا
 بكي؟«

مهسلهت فهريسي و باجگر

٩ ئمجا عيسا ئهرا برنگ كه وه سالج بوين
 خويان دنيا بين و باقي مهردم وه سوكهو
 دوينيان، ئي مهسلهته هاورد: ١٠ »دو نهفه
 چينه ئهرا مابه خوداوهند تا دوعا بكن،
 يه كيگيان له زانايل فرقه ئي فهريسي، ئهواكه
 باجگر. ١١ فهريسيه كه هه لاساده سهر پاوه و
 ئيجوره دوعا كرد: ”خودايا، سپاسد كه م
 جور باقي مهردميل به يكاره و دز و خيز، يا
 تهناهنهت جور ئي باجگره نيم. ١٢ ههفته ئ
 دو روژ، روژه گرم و ههر چي وه دهس
 تهرم، ده يه كي دهه. ١٣ وهلي ئهوا باجگره
 له دويره و وساوي تهناهنهت نهتواس چهويل
 خويشتي وهره و ئاسمان هيز يئي، بهلكه م ديا
 سينه ئي خوهي و وهتيا: ”خودايا، بهزه پيده
 من گوناكار بايد. ١٤ وه پيدان ئوئيشم ئي پياي
 باجگره، سالج وه حساو هات و چيه ئهرا

نوح چيه ناو كه شتي. ئهوهخته لافاو هات
 و گشتيان نابود كرد. ٢٨ له زهمان لوت برائ
 ئيبراهيم په يخته مهرش ههر ئيجوره بيه. مهردم
 خهريك خواردن و نوشاين و سهندن و فروتن
 و كشت و كال و بنياد ناين بين. ٢٩ وهلي
 وه ئهوه روژه كه لوت وه شار سودوم هاته
 دهشت، ناگر و گوگرد له ئاسمانه واري
 و گشتي نابود كرد. ٣٠ روژ هاتنه وهي كور
 ئنسانيش ههر ئيجوره بود. ٣١ وهناو ئهوه روژه،
 كه سي كه ها بان مائيگ و وه ئهسپاوه گاني
 ها ناو مال، ئهرا هه لگردنيان نايد خوار. ههر
 كه پيش ها سهر زهويزار، نه چوده ئهرا مال.
 ٣٢ ژنه گهي لوت وه هويردان بارن! ٣٣ ههر
 كهس بتواي گيان خوهي بپاريزي، وه دهسي
 دهي، وهلي ههر كه پيش گيان خوهي له دهس
 بي، پاريزنيد. ٣٤ وه پيدان ئوئيشم، ئهوه شهوه
 كه دو نهفه هانه ناو يه سي جي، يه كيگيان برتيد
 و ئهواكه مينيده جي. ٣٥ دو ژن كه وه گهر
 يه كه وه دهسهار كه يه كيگيان برتيد و ئهواكه
 مينيده جي. ٣٦ ههر ئيجوره دو پيا كه هانه سهر
 زهوي، يه كيگيان برتيد و ئهواكه مينيده جي.
 ٣٧ ئهوانه وه عيسا پرسين: »بريه نه ئهرا كوره،
 ئي خوداوهند؟« عيسا جواو دا: »ههر كوره
 له شيك بود، وه ئهوره بوده داله گران!«

مهسلهت بيوه ژن سور

عيسا ئهرا شاگرديل مهسلهتيگ هاورد
 تا نشان بييد بايه هه مويشه دوعا
 بكن و هه را ئيههر دلسهر نهون. ٢ فهرمايش
 كرد: »وهناو شاريگ قازيگ بي نه له خودا
 ترسيگ داشت، نه دهرهه مهردم بي. ٣ وهناو
 ئهوه شاره بيوه ژنيگ بي كه يه سي سهر هاتيا ده

پادشايي خودا! ۲۵ رهد بوبن شتر له كونای دهرزی ئاسانتره له ری په‌یا کردن دهوله‌م‌نیگ وه‌ناو پادشايي خودا.

۲۶ که‌سیلې که‌ ئیه‌ شنه‌فتن، پرسین: «جا کی توبه‌نی نجات په‌یا بکې؟» ۲۷ عیسا و‌هت: «ئوه که‌ ئه‌را ئنسان مه‌حاله، ئه‌را خودا مه‌حال نیه.» ۲۸ پتروس و‌هت: «بنور، ئیمه مال و زنه‌ی خوه‌مان هیشتیمنه‌سه جې و که‌فتیمنه‌سه شون تو!» ۲۹ عیسا وه‌پتان و‌هت: «وه راسی، وه‌پدان ئویشم، که‌س نیه مال یا زن یا برابیل یا دالگ و باوگ یا منائیلی وه‌بونه‌ی پادشايي خودا بیلیده جې، ۳۰ وه‌ناو هه‌ر ئی دهورانه چهن‌ه‌وقره وه‌ دس نارید و وه‌ناو دهوره‌ی وه‌ره‌رویش، وه‌ زنه‌ی ته‌به‌دی بی نسبو بمیځ.»

پیشگوۍ دواړه‌ی عیسا له باوه‌ت

مردن و زنیو بین خوه‌ی

۳۱ ئمجا عیسا ته‌و دوانزه شاگرده کیشا لیوه‌ی وه‌پتان و‌هت: «بنور، وه‌ره‌و ئورشه‌لیم چیمن. وه‌ ته‌وره هه‌ر چی که‌ په‌څه‌مه‌ریل له باوه‌ت کور ئنسان نویسانه، وه‌ ته‌نجام ره‌سد. ۳۲ چوینکه‌ دهنی د‌هس قه‌ومیل بیگانه. ته‌وانه‌ توبله‌کی وه‌پ کهن خراو دهنه‌ پ تف که‌نه روی، قه‌مچی دهن و کوشځی. ۳۳ جا وه‌ روژ س‌تیه‌م زنیو وه‌د.» ۳۴ وه‌لې شاگردیل هوپچاکم وه‌ ئیانه دهرک نه‌کردن. مانای قسیه‌ی ته‌یو وه‌ لئان شارابیاهو و حالیان نوی له باوه‌ت چه‌ قسیه‌ که‌ی.

شه‌فای گناکه‌ر کور

۳۵ وه‌ختی عیسا وه‌ شار ته‌ریحا نزیکه‌و بی، پیا کوریگ وه‌ لیوه‌ی ری نیشتوی و گتای کردیا. ۳۶ وه‌ختی دهنگ جه‌مایه‌ته‌گه‌ که‌ وه‌ ته‌وره رهد بویان شنه‌فت، پرسی: «چ

مال، نه‌ ته‌و پیا فهریسیه. چوینکه‌ هه‌ر که‌س خوه‌ی گه‌وراوه‌ بکې، سوکه‌و بود، هه‌ر که‌س خوه‌ی وه‌ که‌م حساو بکې، سه‌ربه‌رزه‌و بود.»

عیساو منائیل

۱۵ مه‌ردم ته‌نانه‌ت مناله کورپه‌گانان هاوردیانه ته‌را لای عیسا تا د‌هس بنیه‌ ملتان. شاگردیل وه‌ختی ئیه‌ دین، سه‌رزه‌نشت مه‌ردم کردن. ۱۶ وه‌لې عیسا مناله‌گان چریه لای خوه‌ی و و‌هت: «بیلن منائیل بانه ته‌را لای مه؛ نوایان مه‌گرن، چوینکه‌ پادشايي خودا هن ئیجور که‌سیلېگه. ۱۷ وه‌ راسی، وه‌پدان ئویشم، هه‌ر که‌س پادشايي خودا جور منالېگ قه‌بول نه‌کې، هه‌راپه‌ر وه‌ ته‌وره ری په‌یا نیه‌کې.»

سه‌روک ده‌وله‌مه‌ن

۱۸ یه‌کی له سه‌روکیل جوبله‌که له لی پرسی: «ماموستای خاس چه‌ بکه‌م تا بومه میراتی خوه‌ر زنه‌ی ته‌به‌دی؟» ۱۹ عیسا جواو دا: «ته‌را وه‌ مه‌ ئویشی خاس؟ هوپچکه‌س خاس نیه‌ بیجگه‌ خودا. ۲۰ حوکمه‌گان شه‌ریعه‌ت زانی: داوانپسی مه‌که، خوین مه‌که، دزی مه‌که، شایه‌تی درو مه‌په، حرمه‌ت دالگ و باوگ خوه‌د بگر.» ۲۱ و‌هت: «ئیانه گشې له منای وه‌ جا هاوردمه.» ۲۲ عیسا وه‌ختی ئیه‌ شنه‌فت، وه‌پ و‌هت: «هتیمرای یه‌ی چشت که‌م دیږی؛ هه‌ر چی دیږی بفروش و پوبله‌گه‌ی به‌شه‌و که‌ ناو که‌مده‌سیل، که‌ وه‌ناو ئاسمان گهنج وه‌ د‌هس تیه‌ری. ئمجا به‌و بکه‌فه شونم.» ۲۳ پیاگه‌ وه‌ختی ئیه‌ شنه‌فت، خه‌فه‌ت خوارد، ته‌را ئیه‌ که‌ فره‌ ده‌وله‌مه‌ن بی. ۲۴ وه‌ختی عیسا دی پیاگه‌ خه‌مبارو بی، وه‌پ و‌هت: «چه‌نی سه‌خته ری په‌یا کردن ده‌وله‌مه‌نیل وه‌

بهرابه‌ری ده‌مه پښ. «^۹ عيسا فه‌رمایش: «ئيمرو نجات هاتيه‌سه ئی ماله، وه‌بونه‌ئې ټيه که ئی پيايشه کور ټيبراهيمه. ^{۱۰} چوینکه کور ئنسان هاتېه تا ټه‌وانه که گوم بينه په‌يا بکېد و نجات بييد.»

مه‌سله‌ت ده سک‌ه‌ئ ته‌لا

^{۱۱} ټه وه‌خته که مه‌ردم داشتن گوش ديانه لي، عيسا وه قسيه‌يل خوه‌ئ به‌رده‌وام بی و مه‌سله‌تيگ هاورد، چوینکه نزيک شار ئورشه‌ليم بوی و مه‌ردم گومان کرديان پادشايي خدا هه‌ر ئيسه ئاشکرا بود. ^{۱۲} ټمجا عيسا وه‌ت: «نه‌جيمزاده‌تيگ چيه ټه‌را ولا‌ت دوپريگ تا وه مه‌قام شايي بره‌سې و وه‌شوني بايدوه. ^{۱۳} جا، ده نه‌فه‌ر له خولاميل خوه‌ئ چري و وه هه‌ر کاميان په سک‌ه‌ئ ته‌لا دا و وه‌ت: «تا وه‌ختي تيه‌مه‌وه وه‌گه‌رد ئی پويله بازرگانی بکه‌ن.» ^{۱۴} وه‌لي مه‌ردميليگ که قه‌رار بی وه لپان هوکومه‌ت بکې، قينپانه لي هاتياد؛ وه‌شوني نمايه‌نده‌يليگ کل کردن تا بويشن: «ټيمه ني‌ه‌توايم ئی پيا وه لپمان پادشايي بکې.» ^{۱۵} وه‌ختي، ټه‌وه وه مه‌قام شايي ره‌سې هاته‌وه ټه‌را ولا‌ته‌گه‌ئ خوه‌ئ. جا فه‌رمان دا تا خولاميليگ که سه‌رمایه داويه پپان بچرنپان تا بزاني هه‌ر کاميان چه‌ئ قازانج کردنه. ^{۱۶} په‌کميه‌گه‌يان هات و وه‌ت: «گه‌وره‌م، سک‌ه‌گه‌د ده سک‌ه‌تر قازانج کردنه. ^{۱۷} ټه‌ويش وه‌پې وه‌ت: «تافه‌رم، ئی خولام خاس! وه‌بونه‌ئې ټيه که وه‌ناو که‌م ټه‌مين بيد، هوکومه‌ت ده شار وه تو سپارم. ^{۱۸} دويميان هات و وه‌ت: «گه‌وره‌م، پويله گه‌د په‌نج سک‌ه‌تر قازانج کردنه.» ^{۱۹} ټه‌ويش وه‌ت: «وه په‌نج شار هوکومه‌ت بکه.» ^{۲۰} ټمجا ټه‌واکه‌ئ تر هات و وه‌ت: «گه‌وره‌م، بفه‌رما ټيه‌شه سک‌ه‌گه‌د!

خه‌وه‌ره؟» ^{۲۷} وه‌تن: «عيساي ناسري دي‌ري رهد بود.» ^{۲۸} ټه‌وه هاوار کرد: «ئې عيسا، کور داود پادشا، به‌زيیده مه باي!» ^{۲۹} که‌سيلي وه نوای جه‌ماڼه‌ته‌وه ري کرديان، خورپنه ملي و تواسن بیده‌نگ بود. وه‌لي ټه‌وه وه‌دنگ قايم‌تر هاوار کرديا: «ئې کور داود پادشا، به‌زيیده من باي!» ^{۳۰} ټمجا عيسا وساد و ده‌ستور دا ټه‌وه پيا بارني ټه‌را لاي. وه‌ختي نزيکه‌وه بی، عيسا له لي پرسى: «چه توائ ټه‌راد بکه‌م؟» وه‌ت: «گه‌وره‌م، توام بيناوه بوم.» ^{۳۲} عيسا وه‌پې وه‌ت: «بيناهو بو! ټيمانده‌شه‌فاد داس.» ^{۳۳} پيا کوره‌گه هه‌ر ټه‌وه ټانه بينايي خوه‌ئ وه ده‌س هاورد وه ستايش کردن خدا، که‌فته شون عيسا. مه‌ردم وه‌ختي ټيه دين، گشتي ستايش خدا کردن.

زه‌کاي باجگر

۱۹ عيسا چيه شار ټه‌ريجا و وه‌ناوي رهد بوياد. ^۲ وه ټه‌وره پيايگ بی زه‌کا ناو، ده‌وله‌مه‌ن و سه‌روک باجگريک بی. ^۳ تواسيا بويي عيسا کيه، وه‌لي وه‌بونه‌ئې بالاي نرمي و شلخي مه‌ردم نه‌تويه‌نستيا. ^۴ جا وه ئی بونه، وه نواوه ناده دو چيه بان دار چناريگ تا عيسا بويي، چوینکه عيسا له ټه‌وه ري رهد بوياد. ^۵ وه‌ختي عيسا ره‌سپه ټه‌وه شونه، نوريه بان و وه‌پې وه‌ت: «زه‌کا، زوی به‌وه خوار چوینکه ټيمرو بايه وه مال تو بميتم.» ^۶ زه‌کا زويزي هاته‌وه خوار و وه خوه‌شيه و مي‌وانداريه لي کرد. ^۷ مه‌ردم وه‌ختي ټيه دين، گشتي وه خوته‌خوت کردن وه‌تيان: «چيه‌سه مي‌واني وه مال گوناکاريگ.» ^۸ زه‌کا هه‌لساد و وه عيسا خوداوه‌ند وه‌ت: «گه‌وره‌م، ټيرنگه کوتيگ له دارايه‌گه‌م به‌خشمه که‌مده‌سيل، ټه‌گه‌ر چشتيگيش وه ناحه‌ق له که‌سي گرده‌مه، چوار

پیان دیرئ.»^{۳۲} شاگردیل چین و گشت چشتیگ ههر ئه و جوره دینه و که عیسا وهتوی.^{۳۳} وهختی خه رکوریه گه واز کردیان، خاونه گانی وهپیان وهتن: «ئهرا خه رکوریه گه وازی کین؟»^{۳۴} جواو دان: «خوداوهند وهپی هه وهچی دیرئ.»^{۳۵} ئمجا ئه وانه خه رکوریه گه هاوردنه ئهرا لای عیسا و بهتیه گانئان خستنه بانی و عیسا نانه سواری.^{۳۶} ههر ئه و جوره عیسا داشتیا رانیادی، مهردم بهتیه گانئان خستیانه سهر رپه گهئ.^{۳۷} وهختی رهسیه نزیک سهره و خوارکی کویهی زیتون، جهماپهت شاگردیل گشتی وه خوهشی وه دهنگ بهرز ستایش خودا کردیان وهبونهی گشت موجزهیلگ که له لی دوین،^{۳۸} وهتیان: «بمارکه ئه و پادشا که وه ناو خوداوهند

تی!

ناشتی و سلامهتی و جهلال و شکو وهناو ئاسمان بهرز بودا!»^{۳۹} بریگ له زانایل فرقهی فهریسی که وهناو مهردم بین وه عیسا وهتن: «ماموستا، بخوره مل شاگردیل تا بیدهنگ بون!»^{۴۰} عیسا وه جواویان وهت: «وهپیدان ئویشم ئه گهر ئیانه بیدهنگ بون، کوچگیل تیهنه هاوارا!»

^{۴۱} ئمجا وهختی عیسا نزیک ئورشه لیم بی و چهوئ کهفته شاره گه، ئهرا ئی گیره کرد،^{۴۲} وهت: «خوزگه و تنیش وه ئی پورته بزانستیای که چ چشتیگ ئهرا د ناشتی و سلامهتی تیهری. وهلی وه داخه و که وه چهویدل شاریاسه و.^{۴۳} چوینکه روژیلی رهسپد که دشمنه نیلد ده وراده ورد سهنگر سازن و وه ههر لایگه و ده وره لید گرن و مهیدانه لید تهنگه و کن؛^{۴۴} جا خوده و مناله گاند وهناودا

وهناو دهسرتگ پیچامه سیه و، ههلی گرمه.^{۴۱} چوینکه زاورمه لید چیا، وهبونهی ئیه که پیای سهختگریگی. ئه وه که دای نه نایده، هیزی دهی بیدی و ئه وه که نه کالیده، درهوی کهی.^{۴۲} ئه ویش وهپی وهت: «ئی خولام بهکاره، وهپی قسیهی خوده وهپید حوکم کهم. تو که زانستی پیای سهختگریگم، ئه وه که دا نه نامه و بهمی وه ئه وه که نه کالیمه و درهوی کهم،^{۴۳} ئی ئهرا پویله گه م نیایده سهرافیل تا وهختی بامهو وه گهر د قازانجه گه ئی بسینمیه و؟»^{۴۴} ئمجا وه ئه وانه که وه ئه وره بین وهت: «سکه گه له لی بسینتی بیه نهی ئه وه که ده سکه دیرئ.^{۴۵} جا ئه وانیش وهپی وهتن: «گه ورهم، ئه وه خوهی ده سکه دیرئ!»^{۴۶} جواو دا: «وهپیدان ئویشم ههر کهس دیری، فرهتر وهپی درپید؛ وهلی ئه وه که نیری، ههر ئه ویشه که دیری له لی سیزیه ده و.^{۴۷} ئیرنگهیش ئه و دشمنه نیله که نیه تواسیان وهپیان پادشایی بکه م باریانه ئهرا ئیرا وه نوای من سهریان بورن.»

هاتن شاهانهی عیسا وه ئورشه لیم

^{۴۸} جا وهشون ئی قسیه یله، عیسا وه نوای ئه وانه کهفته ری وهره و ئورشه لیم.^{۴۹} وهختی وه ئاواپیل بهیت فاجی و بهیتعه نیا که وه بان کویهی زیتون بین، نزیکه و بی، دو نه فره وه شاگردیل خوهی کل کرد وهت: «بچنه ئهرا ئه و ئاواپیه ها نوادان. وهختی رهسین، خه رکوریگ بهسیاسه و پهیا کین که تا ئیرنگه که سی سواری نویه. وازی بکه ن و باری ئهرا ئیرا.^{۴۱} ئه گهر که سی له لیدان پرسی: «ئهرا چه وازی کین؟» بویشن: «خوداوهند هه وه جیه

جواو دان: «نیه زانیم وه کوره س.»^۸ عیسا وهت: «منیش وه پیدان نیویشم وه چ ده سلاتی ئی کاريله کهم.»

مه سلهت باخه وان شه پئاشو

^۹ ئمجا عیسا ئی مه سله ته ئهرا مهردم هاورد: «پیاڭک باخ ته نگویڭ خست و داده ی ئچاره وه چهن گله باخه وان و ئهرا ماوه ی فره ڭک چیه گهر دیان.^{۱۰} وه وهرز چنین ته نگویره گان خولامیڭ کل کرده ئهرا لای باخه وانیل تا به شه گه ی له میوه ی باخه گه بینه نه پی. وهلی باخه وانه گان توپان ی و وه دهس خالی کلیه و کردن.^{۱۱} جا خولامیڭ کل کرد، وهلی ئه ویش توپان ی و بی حرمتی وه پی کردن و وه دهس خالی کلیه و کردن.^{۱۲} جا ئهرا سییه م جار خولامیڭ کل کرد، وهلی ئه ویش زامدار کردن و کردنی ده یشت.

^{۱۳} «ئمجا سائو باخه گه وهت: "چه بکه م؟ کوره عه زیه گه ی خوه م کل که م؛ هاتی حرمتی بگرن.^{۱۴} وهلی باخه وانه گان وه ختی کوره گه ی دین، وه یه کتره کی وهتن: "ئیه میراتی خوه ره. بان تا بکوشیمی تا میراته گه ی بره سده ئیمه."^{۱۵} ئمجا ئه ویش وه باخه گه خستنه ی ده یشت و کوشتی.

«تیرنگه وه گومان ئیوه سائو باخه گه وه گهر دپانه و چه که ی؟^{۱۶} ئه وه تید و باخه وانه گان نابود که ی باخه گه یش سپاریده که سیلی تر.» وه ختی ئیه شنه فتن، وهتن: «خودا نه کی!»^{۱۷} وهلی عیسا نوریه پتان وهت: «جا مانای ئه و چشته که وهناو زه بور داود نو بیریاس چهس که ئویشی: "ئهو کوچگه که به ناگان ره دی کردن،

وه خاک و خوین کیشن. کوچگ وه مل کوچگ وه جا نډیلن؛ چوینکه وه وهخت هاتن خودا ئهرا مه یه تند بی خه وهر مه نید.»

عیسا وهناو مابه د خودا وهند

^{۱۵} ئمجا عیسا چیه ئهرا ناو مابه د خودا وهند شرو کرده دهر کردن که سیلی که چشت سه ندیان و فروتیا ن،^{۱۶} وه پتان وهت: «وهناو کتاو ته شه یای په یخه مهر نو بیریاس: "مال من مال دوعاس وهلی ئیوه کردینه سه ی 'لانه و کوله گه ی ذیل'»

^{۱۷} عیسا ههر روژ وهناو مابه د تالیم دیاد. وهلی سهران کاهنیل و ماموستایل ته ورات و گه وریل قه وم وه شون کوشتی بین،^{۱۸} وهلی ریڭک ئهرا ته نجام ئی کار تانه نیوینانه و، چوینکه مهردم گشتی حیران قسیه یلی بوین.

پرسیار له باوهت ده سلات عیسا

۲۰. یه ی روژ عیسا وهناو مابه د وه مهردم تالیم دیاد و خه وهر خوهش بانگه وازی کردیا، سهران کاهنیل و ماموستایل ته ورات وه گهر د گه وریل قه وم هاتنه ئهرا لای^۱ وهتن: «وه پیمان بویش، وه چ ده سلاتیڭ ئی کاريله که ی؟ کی ئی ده سلاته داسه پید؟»^۲ عیسا جواو دا: «منیش پرسیری له لیدان دیرم؛ وه پیم بویش،^۳ خوسل ته عمید یه حیا له ئاسمانه و بی یا له ئنسان؟»^۴ ئه وانه وه یه که و مه شویره ت کردن، وهتن: «ئه گهر بویشیم له ئاسمانه و بی، ئویشی، "ئی ئهرا چه وه پی ئیمان ناوردین؟"»^۵ ئه گهر بویشیم له ئنسان بی، مهردم گشتی کوچگوارانمان کهن، چوینکه باوهر وه ئیه دیرن یه حیا په یخه مهر بی.»^۶ جا

پیاښک بمری و ژنه گه یی منال بمیی پیاگه باټه
براژنی بخوازی تا ټهرا براگه یی نه ته وهی و ه جی
بیلن. ۲۹ ټیرنگه ههفت گله برا بین. برای یه کم
ژنیگ خوازی و یی منال مرد. ۳۰ ټمجا دویمی و
۳۱ جا وه شونی سینیه مینه گه ټه ژنه خوازی و
هه ر ټیجوره هه ههفت براگه یی ټه وه که وه
خوین منالی بیلینه جی، مردن. ۳۲ دهس ټاخر
ټه و ژنیه مرد. ۳۳ ټیرنگه، وه روژی که مردگیل
زنیو بون، ټه وه بوده ژن کامیان؟ چوینکه هه
ههفت براگه خوازیوئی.

۳۴ عیسا جواویان دا: «مهردم یی دهوره
ژن خوازان و شوی کهن. ۳۵ وه یی ټه وانه که
لیاقت ره سین وه دهوره یی وهره روی بیاشتون و
له مردگیل زنیو بون، نه ژن خوازان و نه شوی
کهن، ۳۶ ټیتر ټه وانه دی نیه مرن؛ ټهرا ټیه که
بونه جور فریشته یل. ټه وانه روټل خوه دان،
وه بونه یی ټیه که منایل قیامه تن. ۳۷ وه یی له
باوهت زنیو بین مردگیل، ته نانهت موسایش
وه هه لکه هفت بنجگ دار گران ټاشکرای که یی،
وه ټه وره که خوداوه ند، وه خودای ټییراهیم
و خودای ټه سحاق و خودای یاقوب ناو برد.
۳۸ خودا نه خودای مردگیل، به لکه م خودای
زنیله؛ چوینکه له لای ټه یو گشت یه کی
زنین. ۳۹ وه شونی بریگ له ماموستای ته ورات
وه جواوی وه تن: «ماموستا، خاس وه ټی!»
۴۰ هوچکه یش دی جرئهت نه کرد پرسیار یی له
لی بکی.

مه سیح کور کیه؟

۴۱ ټمجا عیسا وه پیان وهت: «یی چوی
ټویشن مه سیح کور داود پادشاس؟ ۴۲ چوینکه
داود خوه یی وه ناو کتاو زه بور ټویشی:
«خوداوه ند وه خوداوه ند مه وهت:

بیه سه گرنگترین کوچگ بنهوا؟

۱۸ هه ر کهس بکه فیه مل ټه کوچگه، وردخام
بود، هه ر وهختیش ټه کوچگه بکه فیه مل
که سیگه و، ټلنیدی. ۱۹ ماموستای ته ورات و
سه ران کاهنیل وهختی زانستن یی مه سله ته له
باوهت ټه وانه دیری ټویشی، چینه ټه رایی هه ر
ټه وهخته بگرنه یی، وه لی زاورتیانه مه ردم چیا د.

پرسیار له باوهت باج داین

۲۰ ټمجا عیسا خستنه ییز چه و
خه وه رچینه یی کل کردنه ټهرا لای که خوینان
درسکار نیشان دیان. ټه وانه وه شون ټیه بینه
که له قسیه یل عیسا ده سپیچکیگ بگرن تا
ټه یو بیه یی دهس دهسلات و حوکم فه رماندار.
۲۱ ټمجا خه وه رچینه گان له عیسا پرسین:
«ماموستا، زانیم که قسیه یل و تالیم تو
راسدرسه و پشت که سیگ نیه گری، به لکه م
ریی خودا وه درسی یای ده یی. ۲۲ رهواس
باج بییمنه قیسهر یا نه؟» ۲۳ وه یی ټه یو
فیله گه یان زانست و وهت: ۲۴ «دیناریگ
نیشانم بیهن. نهخش و ناو بان یی سکه هن
کیه؟» ۲۵ جواو دان: «هن قیسهره.» وه پیان
وهت: «هن قیسهر وه قیسهر بیهن و هن
خودایش وه خودا! ۲۶ ویجوره، نه تویه نستن
وه نوای مه ردم وه گهرد قسیه یل خوه یی بخه یی
دام، وه جواوی که دا سه ریان سې مه ن،
بیده نگ مه ن.

پرسیار له باوهت زنیو بین مردگیل

۲۷ ټمجا چهن نه فهر له فرقه یی سه دوقیل
که زنیو بین مردگیل حاشا کردیان، هاتن
۲۸ له لی پرسین، وه تن: «ماموستا، موسای
په ټخه مهر ټهرا ټیمه نویساس ټه گهر برای

وه دەس راس مه بنیش

٤٣ تا وهختی دشمنه نیل، بکه مه کورسی

ژێر پاد.

٤٤ ئە گەر داود وهی ئویشی 'خوداوه ند، ئی چوی ئە یو توینه ئی گور داود بود؟»

٤٥ هەر ئەو ئانه که مهردم گشتیان گوش دیان، عیسا وه شاگردیل خوهی وهت: ٤٦ «وه ماموستایل تهورات دویری بکهن چوینکه خوهشیان ئی وه گهرد بهتیهیل شور ری بکهن و مهردم وه کویچه و بازار سلامیان بکهن، وه ناو که نیسهیل خاسترین جا، بیاشتون و وه ناو میوانییل وه بان مه جلس بنیشن. ٤٧ له لایگه و مائیل بیوه ژنیل چه پاو کهن و له لایگرتیشه و ئەرا ئیه که خویان نیشان بیهن، دوعایان درێزه و کهن. سزای ئیانه چه ئی سهختتر بود.»

خه لات بیوه ژن که مدهس

٢١ عیسا نوریاده دهروه ری و دهوله مه نیلیگ دی، خه لاتیل خویان خستیه ناو سنویق خه لاتیل مابه د. ٢ وه ئەو ناوه بیوه ژن دهسته نگتیگ دی، دو گله سکهی مسی بویچگ که بویا یه ئی قروش خسته ناو سنویقه گه. ٣ عیسا وهت: «وه راسی وه پیدان ئویشم، ئی بیوه ژن که مدهسه له گشت ئەوانه فره تر داس. ٤ چوینکه ئەوانه گشتیان له سهر زیایه ئی دارایی خویان دانه، وه ئی ئی ژنه وه که مدهسه ئی خوهی، ته مام رسقه گه ئی داس.»

پیشگوئی عیسا له باوهت رمانن مابه د

٥ وهختی بریگ له باوهت مابه د خوداوه ند باس کردیان که چوی وه گهرد کوچگیل رهنگین و خه لاتیل پیشکهشی رهژیاس، عیسا وهت:

٦ «زه مانگی ئی که ههر چی وه ئی را دوینین، کوچگی وه مل کوچگی تر نیه مینی به لکه م گشتی رمیده خوار.»

٧ پرسین: «ماموستا، ئی هه لکه فته یله که ی روی دهید و نیشانه ئی نزیکه و بینیان چه س؟» ٨ عیسا جواو دا: «هوشدان بود گومرا نوین؛ چوینکه فره له که سیل وه ناو منه و تیه و ئویشن: "مه ههر ئەوه مه" و "وهختی ره سیه". مه که فنه شونیان.

٩ «وهختی خه وهر شه ریل و ئازاوه یل شنه فین، رخدان نه چود. چوینکه بایه یه کم جار ئیجور هه لکه فته یل بایه دی، وه ئی ئاخر کار وی زویه نیه ره سی.» ١٠ ئمجا وه ئەوانه وهت: «مله تیگ ئەرا مله تیگتر و مه مله که تیگ ئەرا مه مله که تی تر هه لسی. ١١ وه جایل جورواجور زویه له رزیل گه ورا و قاتوقری و تا عون تیه و هه لکه فته یل ترسناک که فن، نیشانه یل گه ورا یگ له ئاسمانه و که فیده ده یشت.

١٢ «وه ئی وه رجه ئی هه مگه، گر نه دان، ئازاردان دهن و دهنه دانه دهس که نیسه یل و زندانیل، وه بونه ئی ناو من، کی شنه دانه لای پادشایل و فه رمانداریل. ١٣ ئیه بوده ده رفه تیگ ئەرادان تا شایه ئی بیه یین. ١٤ ئیه خاس وه هویردان بود که وه رجه چشتیگ نگران نه ون ئەرا ده فا له خوه دان چه بوبشین. ١٥ چوینکه که لام و زانیاریگ دهمه پیدان که هویچ کام له دشمنه نیلدا تویه نای ئیه نیرن که وه گهردی موخالفهت بکهن و روی وه روی بوسن. ١٦ ته نانهت دالگ و باوگ و برایلدا، خزمیل و دوسیلدا، ئیوه دهنه دهس دشمنه و بریگ له لیدان کوشن. ١٧ مهردم گشتی وه بونه ئی ناو

وخت دوینین ئی چشتیله هه لکه فی، بزانی که پادشایی خودا نزیکه و بیه. ^{۳۲} وه راسی، وه پیدان ئوبیشم، تا ئی هه لکه فتیله گشتی نه که فی، ئی نه ته وه له بین نیه چود. ^{۳۳} ئاسمان و زهوی له بین چود، وهلی قسیهیل مه هه رائههر له بین نیه چود.

^{۳۴} «هوشدان بود، نه خوائ عیش و نوش و سه رخویشی و نگرانیل زنه یی دلدان رهقه و بکی و ئه و روژه جور ته له یگ وه ناکوه بگریده دان. ^{۳۵} چوینکه وه سهر گشتی که سیلی تید که نیشته جی دنیان. ^{۳۶} جا هه مویشه هوشدان بود و دوعا بکه ن تا بتویه نین وه گشت ئی چشتیله که وی زوی هه لکه فته که فی، له ئه مان بمینین و له وهردهم کور ئنسان بوسین.»

^{۳۷} عیسا ههر روژ وه ناو مابهد تالیم دیاد، وهلی ههر شهو له شار دیاده دهیشت و چیا ده ئه را بان کویهی زیتون، شهو تا شه وه کی مه نیاد. ^{۳۸} شه وه کیان مهردم ئه را شنه فتن قسیهیلی وه ناو مابهد گرده و بویان.

خیانهت یه هودا

۲۲ جهشن فهتیره که وه پسه خ ماروفه نزیکه و بویاد، ^۲ سه ران کاهنیل و ماموستایل تهورات وهشون ئیه بینه چوی عیسا بکوشن، وهلی له شویش مهردم زاورتان چیاد. ^۳ ئمجا شهیتان چیه ناو یه هودای ماروف وه تهسخه ربوتی که یه کی له دوانزه شاگردیل بی. ^۴ ته وه چیه ئه را لای سه ران کاهنیل و فه رماندهیل نگابانه گان مابهد وه گهر دپان قسیه کرد که چوی عیسا بپیده ده ستیان. ^۵ ته وانه خوه شاله و بین و قه بوئل کردن پولیگیش بپنه پی. ^۶ ته ویش قه بوئل کرد و وهشون دهره فته یگ بی تا وه دزی مهردمه و عیسا بپیده ده ستیان.

مه قینیا نه لیدان تید. ^{۱۸} وهلی یه یی تال موی له سهردان که کم نیود. ^{۱۹} تا قهت بارن، که گیان خوه دان نجات دین.

^{۲۰} «وهلی وهختی دوینین له شکهریل دهوره دانه سه ئور شه لیم، بزانی که ویرانی ته وه، نزیکه و بیه. ^{۲۱} ته وسه ته وانه که هانه به هودیه دهر بچنه ئه را ناو کویه گان و ته وانه که هانه ناو شار، له شار بچنه دهیشت، ته وانیشه هانه دهر دهیشت وهره و شار نان. ^{۲۲} چوینکه ته و روژیله، روژهیل موکافاته ته وسه ههر چی که وه ناو کتاو موقه دهس نویسیاس وه ته نجام رهسد. ^{۲۳} وه ته و روژیله وای وه ژنیلیگ که زگیان پر و دالگیلیگ که شیر دهن! چوینکه به رده لهر دهره گه ورا یگ تویش ئی زهویه بود و ئی قه ومه تویش خهزه و خودایی بون. ^{۲۴} ته وانه که فنه نوای دهم شمشیر و وه ناو گشت مله تیلتر وه گیروده ی بریهن، ئور شه لیمیش پاو لای ناجویله که یل بود تا ته و وهخته که دهوران ناجویله که یل ته مام بود.

^{۲۵} «نیشانه یلیگ وه ناو خوه و مانگ و هه سارهیل که فیده دهیشت. وه بان زهوی، مله تیل وه گرمه گرم ده ریا و خروش تافیل هه راسان و نگران بون. ^{۲۶} مهردم وه بونه ی ترس و سام، وه ته و چشته که قه راره وه سه ر دنیا باید بی هوش که فن، چوینکه هیزیل ئاسمانی، تیه نه له رزه. ^{۲۷} ئمجا کور ئنسان دوینین که وه هیز و جه لال فره گه ورا یگ وه ناو هه وریگ تید. ^{۲۸} وهختی ئی کاریله شو بود، راس بوسن و سهردان بگرنه بان، چوینکه رزگاریدان نزیکه و بیه!»

^{۲۹} عیسا ئی مه سه له ته ئه را ته وانه هاورد: «بنورنه دار هه نجیر و داریلیگ تر. ^{۳۰} وهختی گلا دهر تیهرن، تویه نین بوینین و بزانی که تاوسان نزیکه و بیه. ^{۳۱} ههر ئیجوره ههر

نان ئىوارەئى ئاخىر

۷ ئمجا روژ جەشن فەتەرە كە بايە وەرک پەسخ قوروانى بکړئ، رهسئ. ۸ عيسا، پتروس و يوحنا کل کرد، وەت: «بچن نان ئىواره پەسخ ئەرمان گورجهو بکەن تا بخوهمین.» ۹ ئەوانه له عيسا پرسین: «وہ کورە توائ گورجهو بکیم؟» ۱۰ جواو دا: «وہختی که چینه ناو شار، پیاښک وەگەرد کوپزەښک ناو تەقیدە پیدان. وەشونیهو بچن، چیه هەر مایگه و ئیوههیش بچنه ناو ۱۱ وە سايو ماله گە بویشن: "ماموستا وەتیه: 'میانخانه گە ها کورە تا نان ئیواره پەسخ وەگەرد شاگردەگانم بخوهم؟'" ۱۲ ئەو وە پوش بان و تاخښک گەورا و داخړای وەپیدان نیشان دەئ. ئەورە گورجهو بکەن.» ۱۳ ئەوانه چین و گشت چشتښک هەر ئەوجورە که وەپیان وەتوی دینەو، نان ئیواره پەسخ گورجهو کردن. ۱۴ وەختی ئەو ساته رهسئ عيسا وەگەرد رهسولهیل نیشته سەر سفره. ۱۵ ئەوسا وەپیان وەت: «فره خوہشم هاتیاد وەرجه رهنج کیشایم، ئی پەسخه وەگەرد ئیوه بخوهم. ۱۶ چوینکه وەپیدان ئویشم دی وە ئی نان ئیواره نیه خوهم تا ئەو وەختە که وەناو پادشایی خودا وە ئەنجام برهسئ.» ۱۷ جا جامښک هەلگەرد و سپاس خودا کرد وەت: «ئیه بگرن وەناو خوہدان بەشەو کەن. ۱۸ چوینکه وەپیدان ئویشم تا هاتن پادشایی خودا دی له بەر مەيو نیه خوهم.» ۱۹ ئمجا نانه گەیش گرده دەس، سپاس خودا کرد و لەتی کرد و دادەئ پیان وەت: «ئیه جەسەئ منە که ئەرا ئیوه درئید؛ ئیه وە یاد من وە جا بارن.» ۲۰ هەر ئیجورە

وہشون نان ئیواره جامه گە هەلگەرد و وەت: «ئى جامه، پەیمان تازەښک وەناو خوین منە، که وەبونهئ ئیوه پشئى. ۲۱ وەلئ ئیژنگە دەس ئەو کەسە که توائ پێژدەمە دەس، وەگەرد من ها ناو ئى سفره. ۲۲ چوینکه کور ئنسان ئەوجورە چارەئ نویسیریاس چود، وەلئ وای وە حال ئەو کەسە که دەیدەئ دەس دشمەنەو.» ۲۳ ئمجا شاگردیل شرو کردن وە یەکتەرە کى پرسین که کامیان ئیجور کارئ کەن.

۲۴ هەر ئیجورە باسښک کەفتە ناویان کامیان له گشتی گەوراترە. ۲۵ عيسا وەپیان وەت: «پادشایل قەومیل تر وە ئیانه سەرورەری کەن؛ وە دەسلالتداریلیانیئ ئویشن خیرخواز. ۲۶ وەلئ ئیوه ئیجورە نەون. گەوراتر وەناو ئیوه بايە جور بویچگتر بود و رابەر بايە جور خزمەتکار بود. ۲۷ کامیان گەوراترە، ئەو که وە سەر سفره بنیشئ یا ئەو که خزمەت بکئ؟ ئەو که وە سەر سفره بنیشئ. وەلئ من وەناو ئیوه جور یهئ خزمەتکارم.

۲۸ «ئیه کەسیلښکین که وەناو ئەزمونیل مە وەگەردمەو بین. ۲۹ جا هەر ئەوجورە که باوگم پادشایښک وە من داس، منیش دەمەئ پیدان، ۳۰ تا وە سەر سفرهئ من وەناو پادشایی من بخوین و بنوشن و وە سەر تەختیل بنیشن و وە دوانزە هوز ئیسراییل داوهری بکین.

۳۱ «شەمعون، شەمعون، شەیتان ئجازە تواس ئیوه جور گەنم و ئیژنگدان بکئ. ۳۲ وەلئ من ئەرا تو دوعا کردم تا ئیمانم وە کیس نەچود. جا وەختی هاتیدەو، ئیمان براگاند وە قەوہتەو بکە.» ۳۳ ئمجا شەمعون وەت: «ئى گەورەم، مە گورجم وەگەرددەو بچمە زندان و وەگەرددەو بمرم.» ۳۴ عيسا جواو

هاتهو ئهرا لای شاگردیل دی، له وهیشت خهم و خوسه خهویان بردیه.^{۴۶} وهپیان وهت: «ئهرا خهفتینه؟ ههلسن و دوعا بکهن تا وهناو ئهزمون نه کههفین.»

دهسگیر کردن عیسا

^{۴۷} عیسا هیمرائ داشت قسیه کردیا که یهئ بر له رینهو رهسین. یههودا، که یهکی له ئهو دوانزه شاگرده بی، کهفتویه نوایان. ئهوه هاته نزیك عیسا تا ماچئ بکئ،^{۴۸} وهلئ ئهيو وهپئ وهت: «یههودا، کور ئنسان وه ماچئک دهیدهئ دهس؟»^{۴۹} وهختئ پیرهویل عیسا زانستن چه هه لکهفئ، وهتن: «گهورهم، شمشیر بوه شنیم؟»^{۵۰} یهکی له لیان وه شمشیر دا خولام کاهن گهورا و گوش راسی برئ.^{۵۱} وهلئ عیسا وهت: «دهس گیر بیهن!» دهس نا قئ گوش پیاگه و شهفای دا.^{۵۲} ئمجا عیسا وه سهرا ن کاهنیل و فهروماندهیل نگابانهگان مابه د و گهورایل قهوم جوبیله که که ئهرا گردنهئ هاتوین، وهت: «مهر مه رینگم که وه گهر د کوتهک و شمشیر هاتینهسه شونم؟»^{۵۳} ههر روژ وهناو مابه د وه گهر ددانهو بیم، دهس وه مه دریهو نه کردین. وهلئ ئیه، وهخت ئیهو وه دهسلات تیه ریکیه.

پتروس عیسا حاشا کهی

^{۵۴} ئمجا عیسا گردن و بردنئ ئهرا مال کاهن گهورا. پتروسیش له دویرهو کهفته شونیان.^{۵۵} وهناو حسار ماله گه، ئاگرئ کردوین و چهن نهفرینگ وه دهوری دا نیشتون. پتروسیش نیشته لایان.^{۵۶} وه ئی وهخته، کهنیزنگ وهناو روشنای ئاگره گه پتروس دی، چهو بریه پئ و وهت: «ئی پیایشه وه گهر د ئهوه بی.»^{۵۷} وهلئ پتروس حاشا کرد و وهت: «ژنه گه،

دا: «پتروس، ئیه بزانی ئیمرو وه رجه قوبیلهئ که له شیر، سی جار مه حاشا کهید و ئویشئ مه ههر نیه ناسئ.»

^{۳۵} ئمجا عیسا له لیان پرسئ: «ئهو وهخته که ئیهو بی کیسهئ پویل و کوله بار و کهوش کلیدان کردم، هه وه جیدان وه چشتئ کهفت؟» جواو دان: «نه، وه هویچ چشتیگ.»^{۳۶} عیسا وهپیان وهت: «وهلئ ئیرنگه ههر کهس کیسه یا کوله بار دیرئ، هه لیگرئ و ئه گهر شمشیر نیرئ، به تیه گهئ بفروشد و شمشیرنگ بستئ.»^{۳۷} چوینکه مه وه ئیهو ئویشم ئی نویسریای کتاو موقه دهسه بایه له باوهت من وه ئه نجام برهسئ، که ئویشئ: «ئیهو وه خه تاکاریل وه حساو هات.» چوینکه، ههر چی له باوهت من نویسریاس، دیرئ ئه نجام گری.»^{۳۸} شاگردیل وهتن: «گهورهم بنور، دو گله شمشیر دیریم.» ئه ویش وهپیان وهت: «بهسه!»

دوعا وه کوبیهئ زیتون

^{۳۹} ئمجا عیسا چیه دهیشت و جور هه مویشه، کهفته رئ وه رهو کوبیهئ زیتون و شاگردیلیشئ وه شونیهو چین.^{۴۰} وهختئ رهسینه ئه وه، وهپیان وهت: «دوعا بکهن تا وهناو ئهزمون نه کههفین.»^{۴۱} ئمجا وه ئه نازهئ فره داین کوچگی له لیان دویرهو کهفت و زرانی دا زهوی، وه ئیجوره دوعا کرد: «باوگه، ئه گهر خاست تو ئیهسه، ئی جامه له لیم دویرهو که؛ وهلئ نه وه خاست من، به لکهم خاست تو بکری.»^{۴۲} ئمجا فریشته یگ له ئاسمانه و دیار دا و وه قهوه تیهو کرد.^{۴۳} چوینکه وهناو رهنج فره یگ بی، وه کول دل دوعا کرد و عهره قئ جور تکیل خوین چکیاده زهوی.^{۴۴} وهختئ وه دوعا کردن هه لسا د،

«دی چ هه وه جی وه شایه تی دیریم؟ نه وه سه وه زوان خوهی شنه فتمین.»

دادگای وه نوای پیلاتوس و هیرودیس

۲۳ ئمجا گشت شورا هه لسان و عیسا هاورده ئهرا لای پیلاتوس فه رماندار. ۲ بخت کردنه پی، وه تن: «دیمه ئی پیا مله ته گه مان له ری وه دهر که ی و نوای ئیمه وه باج داین وه قیسهر گری و ئویشی که مه سیحه و پادشاس.» ۳ ئمجا پیلاتوس له عیسا پرسى: «تو پادشای جویله که یلی؟» وه جواوی وه ت: «تو خوده ئیجوره وه تی!» ۴ ئمجا پیلاتوس وه سه ران کاهنیل و جه مائه ته گه وه ت: «مدویگ ئهرا تاوانبار کردن ئی پیا نیوینم.» ۵ وه لی نه وانه وه کوترانهو وه تن: «نه وه وه گهرد تالیمیلی گال مه ردمه گه دهی و وه سه رئانسه ر به هودیه، وه جلیل شرو کردیه تا ره سیه سه ئیرا.»

۶ وه ختی پیلاتوس ئیه شنه فت، پرسى تا بزانی نه وه جه لیلیه. ۷ وه ختی زانست عیسا هن ناوچه یگه که هیرودیس حوکمرانی که ی، کلی کرده ئهرا لای نه وه، چونیکه هیرودیس نه وه وه خته وه شار ئورشه لیم بی. ۸ هیرودیس وه ختی عیسا دی، فره خوه شاله و بی، چونیکه وه زوییه و تواسیا بوینیدی. جا ههر چی که له باوه ت عیسا شنه فتوی، ئمید داشت موجه یگ له لی بوینی. ۹ جا پرسبار فره یگ له عیسا کرد وه لی نه یو هویج جواونگ وه پی نیاد. ۱۰ سه ران کاهنیل و ماموستایل ته ورات که وه نه وره بین، بخت فره یگ وه لی کردن. ۱۱ هیرودیس و سه ریازه گانیشتی بی حره قی و توبله کی وه پی کردیان. ئمجا دلنگ ره نگینتگ کردنه وه ری و وه دواره کلیه و کردنه ئهرا لای پیلاتوس. ۱۲ نه وروژه، هیرودیس و پیلاتوس

مه نه وه نیه ناسم.» ۵۸ که میگ تر، یه کیگتر دیه ی، وه ت: «تنیش یه کی له نه وانه یده.» وه لی پتروس وه ت: «پیاگه، من وه گهرد نه وانه نیم.» ۵۹ چه نه ساتیگ وه پی چی و یه کیگتر وه کوترانهو وه ت: «بی گومان ئی پیایشه وه گهردیوه بی، چونیکه نه ویش جه لیلیه.» ۶۰ وه لی پتروس وه ت: «پیاگه، نیه زانم چه ئویشی.» هیمرای داشت قسیه کردیا که که له شیر قویلان. ۶۱ ئمجا عیسا خوداوه ند سه ر هه لگه ردان و نوریه پتروس، پتروس قسیه گه ی عیسا هاورده هویر که وه توی: «ئیمرو وه رجه قوبله ی که له شیر، سی جار مه حاشا که ی.» ۶۲ جا پتروس چیه ده یشت و تیر پر ده س نا گیره.

توبله کی کردن وه عیسا

۶۳ نه وانه که عیسا گردوین، وه ختی دیانه لی توبله کیش وه پی کردیان ۶۴ بان چه ویلی به ساوین و وه لی پرسیان: «نه گهر په یخه مهری. نه بوته بکه بزانی که دیری ده یده لید؟» ۶۵ وه قسیه یل خراو فره یگه وه پی کفر کردیان.

دادگای عیسا وه نوای شورای جویله که

۶۶ وه ختی بیه شه وه کی، شورای گه وریال قهوم جویله که، سه ران کاهنیل و ماموستایل ته ورات، گرده و بین و عیسا هاورده نوای شورا. ۶۷ وه تن: «نه گهر تو مه سیجی، وه پیمان بویش.» وه لی عیسا وه پیان وه ت: «نه گهر بویشم، قسیه م باوه ر نیه کین، ۶۸ نه گهریش وه ئیوه پرسم، جواوم نین. ۶۹ وه لی وه یولا کور ئنسان وه ده س راس هیژ خودا نیشیدن.» ۷۰ گشتی وه تن: «جا یانی تو کور خودای؟» وه ت: «ئیه ئویشین، مه نه وم.» ۷۱ جا وه تن:

وه سه‌لیب بوین عیسا

۲۶ وهختی داشتن بردیانی، پاینگ شه‌معون ناو له مه‌ردم قیره‌وان که له سهر زه‌ویزاره‌و هاتیاد، گردنهی و سه‌لیبه‌گه نانه مل شانی، واداری کردن وه پشت سهر عیسا بویده‌ی. ۲۷ قیر فره‌نگ له مه‌ردم که‌فتوینه شونی، ههر ئیجوره ژنیل‌نگ که شین و نازیه‌تباری کردیان. ۲۸ عیسا سهر هه‌لگه‌ردان و وه‌پیان وهت: «ئی دویه‌تیل ئورشه‌لیم، ئه‌را مه‌گیره مه‌که‌ن؛ ئه‌را خوه‌دان و مناله‌گاندان گیره بکه‌ن. ۲۹ چوینکه روژیلی تی که ئویشین: «خوه‌ش وه حال ژنیل نه‌زوک، خوه‌ش وه حال زگیلی که هه‌را‌یه‌هر نه‌زاینه و مه‌مگیل‌گ که هه‌را‌یه‌هر شیر نیانه!» ۳۰ وه‌ئه وه‌خته، وه کویه‌گان ئویشن: «برمینه ملمانا!» وه چی‌اگانیش ئویشن: «ئیمه، دامان پوشن!» ۳۱ چوینکه نه‌گه‌ر وه‌گه‌رد چو تهر ئی کاره‌کردن، وه‌گه‌رد چو وشک چه‌که‌ن؟» ۳۲ دو پی‌اتریش که هه‌ردوانیان جنایه‌تکار بین، بردیانیان تا وه‌گه‌ردیه‌و بکوشن‌یان. ۳۳ وهختی ره‌سینه‌ئه‌و شونه که کاسه‌ی سهر ناوی بی، عیسا وه‌گه‌رد ئه‌و دو پی‌ای جنایه‌تکاره کوتانی بان سه‌لیب و یه‌کی‌گیان له لای راسی و ئه‌واکه‌یش له لای چه‌پیه‌و. ۳۴ عیسا وهت: «باوگه، ئیانه بوه‌خش، چوینکه نه‌زنان چه‌که‌ن.» ئمجا ئه‌را به‌شه‌و کردن دل‌نگه‌گان عیسا وه‌ناو خویان تیرپشک خستن. ۳۵ مه‌ردم وساوینه تماشا کردن و گه‌ورایل قه‌ومیش توبله‌کی کردیان و وه‌تیان: «مه‌ردم نجات دا! ئه‌گه‌ر ئیه مه‌سیحه و هه‌لوژارده‌ی خوداس، بیل خوه‌ی نجات یی.» ۳۶ سه‌ربازه‌گانش توبله‌کی وه‌پی کردیان. نزیکیه‌و بویان، شراو ترشی‌ای دیانه پی و ۳۷ وه‌تیان: «ئه‌گه‌ر پادشای جوبله‌که‌یلی،

وه‌گه‌رد یه‌که‌و دوسی کردن، چوینکه وه‌رجه‌وه دشمنه‌ن بین.

۱۳ پیل‌اتوس مه‌ردم و سهران کاهنیل و گه‌ورایل قه‌وم چری، ۱۴ وه‌پیان وهت: «ئی پیا وه بخت ئیه که مه‌ردم وه یاخیکه‌ری هان ده‌ی، هاوردینه ئه‌را لام. مه وه نوای چه‌و ئیه‌و بازخو‌ازیه لی کردم، ئیرنگه‌یش هویچ مدوئگ وه راس بوین بختیل ئیه‌و نییمه‌و. ۱۵ هیرودیس‌یش نه‌زه‌ری ئیه‌سه، ئه‌را ئیه که کلیه‌و کرد‌په‌سه ئه‌را لای ئیمه. ههر ئه‌و جو‌ره که دوینین، کاری نه‌کردیه سزای مه‌رگ بود. ۱۶ جا قه‌مچی ده‌م و رزگاری که‌م.» ۱۷ وه‌ناو ههر جه‌شن پسه‌خ، پیل‌اتوس با‌یه یه‌ی زندانی‌نگ ئه‌را‌یان رزگار بکردی.

۱۸ وه‌لی ئه‌وانه گشتیان وه یه‌که‌و هاوار کردن: «ئیه بکوش و باراباس ئه‌رامان رزگار بکه‌!» ۱۹ باراباس وه جرم شور‌ش‌نگ که وه‌ناو شار خستویه ری، ههر ئیجوریشه وه جرم خوینکردن، وه‌ناو زندان بی. ۲۰ پیل‌اتوس که تو‌اسیا عیسا رزگار بکی، به‌ی جارتر وه‌گه‌رد ئه‌وانه قسیه کرد. ۲۱ وه‌لی ئه‌وان یه‌ی‌سه‌ر هاوار کردیان و وه‌تیان: «بکو‌ی بان سه‌لیب! بکو‌ی بان سه‌لیب!» ۲۲ پیل‌اتوس ئه‌را سی‌یه‌م جار وه‌پیان وهت: «ئه‌را چه‌؟ چ کار گه‌نی‌نگ کرد‌په‌؟ مه که هویچ مدوئگ ئه‌را کوشتنی نییمه‌و. جا قه‌مچی ده‌م و رزگاری که‌م.» ۲۳ وه‌لی ئه‌وانه وه ده‌نگ به‌رز، وه کوترا‌نه‌و تو‌اسیان تا عیسا بکو‌ت‌پده بان سه‌لیب. ده‌س ئاخ‌ر هاواریان قه‌بول ک‌ریاد. ۲۴ پیل‌اتوس‌یش حوکم‌نگ که تو‌اسن، ئه‌رای بری. ۲۵ ئه‌وه پاینگ که وه جرم شور‌ش و خوینکردن وه‌ناو زندان بی و جه‌مایه‌ته‌گه داوای رزگاری کردیان، رزگاری کرد و عیسا دا ده‌سیان تا ههر جو‌ری دل‌یان تو‌اس وه‌گه‌ردیه‌و ری ره‌وشت بکه‌ن.

دهفن کردن عیسا

۵۰. وه ئه‌وره پیاڭک بی یوسف ناو، که ئایهم خاس و سالحانینگ بی. ئه‌وه ههر چهن وه‌ناو شورای جوبيله که بی، ۵۱. وه‌لی وه‌گرد کار و کرده‌وه شه‌ورا یه‌کی نوی. یوسف وه مه‌ردمیل رامه، یه‌کی وه شاریل جوبيله که‌یل بی که چه‌وه‌رئ هاتن پادشای خودا بی. ۵۲. یوسف چیه ئه‌را لای پیلاتوس و داوای جنازه‌ی عیسا کرد. ۵۳. جا وه‌بان سه‌لیب هاوردی خوار و وه‌ناو کفن که‌تانینگ پتچادی و بردی نادئ ناو مه‌قبه‌ریگ که له کوچگ تراشیاوی که تا ئه‌و وه‌خته که‌سئ وه‌ناوئ نه‌ناوین. ۵۴. ئه‌و روژه، 'روژ گورجه و بین ئه‌را جه‌شن بی و چشتئ وه شرو شه‌بات که ههر ئه‌و شه‌مه‌ئ موقه‌ده‌س جوبيله که‌یله نه‌منوی. ۵۵. ژنبلی که له جه‌لیله و هه‌شون عیسا هاتوین، که‌فتنه شون یوسف و مه‌قبه‌ره‌گه و جنازه‌گه دین که چوی نانه‌ئ ناوی. ۵۶. ئمجا هاتنه ئه‌را مال، روین و چشتیل خوه‌ش بو گورجه و کردن و وه روژ شه‌بات وه پئ حوکم شه‌ریعه‌ت، شه‌که‌تی دهر کردن.

زنیه و بین عیسا

۲۴. وه یه‌کم روژ هه‌فته، شه‌وه‌کی شه‌فه‌ق، ژنبیل ئه‌و چشتیل خوه‌ش بویگ که گورجه و کردوین، وه‌گرد خوئانا هاوردن چینه ئه‌را مه‌قبه‌ره‌گه. ۲. ئه‌وانه دین کوچگ نوای مه‌قبه‌ره‌گه پل دریا‌سه لاوه. ۳. وه‌ختی چینه ناو مه‌قبه‌ره‌گه جنازه‌ی عیسا خوداوه‌ند په‌یا نه‌کردن. ۴. ژنبیل له ئی باوه‌ته ماتیا‌نه و بردوی که وه‌ناکاوه دو پیا دین وه دنلگ نویریانه‌و له لایان وسانه. ۵. ژنبیل ئه‌وقره

خوه‌د رزگار بکه. ۳۸. ته‌خته‌یگیش که وه ملی نویسریاوی: "ئیه‌سه پادشای جوبيله که،" کوتانه بان سه‌ری.

۳۹. یه‌کی له دو جناهیه‌تکاره‌گان که کوتریاویه بان سه‌لیب، وه تانه‌ئ گه‌نی وه‌پی وه‌ت: «مه‌ر تو مه‌سیح نید؟ خو ئیمه و خوه‌د نجات بیه!» ۴۰. وه‌لی ئه‌واکه سه‌رزنه‌شتئ کرد وه‌ت: «زاورد له خودا نیه‌چود؟ تنیش هاید هه‌ر ئه‌و حوکمه!» ۴۱. سزای ئیمه وه حه‌قه، چوینکه تاوان کرده‌وه‌مانه. وه‌لی ئی پیا هویچ خه‌تاڭگ نه‌کردیه. ۴۲. ئمجا وه‌ت: «ئی عیسا، وه‌ختی ره‌سیده پادشای خوده، منیش باره هویرد.» ۴۳. عیسا وه‌پی وه‌ت: «وه راسی، وه‌پید ئویشم، ههر ئیمرو وه‌ناو به‌هیشته‌ هاید هه‌ردمه‌و.»

مردن عیسا

۴۴. نزیک سات دوانزه‌ئ نیمه‌رو بی که تیه‌ریکی گشت ئه‌و ولاته‌ گرده وهر و تا سات سئ دوای نیمه‌رو به‌رده‌وام بی، ۴۵. چوینکه خوه‌ر گیریا. وه ئی وه‌خته، په‌رده‌ئ مابه‌د له ناو‌راسه‌و بیه دو کوته‌و. ۴۶. ئمجا عیسا وه‌ دهنگ به‌رز هاوار کرد: «باوگه، روحم سپارمه ده‌سیل تو.» ئیه وه‌ت و هه‌ناس ئاخری هه‌لکیشا. ۴۷. وه‌ختی فه‌رمانده‌ئ سه‌ریازه‌گان ئی چشتیله که هه‌لکه‌فتوی دی، ستایش خودا کرد و وه‌ت: «بی گومان ئی پیا پئ گونا بی.» ۴۸. مه‌ردمیش که ئه‌را تماشا کردن گرده‌و بوین، وه‌ختی ئه‌وه که هه‌لکه‌فتوی دین، ههر ئه‌و جوهره که سینه کوتیان، وه ئه‌وره‌ چین. ۴۹. وه‌لی گشت که‌سیلینگ که عیسا ناسیان و ژنبیل که له جه‌لیل وه‌شونیه‌و که‌فتوینه‌ی، هاتوین وه ئه‌و دویره‌و وساین و نویریانه‌ ئی هه‌لکه‌فتیله.

۱۹ عیسا پرسى: «چ چشتى؟» وەتن: «ئەو چشتە كە وە سەر عیسای ناسرى ھات. ئەو ھە پەتخەمەرى بى كە وە پىشگای خودا و لە لای گشت مەردم، كەردەو ھە و قسەیلە وە توبەنا بى. ۲۰ وەلى سەران كاهنیل و گەورایل ئیمە دانەى دەس تا وە مرگ ماكوم بود و كیشانى سەلیب. ۲۱ وەلى ئیمە وەپ ئمید داشتیم كە ھەر ئەو ھەسە كە بايە قەوم ئیسرائیل رزگار بكیدن. بىجگە ئیە ئیرنگە سى رۆژە وە ئى ھەلکەفە گوزىشتیە. ۲۲ تازە، برىگ لە ئىلش كە ھانە ناومان سەرمان سى كەردنە. ئیمو ھەو كى زوى چىنەسە ئەرا مەقبەرەگە، ۲۳ وەلى جنازەگەى پەنا نە كەردن. ئمجا ھاتنەو، وەپیمان وەتن فریشتەلېگ وەناو روىا دینە كە وەپیان وەتنە ئەو زىو. ۲۴ برىگ لە دوسىلمان چىنەسە سەر مەقبەرەگە و دین وەزوحال ھەر ئەوجورەسە كە ئىل باسى كەردوین، وەلى عیسا نوین. ۲۵ ئمجا وەپیان وەتن: «ئى نەفامیل كە دل دىرفام ئەرا باوەر كەردن قسەیل پەتخەمەرل دىرین! ۲۶ مەر نەبايە مەسىح ئى رەنجیلە بوینی و وەشونى بچودە ناو جەلال خوەى؟» ۲۷ ئمجا لە تەورات موسا و وە گشت پەتخەمەرل شرو كەرد و ھەر چى كە وەناو گشت كتاو موقەدەس لە باوەت قسە كریاس، ئەرايان وەتن.

۲۸ وەختى وە ئاوايېگ كە تواسیان بچن نزیكەو بین، عیسا جورىگ نیشان دا كە توائ بچو ئەرا جائ دویترىگ. ۲۹ وەلى ئەوان كوتران فرەيگ كەردن و وە عیسا وەتن: «وەگەردمان بمین، چوینكە دىرئ بوە خوەرئاوا و شەو نزیكەو بیە.» جا چىە ئەرا مال وەگەردیان مەن. ۳۰ وەختى وەگەردیانەو وە سەر سفرە نیشتوى، نانەگە ھىز داد و شوكر كەرد، لەتى كەرد و دادەى پیان. ۳۱ ھەر

زاوریان چوى كە سەریان خستونە خوار. ئەو دو پیا وەپیان وەتن: «ئەرا چە وەناو مرگىل وەشون ئایەم زنیو گەردین؟ ۱ ئەو وە ئیرا نە، بەلكەم زنیو بیە! بارنە ھویردان وەختى كە ھیمراى وەناو جەلیل بى، چە وەپیدان وەتن. ۷ كە كور ئنسان بايە بىرئیدە دەس گوناكارىل، وە سەلیب بكیشریەد و روژ سنیەم زنیو بود.» ۸ ئمجا ئىل قسەیل عیسا ھاوردنە ھویریان. ۹ وەختى وە مەقبەرەگە ھاتیانەو، گشت ئى چشتیلە ئەرا ئەو یانزە رەسول و ئەو باقىتر وەتنەى. ۱۰ ئىلى كە ئى خەوەرە وە رەسولەیل دان، مریەم مەجەدەلیە، یوانا، مریەم دالگ یاقوب و ئىلېگ بین كە وەگەردیانەو بین. ۱۱ وەلى رەسولەیل قسەى ئىل، وە وراوہ زانستن و قسەیلیان باوەر نە كەردن. ۱۲ وەلى، پتروس ھەلساد و وەرەو مەقبەرەگە دوى و چەمیا دەو نورپە ناو، وەلى بىجگە كفنەگە چشتى ئى. جا چىە ئەرا مال و وە ئیە كە چە روى داوید، سەرى سى مەنوى.

وہناو رى عماوس

۱۳ ھەر ئەو رۆژە، دو نەفەر لە لیان چیانە ئەرا ئاوايېگ عماوس ناو كە وە یانزە كىلومتى شار ئورشەلیم بى. ۱۴ ئیانە لە باوەت گشت ئى ھەلکەفتیلە وەگەرد یەكترە كى باس كەردیان. ۱۵ ھەر ئىجورە كە خەرىك قسەو باس بین، عیسا خوەى ھاتە ئەرا نزیكیان و كەفەتە گەردیان. ۱۶ وەلى لە ناسینى چەویان بەسریاوی. ۱۷ عیسا لە لیان پرسى: «وەناو رپەو، باس چە كین؟» ئەوانە خەمبار بین و بیدەنگ وسان. ۱۸ ئمجا یەكى لە لیان كلئوپاس ناوى بى، وە جواوى وەتن: «تو تەنیا غەریو ناو ئورشەلیمى، كە لە ئەو چشتیلە وەناو ئى روئیلە ھەلکەفتیە بى خەوہرى؟»

٤٢ يهئ تیکه ماسی برشیای دانه پ. ٤٣ عیسا گردهئ و وه نوای چهویان خواردی.
 ٤٤ ئمجا وه پپان وهت: «ئیه ههر ئه وهسه که وهختی وه گهرددانهو بیم، وه تیام؛ که گشت ئه و چشتیله وهناو تهورات موسا و کتاو په تخمه ریل و زهبور داود له باوهت مه نویسریاس، بایه وه نه نجام برهسی.» ٤٥ ئمجا، زه پپان روشنه و کرد تا بتویهنن کتاو موقه دهس ده رک بکهن. ٤٦ وه پپان وهت: «نویسریاس که مه سیح بایه رهنج بکیشی و روژ سییه وهناو مردگیل زنیه و بود، ٤٧ وه ناو ئه یو توبه و به خشین گونایل بایه وه گشت مله تیل بانگه وازی بکری، له ئورشه لیم شرو کریه د. ٤٨ ئیه شایه تی در ئی کاریلینه. ٤٩ من واده ئی باوگم ئه رادان کل که م؛ وه ئی ئیه وهناو ئه و شاره بمینن تا ئه و وهخته که هیژ خودا له ئاسمانه و برشیه ده ملدانه و.»

وه ئاسمان چین عیسا

٥٠ عیسا ئه وانه تا نزیک بهیت عه نیا وه دهیشت شاره گه برد و ده سیلی هه لوران و به هرکه تیان دا؛ ٥١ ههر ئه و جوره که به هرکه تیان دیاد له لیان جیاوه بی، بریاده ئاسمان. ٥٢ ئه وانه په ره سیی و وه شادی فره یگه و هاتنه و ئه را ئورشه لیم. ٥٣ یه ئی سه ر وهناو مابه د بوین و سپاس و ستایش خودا کردیان.

ئو وهخته، نوای چهویان واز بی و عیسا ناسین، وه لی زویزی له نوای چهویان نوقوم بی. ٣٢ ئه وانه وه یه کتره کی پرسین: «دیده چوی وهختی وهناو ری وه گهردمان قسیه کردیا و کتاو موقه دهس ئه رامان شیو کردیا، دلتمان ریبه ناتیاد و تواسیا ئاگر بگری؟» ٣٣ ئمجا زویزی هه لسان و هاتنه و ئه را ئورشه لیم. وه ئه وره ئه و یانزه ره سوله دین که وه گهرده ره فیه گاننیا ن گرده و بوین، ٣٤ وه تیان: «ئیه پاسه خودا وهند زنیه و بیه و خوه ئی نشان شه معون داس.» ٣٥ ئمجا، ئه و دوانیشه وهتن وهناو ری چه هه لکه فته و چوی عیسا وهختی نانه گه له تی کرد ناسینه سی.

ئاشکرا بین عیسا وه شاگردیل

٣٦ هیمرای داشتن له ئی باوهته قسیه کردیان که عیسا خوه ئی وه ناو راسیان وساد و وهت: «سلام وه ئیه!» ٣٧ ماتیان برد و فره زاوریان چوی، فکر کردن روحیگه دوینن. ٣٨ وه پپان وهت: «ئه را ئیجوره په شیوین؟ ئه را شک وه دلدان ری دین؟ ٣٩ تماشا قاچقولم بکهن. ئیه خوه مم! دهس بیه نه لیم و بوین؛ چونکه روح گوشت و سقان نیتری، وه لی ههر ئه و جوره که دوینن مه دیرم!» ٤٠ ئیه وهت و قاچقولی نیشانیا ن دا. ٤١ ئه وانه له خوه شیا ماتیا نه و بردوی و نیه تویه نستیان باوه ر بکهن. ئمجا وه پپان وهت: «چشتی ئه را خواردن دیرین؟»